

การศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกว่างซี สาธารณรัฐประชาชนจีน

THE STUDY OF THAI LANGUAGE TEACHING AND LEARNING MANAGEMENT
OF THE FACULTY OF LANGUAGES AND CULTURES OF SOUTHEAST ASIA
GUANGXI FOREIGN LANGUAGE UNIVERSITY, PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

ZHOULING FAN

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2563

การศึกษาการจัดเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี สาธารณรัฐประชาชนจีน

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

THE STUDY OF THAI LANGUAGE TEACHING AND LEARNING MANAGEMENT
OF THE FACULTY OF LANGUAGES AND CULTURES OF SOUTHEAST ASIA
GUANGXI FOREIGN LANGUAGE UNIVERSITY, PEOPLE'S REPUBLIC OF CHINA

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Master of Education (Higher Education Management))
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2020

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาการจัดเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี สาธารณรัฐประชาชนจีน

ของ

ZHOULING FAN

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก	 ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง)	(รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย)
..... ที่ปรึกษาร่วม	 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศร)	(อาจารย์ ดร.วรสรณ์ เนตรทิพย์)

ชื่อเรื่อง	การศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี สาธารณรัฐประชาชนจีน
ผู้วิจัย	ZHOULING FAN
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จักรกฤษณ์ โปณะทอง
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จตุพล ยงศรี

การทำวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสีสาธารณรัฐประชาชนจีนและเพื่อหาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักศึกษาคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 297 คน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นเครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามออนไลน์ สถิติที่ใช้คือวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ตามลำดับ สามารถเอาไปใช้ประโยชน์ต่อการวางแผนการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี สาธารณรัฐประชาชนจีน

คำสำคัญ : การจัดการเรียนการสอน, ภาษาไทย

Title THE STUDY OF THAI LANGUAGE TEACHING AND LEARNING
MANAGEMENT
OF THE FACULTY OF LANGUAGES AND CULTURES OF
SOUTHEAST ASIA
GUANGXI FOREIGN LANGUAGE UNIVERSITY, PEOPLE'S
REPUBLIC OF CHINA

Author ZHOULING FAN

Degree MASTER OF EDUCATION

Academic Year 2020

Thesis Advisor Assistant Professor Dr. Chakrit Ponathong

Co Advisor Assistant Professor Dr. Chatupol Yongsorn

The purpose of this research is to study the teaching and learning management of the Thai language at the Faculty of Languages and Cultures of Southeast Asia in Guangxi University of Foreign Languages, in the People's Republic of China, in order to find ways to improve teaching and learning. The samples were students at the Faculty of Southeast Asian Languages and Cultures in Guangxi University of Foreign Languages, consisting of 297 people using the stratified sampling method and an online questionnaire. The statistics were used to analyze general data with basic statistics such as percentage value, average score and standard deviation. The results showed that the factors of instructors, measurement and evaluation, teaching methods and activities, curricula, and learning support, respectively, can be utilized for planning the teaching and learning of the Thai language at the Faculty of Languages and Cultures of Southeast Asia at Foreign Language Universities in Guangxi University and the People's Republic of China.

Keyword : Teaching and learning management, Thai language

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ร่วม ที่เสียเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้คำแนะนำในการทำวิจัยทุกขั้นตอน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐะนุพงศ์ ศรีกาฬสันธุ์ กรรมการสอบเค้าโครง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา ภัทราวิวัฒน์ กรรมการสอบเค้าโครง อาจารย์ ดร.เนตรทิพย์ กรรมการสอบเค้าโครงวิจัยที่ให้คำแนะนำและแนวทางการทำวิจัย

ศาสตราจารย์ ดร.วิทยา จันทรศิลา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นักรบ หมี่แสน อาจารย์ ดร.ประภาศรี พรหมประกาย ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบสอบถามในการทำปริญญานิพนธ์สำหรับการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณนักศึกษาเรียนนิสิตภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออกเฉียงใต้ที่ตอบแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ ปริญญาโทและปริญญาเอก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจซ้ำๆ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับบิดา มารดาที่ให้การอบรมสั่งสอน สนับสนุนในการศึกษาและเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี คุณค่าและประโยชน์ที่ได้จากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นการบูชาพระคุณบิดา มารดา ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนให้คำแนะนำถ่ายทอดวิชาการความรู้ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้

ZHOULING FAN

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
ความสำคัญของงานวิจัย	8
ขอบเขตของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
กรอบแนวคิดในการวิจัย	11
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา.....	17
ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....	34
ลักษณะวิธีการสอนที่ดี.....	35
ตัวแปรที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอน	44
แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะต่างประเทศ	54
ข้อมูลทั่วไปของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัย ภาษาต่างประเทศกว้างสี่	56

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	58
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	58
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	59
ลักษณะของแบบสอบถาม.....	60
การเก็บรวบรวมข้อมูล	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	62
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	63
การเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล	63
ผลวิเคราะห์ข้อมูล	64
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วย Questionnaire star ให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 297 คน ได้รับแบบสอบถามคืนสมบูรณ์จำนวน 297 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100% แสดงในตารางที่ 2	64
ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี	65
ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี	77
บทที่ 5 อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	83
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	83
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
สรุปผลการวิจัย.....	84

การอภิปรายผล	86
ข้อเสนอแนะ	89
ข้อเสนอแนะอื่นๆ	90
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก.....	98
ประวัติผู้เขียน.....	128

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่าง	59
ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา	64
ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศวงษ์สิทธิ์โดยรวมและเป็นรายด้าน	65
ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศวงษ์สิทธิ์ด้านหลักสูตร เป็นรายข้อ.....	66
ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศวงษ์สิทธิ์ด้านอาจารย์ผู้สอน เป็นรายข้อ.....	67
ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศวงษ์สิทธิ์ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายข้อ	68
ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศวงษ์สิทธิ์ ด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายข้อ	70
ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศวงษ์สิทธิ์ ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เป็นรายข้อ.....	72
ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศวงษ์สิทธิ์ จำแนกตามภาควิชา	74

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของความคิดเห็นของ นักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี จำแนกเป็นชั้นปี.....	75
ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของของนักศึกษาต่อการ เรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัย ภาษาต่างประเทศกวังสี จำแนกตามประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ	76
ตาราง 12 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายปิดเกี่ยวกับ การ เรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัย ภาษาต่างประเทศ กวังสี	82
ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนกและค่าเชื่อมั่นของแบบสอบถามของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อ การเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัย ภาษาต่างประเทศกวังสี	127

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดวิจัย	11
ภาพประกอบ 2 แสดงองค์ประกอบของหลักสูตร	24
ภาพประกอบ 3 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร	27
ภาพประกอบ 4 รูปแบบการประเมินหลักสูตร	28
ภาพประกอบ 5 แผนภูมิแสดงองค์ประกอบการศึกษา	39

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในโลกยุคปัจจุบันนี้ต่างยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นโลกแห่ง “สังคมอุดมปัญญา” (Intellectual Society) ที่ถือว่า กำลังความรู้ความสามารถของประชากรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ขณะเดียวกันกิจกรรมการแข่งขันที่เข้มข้นที่สุดของยุคสมัยนี้ก็คือการแข่งขันด้านการศึกษา ที่หากประเทศใดมีการพัฒนาการศึกษาให้เจริญก้าวหน้า มีคุณภาพมาตรฐานเป็นที่ยอมรับได้ทั่วไปแล้ว ประเทศนั้นย่อมจะได้รับความเชื่อมั่นจากนานาประเทศได้อย่างต่อเนื่องยาวนาน ซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจ สังคมของประเทศนั้นมีความก้าวหน้าอย่างยั่งยืนต่อไปด้วย จากความเคลื่อนไหวในรอบหลายปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่การประชุมรอบอุรุกวัยที่นำไปสู่การที่องค์การการค้าโลก (World Trade Organization- WTO) ได้ประกาศให้อุตสาหกรรมการบริการต้องเปิดเสรีในปี ค.ศ. 2002 (พ.ศ. 2545) เชื่อมโยงมาถึงกรณีการเปิดเสรีทางการศึกษาในเวลาต่อมา เป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่ากระแสความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของโลกนั้นส่งอิทธิพลกว้างขวางถึงทุกประเทศ ซึ่งประเทศไทยจะต้องเตรียมความพร้อมอย่างเร่งด่วนคือการเตรียมการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานสูงเป็นสิ่งแรก เพื่อให้การศึกษาไทยสามารถ “เข้าแข่งขัน” ร่วมกับการศึกษาของนานาชาติได้อย่างเต็มภาคภูมิ ซึ่งจะสามารถผลักดันให้ศักยภาพด้านอื่นๆ สามารถมีความเข้มแข็งตามมา การเตรียมการศึกษาของประเทศไทยให้มีคุณภาพและมาตรฐานให้สูงขึ้นอย่างได้ผลนั้น กล่าวได้ว่าการศึกษาระดับอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่ง เพราะการศึกษาระดับอุดมศึกษามีหน้าที่โดยตรงในการสร้างความองอาจทางปัญญาผ่านกระบวนการผลิตกำลังคนระดับสูง การ พัฒนาการวิจัย การส่งเสริมความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ฯลฯ ซึ่งเท่าที่ผ่านมา การศึกษา ระดับอุดมศึกษาของชาตินั้นก็ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พอสมควรแม้ว่าในบางจังหวะอาจไม่ก้าวรุดหน้าไปอย่างรวดเร็วดังที่ตั้งใจก็ตาม อย่างไรก็ตาม การจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษานี้ถือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งสำหรับการจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษานี้ถือเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งสำหรับช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของชาติ ซึ่งประกอบด้วยส่วนประกอบที่สำคัญอย่างอื่นอีกมาก ทั้งนี้ในระยะเวลาอันใกล้นี้ นอกจากที่จะมีมาตรฐานการอุดมศึกษาแล้วต้องมีมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งน่าจะส่งผลให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพไว้ใช้ในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา

ระดับอุดมศึกษา และการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานที่สามารถแข่งขันกับนานาชาติต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา)

โลกในยุคปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยี ทำให้มีสภาพการณ์เปลี่ยนแปลงมากมายที่หลายหน่วยงานต้องรับมือกับการเปลี่ยนแปลง สถาบันอุดมศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานที่ต้องรับมือกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงต้องมีการปรับตัวมากมายทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านเทคโนโลยี จากสภาพปัจจุบัน สถาบันอุดมศึกษาทำหน้าที่ในการจัดการศึกษาต่อจากระดับมัธยมศึกษา เป็นองค์กรที่ก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางด้านวิชาการ มีภารกิจและพันธกิจในการดำเนินงาน 4 ด้าน คือ 1) การผลิตบัณฑิต 2) การวิจัย 3) การบริการวิชาการแก่สังคม และ 4) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสถาบันอุดมศึกษากำลังพบกับภาวะวิกฤติในเรื่องการรับนิสิตนักศึกษาเข้าศึกษา เนื่องจากอัตราการแข่งขันของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศมีอัตราการแข่งขันค่อนข้างสูง ประกอบกับผู้เรียนในยุคปัจจุบันเข้าสู่การศึกษาในระดับอุดมศึกษาน้อย นโยบายการจัดการศึกษาจึงมุ่งเน้นการจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นการรับนิสิตนักศึกษาต่างประเทศเข้าศึกษาต่อในประเทศมากขึ้น สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงต้องตระหนักในการสร้างคุณภาพมาตรฐานการศึกษาซึ่งจะประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการและการสร้างเครือข่ายร่วมกันอย่างเป็นระบบ และให้ความสำคัญกับด้านภาษา สำหรับภาษาไทยกับภาษาจีนปัจจุบันมีคนนิยมเรียนเป็นภาษาที่สอง ภาษาที่สาม หรือภาษาที่สี่เนื่องจากทั้งสองภาษามีความสำคัญต่อการสื่อสารในประเทศอาเซียนหลายอย่าง ได้แก่ เขตการค้าเสรีอาเซียน - จีน (ASEAN - China Free Trade Agreement) ประกอบด้วย ดังนี้ การเปิดเสรีการค้าสินค้า (Agreements on Trade in Goods 2004) การเปิดเสรีด้านการค้าบริการ (The Agreement on Trade in Services 2007) ความตกลงด้านการลงทุนอาเซียน-จีน (ASEAN-China Investment Agreement 2009) ตั้งแต่เขตการค้าเสรีอาเซียน – จีน ที่ได้ตกลงกันมาทำให้ทางด้านเศรษฐกิจจีนกับอาเซียนมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ปัจจุบันนี้สินค้าต่างๆ ทั้งไทยและจีนลดภาษีเป็น 0 มากกว่า 90% ในปี 2011 ประเทศจีนแข่งขันทางการค้ากับอเมริกาเป็นอันดับสองการนำเข้าในประเทศไทย (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. 2556: ออนไลน์) งานนิทรรศการจีน-อาเซียน (China-Asean Business and Investment Summit) วันที่ 8 ตุลาคม 2003 เวิน เจียเป่านายกรัฐมนตรีจีนได้เสนองานนี้ออกมา ข้อเสนอนี้ได้รับความเห็นชอบจากผู้นำจากประเทศอาเซียน และได้บันทึกลงในแถลงการณ์ประธานที่แถลงหลังจากการประชุมยอดจีน-อาเซียน งานนี้จัดที่เมืองหนานหนิง เขตปกครองตนเองชนชาติจ้วงกว่างซี ประเทศจีน ทุกปีตั้งแต่ ค.ศ.2004 เป็น

ต้นไป เงิน เจียเป่า ได้เสนอให้ความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนจีน-อาเซียน และจะควบคู่ไปกับการนิทรรศการด้วยวัตถุประสงค์ ของงานนี้คือ เพื่อส่งเสริมการก่อสร้างเขตการค้าเสรีจีน-อาเซียน ร่วมรับผลประโยชน์ในการร่วมมือและพัฒนา โดยสร้างโอกาสพัฒนาร่วมกันแก่นักธุรกิจจากประเทศต่างๆ ภายใต้ “ข้อตกลงว่าด้วยกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจอย่างทั่วด้านระหว่างจีนกับอาเซียน” และหลักการที่อำนวยความสะดวกซึ่งกันและกัน ซึ่งได้ถือการร่วมมือด้านธุรกิจภายในเขตการค้าเสรีเป็นหลัก และเปิดกว้างสู่ทั่วโลก(งานนิทรรศการจีน-อาเซียน. 2558: ออนไลน์)

ความร่วมมือทางเศรษฐกิจรอบอ่าวเป๋ายู่ (Pan Beibu-Gulf Economic Cooperation) เป็นกรอบความร่วมมือระดับอนุภูมิภาคที่เกิดขึ้นใหม่ภายในกรอบ 10+1 (จีนกับอาเซียน) สมาชิกภายใต้กรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจรอบอ่าวเป๋ายู่ ประกอบด้วย 3 มณฑล (เขตฯ กว่างซีจ้วง มณฑลกว่างตุง และมณฑลไห่หนาน) กับ 7 ประเทศเพื่อนบ้าน (ได้แก่ เวียดนาม มาเลเซีย สิงคโปร์ อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ บรูไน และไทย) แนวคิดดังกล่าวได้รับการเสนอโดยประเทศจีน เมื่อปี ค.ศ.2006 (พ.ศ.2549) และได้รับการยอมรับและสนับสนุนจากประเทศสมาชิกในภูมิภาคดังกล่าวเป็นอย่างดี ทำให้กรอบแนวคิดได้รับการพัฒนาสู่แนวทางการปฏิบัติ และแนวทางการปฏิบัติมีความลึกซึ้งมากขึ้น(ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย. 2553: ออนไลน์) และเมื่อ ค.ศ.ปี 1975 ประเทศจีนและประเทศไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตอย่างเป็นทางการ ถึงแม้ว่าเป็นระยะเวลาแค่ 43 ปีเอง แต่ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-จีนเหมือนพี่น้องกัน มีความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจ ด้านการศึกษา และจัดส่งนักศึกษาแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ASIAN EXPO.T ก่อตั้งเมื่อ ค.ศ. 2003 ที่นครหนานหนิง ความสัมพันธ์จีนกับไทยอันเป็นมิตรและอย่างใกล้ชิดกัน เพราะฉะนั้นมีจำนวนนักศึกษาจีนเลือกเอกวิชาภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้นมากเรื่อยๆ มหาวิทยาลัยภาษาต่างกวาสีประเทศสร้างขึ้น เมื่อ ค.ศ.ปี 2004 ซึ่งสาขาวิชาภาษาไทยเริ่มเปิดเมื่อ ค.ศ.ปี 2005 และปัจจุบันเศรษฐกิจจีนมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจโลกเพิ่มขึ้น เป็นอย่างมาก ทั้งในด้านการค้า การลงทุน และการเงิน การศึกษา สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างไทยและจีน นั้นมีมาอย่างยาวนาน นับแต่โบราณกาล และได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน หลังการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2518 เป็นต้นมา

ด้วยความผูกพันยาวนานและวัฒนธรรมที่ใกล้ชิดทำให้ความสัมพันธ์ด้านสังคมและวัฒนธรรมระหว่างไทย-จีนพัฒนาไปอย่างใกล้ชิดและแนบแน่นมาโดยตลอด ประชาชนของทั้งสองประเทศมีการไปมาหาสู่เพื่อเผยแพร่และแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การแลกเปลี่ยนการแสดงศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านประจำชาติ ซึ่งประสบผลสำเร็จอย่างดีและได้รับการ

ต้อนรับอย่างดียิ่งจากประชาชนของแต่ละฝ่าย ไปจนถึงความร่วมมือทางด้านศาสนาจากการที่ไทยเป็นเมืองพุทธและจีนได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีคนนับถือศาสนาพุทธมากที่สุดในโลกประเทศหนึ่ง ซึ่งถือเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างไทย-จีนในด้านอื่นๆ กล่าวโดยสรุป ในปัจจุบันไทยกับจีนมีความสัมพันธ์และความร่วมมือที่เจริญรุดหน้าในทุกด้าน และนับวันจะยิ่งพัฒนาต่อไปอย่างต่อเนื่องและลึกซึ้ง ก่อให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรมในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนของทั้งสองประเทศ ตลอดจนเป็นประโยชน์ต่อสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองในภูมิภาค ดังนั้น ในช่วงศตวรรษที่ 21 ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการแสดงบทบาทที่สร้างสรรค์ของจีน ไทยและประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคหวังว่าจะความร่วมมือกับจีนมากยิ่งขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจการค้าและการลงทุน โดยจีนจะเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของภูมิภาคเอเชียและโลกโดยรวม

ด้วยเหตุนี้รัฐบาลจีนเปิดโอกาสและมอบนโยบายให้นักศึกษาจีนเรียนวิชาภาษาไทยจำนวนเยอะทั้งมหาวิทยาลัยเอกชนและของรัฐ สถาบันการศึกษาพบกับสภาพปัญหาหลายด้าน คือ นักศึกษาเรียนวิชาภาษาไทยนี้เรียนจบไปทำงานไม่ตรงกับสายงาน การวิจัยครั้งนี้ด้วยการจัดตั้งเขตการค้าเสรีจีน - อาเซียนการแลกเปลี่ยนระหว่างจีนกับไทยในด้านการเมืองเศรษฐกิจและวัฒนธรรมได้ทวีความรุนแรงมากขึ้นจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเยือนประเทศจีนและจำนวนนักลงทุนที่ลงทุนและสร้างโรงงานเพิ่มขึ้นและความต้องการใช้ภาษาไทยมีความแข็งแกร่งขึ้น บทความนี้หวังว่าภายใต้สถานการณ์ใหม่ที่เขตการค้าเสรีจีน - อาเซียนได้ดำเนินการไปแล้ว จากการวิเคราะห์และวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาภาษาไทยในมณฑลกว่างสีจะมีการอ้างอิงและการตรัสรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาการศึกษาภาษาไทยที่มีคุณภาพดีและมีระเบียบเรียบร้อยในมณฑลกว่างสีเพื่อให้มณฑลกว่างสีสามารถปลูกฝังความสามารถทางภาษาไทยให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและความต้องการของประเทศและมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมระหว่างจีนกับไทย นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์พื้นหลังของการเพิ่มขึ้นของ ภาษาไทยฮิต ในมณฑลกว่างสี พบว่า ความนิยมของการแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมจีน - ไทยส่งเสริมความนิยมของการเรียนรู้ภาษาไทยจีน ด้วยการพัฒนาความสัมพันธ์จีน - ไทยอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดตั้งเขตการค้าเสรีจีน - อาเซียนและความร่วมมือที่ลึกซึ้งระหว่างเขตเศรษฐกิจอ่าวแพน - บูและการแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมระหว่างจีนกับไทยในเมืองหนานหนิงและจีนและไทยได้กลายเป็นแพชชั่นในประเทศจีนการเรียนรู้ภาษาไทยและการเรียนรู้ภาษาจีนในประเทศไทยในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาการแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่าง

มณฑลกววงสี่กับมณฑลอาเซียนซึ่งเป็นเขตการค้าเสรีจีน - อาเซียนได้เพิ่มขึ้นตามข้อมูลการค้าที่เกี่ยวข้องของมณฑลกววงสี่ในปี พ.ศ. 2550 ปริมาณการค้าระหว่างมณฑลกววงสี่กับประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 4 ของประเทศในกลุ่มอาเซียนและการแลกเปลี่ยนทางเศรษฐกิจและการค้าได้กระตุ้นความต้องการความสามารถเรียนรู้ภาษาไทยได้ไม่ยากขึ้น และความสำคัญของหน่วยงานรัฐบาลของจีนและไทยได้ให้ความสำคัญกับการปลูกฝังความสามารถทางภาษาไทยนับตั้งแต่ก่อตั้งเขตการค้าเสรีจีน - อาเซียนจีนและไทยได้พัฒนาขึ้นในด้านต่าง ๆ เช่นเศรษฐกิจวัฒนธรรมและการศึกษาความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนระหว่างสองประเทศในสาขาเหล่านี้จำเป็นต้องใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสื่อสารนี้เป็นรากฐานสำหรับการพัฒนาความกว้างและความลึกของวิชาเอกภาษาไทยในมณฑลกววงสี่ผู้นำและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับของประเทศจีนและประเทศไทยให้ความสำคัญและใส่ใจกับการพัฒนาวิชาชีพภาษาไทยในมณฑลกววงสี่กระทรวงศึกษาธิการของประเทศจีนยืนยันโรงเรียนที่มีลักษณะเฉพาะของโรงเรียนและประสบความสำเร็จอย่างน่าทึ่งในปี พ.ศ. 2544 วิทยาลัยแห่งชาติกววงสี่ได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยกระทรวงศึกษาธิการของประเทศจีนเพื่อเป็นฐานการฝึกอบรมความสามารถระดับปริญญาตรีแห่งชาติที่ไม่ใช่ภาษาสากล สาขาวิชาภาษาและวรรณคดีเอเชีย - แอฟริกาของมหาวิทยาลัยกววงสี่แห่งชาติได้รับการจัดอันดับให้เป็นสาขาวิชาก่อสร้างที่สำคัญในมณฑลกววงสี่โดยเขตปกครองเอง

นอกจากนี้ จากการวิเคราะห์ข้อดีสถานที่ของการเรียนรู้ภาษาไทยในมณฑลกววงสี่พบว่า มีข้อดีของสถานที่คือข้อได้เปรียบด้านทรัพยากรที่ครอบคลุมของสถานที่นั้นคือเงื่อนไขที่ดีหรือตำแหน่งที่เหนือกว่าของการดำรงอยู่ของวัตถุประสงค์ของภูมิภาคในการพัฒนาเศรษฐกิจและวัฒนธรรมข้อดีสถานที่ของการเรียนรู้ภาษาไทยในมณฑลกววงสี่ส่วนใหญ่หมายถึงข้อดีสถานที่เช่นตำแหน่งทางภูมิศาสตร์และการจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาข้อได้เปรียบสถานที่เป็นแนวคิดที่ครอบคลุมเช่นข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ของการเรียนรู้ภาษาไทยในมณฑลกววงสี่รวมกับข้อได้เปรียบด้านทรัพยากรทางการศึกษาและเป็นรูปแบบการฝึกอบรมข้ามชาติที่เป็นเอกลักษณ์ของการศึกษาภาษาไทยในมณฑลกววงสี่ และข้อดีของภาษาในการเรียนรู้ภาษาไทยในมณฑลกววงสี่มณฑลกววงสี่เป็นเขตปกครองตนเองชนกลุ่มน้อยที่มีลัทธิชาตินิยมตั้งเป็นแกนนำและเป็นจังหวัดที่มีประชากรชนกลุ่มน้อยมากที่สุดในประเทศมี 12 กลุ่มชาติพันธุ์ที่อาศัยอยู่ในดินแดนเช่น Zhuang Han Yao Miao Yi Yi Mao Nan Hui Jing Yi Shui และ Yi ปัจจุบันกลุ่มชาติพันธุ์ฮั่นและกววงสี่มีประชากรส่วนใหญ่ในมณฑลกววงสี่ตามการวิจัยของนักประวัติศาสตร์ กววงสี่กววงสี่และคนไทยคาเธ่ย์มีความคล้ายคลึงกันในประวัติศาสตร์ในภาษาแผนกภาษาญ่เนี่ยน - ไต๋ห้วนซึ่งเป็นภาษา

เดียวกันกับสาขาภาษาจีน - ทิเบต มีความคล้ายคลึงกันในคำศัพท์และการออกเสียงและมีความคล้ายคลึงกันในการออกเสียงคำศัพท์และไวยากรณ์กับภาษาจีนโดยเฉพาะสำเนียงภาษาจีนในบางพื้นที่ของมณฑลกวางสีใกล้เคียงกับสำเนียงไทยดังนั้นจึงเป็นภาษาที่มีประชากรมากที่สุดในมณฑลกวางสีกลุ่มชาติพันธุ์กวางสีและฮั่นจึงมีข้อได้เปรียบที่ชัดเจนในการเรียนรู้ภาษาไทย

นอกจากนี้ การตอบโต้การศึกษาภาษาไทยในมณฑลกวางสี ปัญหาในการศึกษาภาษาไทยในมณฑลกวางสี พบว่า การขาดแคลนความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษาไทยภายใต้แนวโน้มการแข่งขันของโลกาภิวัตน์ทางเศรษฐกิจโลกในปัจจุบันความสามารถทางภาษาเดียวไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับการพัฒนาสถานการณ์ได้อีกต่อไป ความสามารถในการประยุกต์ใช้ภาษาต่างประเทศแบบผสมผสานที่มีความรู้และทักษะหลายอย่างเป็นความต้องการที่แท้จริงของสังคมนอกจากนี้ยังมีปัญหาที่น่าเป็นห่วงในการพัฒนาวิชาชีพภาษาไทย หลักสูตรที่นำเสนอโดยวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในมณฑลกวางสีส่วนใหญ่เป็นพื้นฐานทางวิชาชีพภาพและเสียงการอ่านการเขียน ฯลฯ มีหลักสูตรน้อยมากที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีและการปฏิบัติทางการค้าระหว่างประเทศนักเรียนที่ได้รับการฝึกอบรมมีความรู้ความสามารถเพียงอย่างเดียว และระดับต่ำมีพรสวรรค์ ระดับสูงที่มีความรู้ทางวิชาชีพด้านการค้าและการเรียนรู้ภาษาอาเซียนมีน้อยเกินไปสิ่งที่บริษัทต้องการมากขึ้นคือภาษาไทย แต่มีผู้เชี่ยวชาญที่มีทักษะไม่ใช่คำแปลที่พูดภาษาไทยเท่านั้น และนักเรียนขาดโอกาสในทางปฏิบัติ ปัจจุบันวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยที่ปลูกฝังความสามารถทางภาษาไทยในมณฑลกวางสีขาดสภาพแวดล้อมในทางปฏิบัติที่เพียงพอโดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพแวดล้อมในทางปฏิบัติที่รวมกับเศรษฐกิจการค้าองค์กรและการจัดการข้ามชาติเป็นเรื่องที่หายากผู้สำเร็จการศึกษาชาวไทยจำนวนมากไม่มีโอกาสได้รับการฝึกงานจากต่างประเทศจนกว่าจะจบการศึกษาจากการสำรวจความคิดเห็นของนายจ้างระดับบัณฑิตศึกษาที่จัดทำโดยสำนักงานการรับสมัครและการจ้างงานของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยพบว่านายจ้างแต่ละคนไม่พอใจกับผลการดำเนินงานของผู้สำเร็จการศึกษาภาษาต่างประเทศส่วนใหญ่เนื่องจากความสามารถในการปฏิบัติงานที่ไม่ดีของผู้สำเร็จการศึกษาภาษาต่างประเทศหลังจากเข้ารับตำแหน่งงานและไม่สามารถใช้ภาษาต่างประเทศกับงานในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องได้

สำหรับมาตรการในการพัฒนามาตรการตอบโต้การศึกษาภาษาไทยในมณฑลกวางสี จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายภาคส่วน ได้แก่ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการเพาะปลูกความสามารถผสมผสานภาษาไทย ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อสารหากนักเรียนภาษาต่างประเทศมีความรู้ด้านภาษาศาสตร์เพียงอย่างเดียวและไม่มีความรู้ด้านอื่น ๆ อาจกล่าวได้ว่าไม่เหมาะสมในสังคมปัจจุบันความต้องการของนักแปลระดับสูงในงาน China -

ASEAN Expo ครั้งที่สองแสดงให้เห็นถึงสิ่งนี้ดังนั้นก็มีความจำเป็นที่จะต้องใช้เส้นทาง ภาษาไทย + มืออาชีพภาษาไทย + วิชาเอก มีรูปแบบการฝึกอบรมที่หลากหลายซึ่งสามารถเพิ่มหลักสูตรในอุตสาหกรรมบางประเภทในวิชาเอกภาษาไทยเช่นเศรษฐกิจการค้าการท่องเที่ยวธุรกิจกฎหมาย ฯลฯ นอกจากนี้ยังสามารถเปิดหลักสูตรภาษาไทยในวิชาชีพทั่วไป และการทำงานใกล้ชิดกับโรงเรียนและองค์กรในประเทศและต่างประเทศเพื่อร่วมกันปลูกฝังความสามารถทางภาษาไทยที่ใช้แต่ละโรงเรียนสามารถจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัยและกำหนดระบบที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดตั้งคณะกรรมการความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมและมหาวิทยาลัย กำหนดระบบที่เกี่ยวข้องสร้างกลไกระยะยาวสำหรับการสร้างร่วมกันแบ่งปันการจัดการร่วมกัน และการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน และกระตุ้นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและองค์กรและการรวมการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับโรงเรียนและองค์กรในประเทศและการฝึกอบรมภาษาไทยนอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งฐานการฝึกอบรมทางอ้อมกับ บริษัท คู่ค้าต่างประเทศ และมีการจัดตั้งฐานการปฏิบัติข้ามชาติเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมการฝึกอบรมทักษะวิชาชีพที่ดีและเงื่อนไขการทำงานสำหรับนักเรียน

จากประเด็นต่างๆ ดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นว่า หากสถาบันการศึกษาจะรักษาความมีคุณภาพ และแก้ไขปัญหาของการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพตามความคาดหวัง สถาบันอุดมศึกษา ควรคำนึงถึงประเด็นสำคัญที่ทำให้การจัดการคุณภาพการศึกษา การจัดการเรียนการสอน ในทุกด้าน ให้ได้มาตรฐานทั้งในด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนดดังนั้นเพื่อให้การศึกษาของนักศึกษาจีนเกิดผลลัพธ์ที่มีคุณภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ การศึกษาการเรียนการสอนของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี สาธารณรัฐประชาชนจีน และนำผลการศึกษาดังกล่าวมาใช้เป็นแนวทางสำคัญในการดำเนินภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาให้สะท้อนถึงความจำเป็นของการวางแผนการบริหารจัดการ และวางแผนทางให้ผู้รับหน้าที่ในด้านการดูแลนักศึกษาต่างชาติได้เข้าถึงปัญหา มีการวางแผนล่วงหน้าเพื่อลดทอนปัญหา และส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุตามแผนที่วางไว้ และมีคุณภาพต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร

ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อสนับสนุนการเรียนรู้

2. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรม เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี

ความสำคัญของงานวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนด้านภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ให้ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ สร้างการยอมรับในการจัดการศึกษาของประเทศไทย และสาธารณรัฐประชาชนจีน และสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาในด้านนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2562 คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี รวมจำนวนทั้งสิ้น 1084 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 ชั้นปี จำแนกเป็น

1.1.1 ชั้นปีที่ 1

1.1.2 ชั้นปีที่ 2

1.1.3 ชั้นปีที่ 3

1.1.4 ชั้นปีที่ 4

1.2 ภาควิชา จำแนกเป็น

1.2.1 วิชาภาษาไทยระดับปริญญาตรี

1.2.2 วิชาการใช้ภาษาไทยระดับอนุปริญญา

1.3 ประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ จำแนกเป็น

1.3.1 มีประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ

1.3.2 ไม่มีประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ

2. ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเรียนการสอน คณะภาษาและ

วัฒนธรรมตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี โดยรวมและใน 5 ด้าน คือ

2.1 ด้านหลักสูตร

2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน

2.3 ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.4 ด้านการวัดและประเมินผล

2.5 ด้านสนับสนุนการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การแสดงออกถึงความคิดเห็นของนิสิตว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ซึ่งวัดเป็นคะแนนจากการตอบแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อถามความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี ว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตร หมายถึง โครงสร้างหลักสูตร จำนวนรายวิชา จำนวนหน่วยกิตในแต่ละวิชา การจัดเนื้อหาสาระวิชาในการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา การจัดเนื้อหาสาระของรายวิชาเรียงลำดับรายวิชาที่ง่ายไปสู่วิชาที่ยากขึ้น ความต่อเนื่องสอดคล้องของเนื้อหา เนื้อหาที่

เกี่ยวกับจำนวนหน่วยกิต การจัดเนื้อหารายวิชาสำหรับนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง การจัดเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมสังคม รวมทั้งความทันสมัยตามสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคม

1.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบการทำงานที่สอนและถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ คุณวุฒิของอาจารย์ บุคลิก พฤติกรรมของอาจารย์ ความเชื่อมั่นในตนเองมีความยุติธรรม มีคุณธรรม ความทุ่มเทในการสอน ความเอาใจใส่ ความสนใจแก่ผู้เรียน มีการแสวงหาความรู้อยู่ตลอดเวลา

1.3 ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง วิธีการที่ผู้สอนนำมาใช้ดำเนินการสอน เช่น การถ่ายทอดความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน โดยวิธีต่างๆ ได้แก่ การบรรยาย การฝึกปฏิบัติ การให้ผู้เรียนวิจารณ์งาน การให้ผู้เรียนออกมาเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน การใช้เทคนิควิธีสอนแบบต่างๆ การจัดกิจกรรมการสอนในรูปแบบต่างๆ การใช้สื่อการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีต่างๆ

1.4 ด้านการวัดและประเมินผล หมายถึง กระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนในแต่ละวิชา การใช้รูปแบบและหลักเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลการเรียน มาตรฐานการวัดและประเมิน วิธีการทดสอบ ลักษณะข้อสอบ การประเมินความรู้ความสามารถทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน การวัดและประเมินผลความรู้ของผู้เรียน และการแจ้งผลการเรียน

1.5 ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ หมายถึง สื่อ หนังสือ และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดสถานที่ อุปกรณ์การสอนให้เพียงพอ ทันสมัย เอื้อต่อการเรียนการสอน อาคาร สถานที่ ได้แก่การจัดห้องเรียน แสงสว่างในห้องเรียน และสื่อการสอน รวมถึงการมีนิติตต่างชาติมาร่วมเรียนในชั้นเรียนเพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนความรู้

2. ภาควิชา หมายถึง สาขาวิชาภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี ภาควิชาภาษาไทย จำแนกเป็น วิชาภาษาไทยระดับปริญญาตรี วิชาการใช้ภาษาไทยระดับอนุปริญญา

3. ประสบการณ์เรียนรู้ที่ต่างประเทศ นักศึกษาระดับปริญญาตรีปีที่4 และนักศึกษาระดับอนุปริญญาปีที่ 3 เรียนต่อที่มหาวิทยาลัยระเทศไทยดังกล่าว

3.1 มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ล้วนเป็นคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของแต่ละมหาวิทยาลัย

3.2 ไม่มีประสบการณ์เรียนรู้ที่ต่างประเทศ นักศึกษาระดับปริญญาตรี และนักศึกษาระดับอนุปริญญาเรียนที่ คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี

4. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาปริญญาตรี คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี ชั้นปีที่ 1 - 4 ที่กำลังศึกษาในปี 2562

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น หรือตัวแปรอิสระ

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

1.1 ชั้นปี จำแนกเป็น

- 1.1.1 ชั้นปีที่ 1
- 1.1.2 ชั้นปีที่ 2
- 1.1.3 ชั้นปีที่ 3
- 1.1.4 ชั้นปีที่ 4

1.2 ภาควิชา จำแนกเป็น

- 1.2.1 วิชาภาษาไทยระดับปริญญาตรี
- 1.2.2 วิชาการใช้ภาษาไทยระดับอนุปริญญา

1.3 ประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ จำแนกเป็น

- 1.3.1. มีประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ
- 1.3.1. ไม่มีประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ

ตัวแปรตาม

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอน คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี แบ่งเป็น

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน
3. ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผล
5. ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการจัดการเรียนการสอนของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยต่างประเทศทางสี่ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ และได้นำเสนอสาระสำคัญดังนี้ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา ตัวแปรที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอน และการจัดการเรียนการสอนของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยต่างประเทศทางสี่

ความหมายของการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา

นอกจากนี้ สุมิตร คุณานุกร (2553, น. 130-132) กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอน หมายถึง

1. การแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน หมายถึง การตีความหมายและการกำหนดรายละเอียดของหลักสูตร เพื่อนำไปใช้ปฏิบัติ คือ ใช้สอน เนื่องจากหลักสูตรมักกำหนดความมุ่งหมาย เนื้อหา วิชาที่สอน กิจกรรมประกอบ การเรียนการสอนและการประเมินไว้อย่างกว้างๆ มีลักษณะยืดหยุ่นได้ เพื่อความสะดวกแก่การนำไปปรับปรุงให้เข้ากับท้องถิ่นหรือโรงเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนจำเป็นต้องกำหนดรายละเอียดของหลักสูตรไว้ก่อนทำการสอน ได้แก่ โครงการสอน แผนการสอน

2. ปัจจัยสภาพต่างๆภายในสถานศึกษา นับว่ามีส่วนส่งเสริมหรือสกัดกั้น การปฏิบัติงานของผู้สอน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้เป็นอย่างมาก สิ่งเหล่านี้ได้แก่ ขนาดของห้องเรียน จำนวนผู้เรียน แผนการเรียน การจัดตารางสอน การจัดผู้สอนเข้าสอน การใช้แผนการสอน การได้รับงบประมาณ

3. การสอน การสอนเป็นศิลปะของการช่วยให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้ นับว่าการสอนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้หลักสูตรได้บรรลุผล การสอน คือ สื่อกลางที่เชื่อมโยงระหว่างหลักสูตร ผู้เรียน และผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้

ส่วน ชม ภูมิภาค (2549, น. 255) ได้กล่าวว่า การสอน คือ การกระทำของผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดผลตามความมุ่งหมายที่การจัดการศึกษาได้วางเอาไว้วิธีการดำเนินการสอนย่อมแตกต่างกันแล้วแต่ความมุ่งหมายที่จะให้เกิดอะไรในตัวผู้เรียน

อาจสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอน หมายถึงกระบวนการจัดประสบการณ์ การถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน โดยอาศัยหลักสูตร ผู้สอน ผู้เรียน วิธีการสอน สื่อการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2555, น. 19) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนมีความสำคัญต่องานวิชาการ ปรัชญาและจุดประสงค์ของการจัดการเรียนการสอนต้องเขียนให้ชัดเจน เพื่อจะได้เป็นแนวทางให้บุคลากรได้ปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรเป็นอย่างดีมีการจัดวิชาต่างๆ ให้เหมาะสม รวมถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตลอดจนมีการประเมินผลการเรียนการสอนและการนำผลการประเมินมาปรับปรุงใช้ต่อไป และ ชาญชัย ยมดิษฐ์ (2555, น. 14)กล่าวว่า การเรียนการสอนมีความสำคัญต่อผู้เรียน เพราะการเรียนรู้ที่มีระบบการสอนที่ดี ย่อมทำนายความสำเร็จของการสอนได้ดีด้วย เช่นเดียวกับที่ วิชัย ดิสสระ (2556, น. 103) กล่าวว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนคือ ควรจัดให้เหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกอย่าง นอกจากนี้ระบบการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างของแต่ละบุคคล จำเป็นต้องอาศัยกลวิธีการเรียนการสอนหลายๆ รูปแบบอย่างเป็นระบบซึ่งจะช่วยให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และอารมณ์ ใจเที่ยง (2547, น. 15) กล่าวว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนคือการที่ผู้สอนสอนอย่างมีหลักการ มีความรู้และทักษะจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความหมาย มีคุณค่า เป็นการประหยัดเวลา และป้องกันการสูญเปล่า

แนวคิดและทฤษฎี ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน

เสริมศรี ไชยศร (2553, น. 27-31) ได้กล่าวถึงการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอน ระดับอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญาและจุดมุ่งหมายเฉพาะในการจัดการเรียนการสอนของตนเอง ด้วยเหตุผลที่ว่าการศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนโดยทั่วไปและจัดสร้างสภาวะแวดล้อมที่สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความเจริญขององคมนตรี และผู้เรียนควรต้องได้รับประสบการณ์ที่หลากหลาย ที่จะทำใหู้จักชีวิตและสังคมและพัฒนาความสามารถ เพื่อการมีชีวิตที่ดีในสังคมที่มีคุณภาพ ในขณะที่จุดมุ่งหมายในการผลิต

บันทึกไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรใด มีนักวิชาการหลายคนได้สรุปไว้ 2 ประการ คือ 1. จุดมุ่งหมายเพื่อตัวผู้เรียนเอง ได้แก่ ความสามารถทางสติปัญญา การพัฒนาอารมณ์และความมั่นคงของจิตใจ และศักยภาพในการทำงาน และ 2. จุดมุ่งหมายเพื่อสังคม ได้แก่ อนุรักษ์เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมของชาติ ความเป็นพลเมืองดี ความรับผิดชอบต่อสังคม และพัฒนาสังคมให้เจริญก้าวหน้า

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนซึ่งทฤษฎีสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ เรียงตามลำดับได้ ดังนี้

ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory)

การเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของนักจิตวิทยาโดยทั่วไปนั้น เป็นกระบวนการที่เป็นผลของการเปลี่ยนแปลงอย่างถาวรของพฤติกรรม เป็นกระบวนการที่จิตใจมีปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้าภายนอกซึ่งพิจารณาได้จากการที่แต่ละบุคคลแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งเร้าอย่างไร การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นเฉพาะของแต่ละบุคคลแต่ละเรื่อง โดยที่ผู้เรียนต้องกระทำต่อวัตถุและปรากฏการณ์ในสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้อาจอยู่ในรูปเจตคติ ความเชื่อ ข้อเท็จจริง มโนคติ หลักการ กฎ การแก้ปัญหา และทักษะการปฏิบัติการ การเรียนรู้ในบางเรื่องผู้เรียนอาจเรียนรู้ได้เร็ว บางเรื่องอาจเรียนรู้ได้ช้า จำต้องใช้เวลาประสบการณ์ การเรียนรู้ในบางเรื่องจะไม่ลืมนำ แต่บางเรื่องจะลืมนำได้ง่ายถ้าไม่มีการใช้บ้าง (ภพ เลหาไพบูลย์. 2542, น. 63) ในขณะที่ วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2558: ออนไลน์) กล่าวว่าว่าการเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ทำให้คนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ความคิด คนสามารถเรียนรู้ได้จากการได้ยิน การสัมผัส การอ่าน การใช้เทคโนโลยี การเรียนรู้ของเด็กและผู้ใหญ่จะแตกต่างกัน โดยที่เด็กจะเรียนรู้ด้วยการเรียนในห้อง การซักถาม แต่สำหรับผู้ใหญ่มักเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ที่มีอยู่ ซึ่งการเรียนรู้จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอ โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ผู้สอนจะเป็นผู้ที่สร้างบรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ที่จะทำให้เกิดขึ้นเป็นรูปใดก็ได้ เช่น ความเป็นกันเอง ความเข้มงวดกวดขัน หรือความไม่มีระเบียบวินัยสิ่งเหล่านี้ผู้สอนจะเป็น(สร้างเงื่อนไข และสถานการณ์ในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ดังนั้นผู้สอนจะต้องพิจารณาเลือกรูปแบบการสอนรวมทั้งการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียนอย่างเหมาะสม ส่วน อารี พันธุ์มณี (2546, น. 86) กล่าวว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการจากประสบการณ์หรือการฝึกฝน ไม่ใช่เป็นผลมาจากการตอบสนองตามธรรมชาติหรือสัญชาตญาณ วุฒิภาวะ หรือความบังเอิญและบลูม(อัจนรา วัฒนาณรงค์. 2551, น. 35; อ้างอิงจาก Bloom. 1979) อธิบายไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงเมื่อเกิดการเรียนรู้ เมื่อบุคคลเกิดการเรียนรู้ จะเกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงทางด้านความรู้ ความเข้าใจ และความคิด (Cognitive Domain) หมายถึง การเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา สารใหม่ ก็จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจถึง แวดล้อมต่างๆได้มากขึ้น เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสมอง

2. การเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ทศนคติ ค่านิยม (Affective Domain) หมายถึง เมื่อบุคคลได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ก็ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกร ทางด้านจิตใจ ความ เชื่อ ความสนใจ

3. การเปลี่ยนแปลงทางด้านความชำนาญ (Psychomotor Domain) หมายถึง การที่บุคคลได้เกิดการเรียนรู้ ทั้งในด้านความคิด ความเข้าใจ และเกิดความรู้สึกรู้จักคิด ค่านิยม ความสนใจได้แล้ว ได้นำเอาสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปฏิบัติ จึงทำให้เกิดทักษะหรือความชำนาญมากขึ้น

นอกจากนี้ พันธุ์ศักดิ์ พลสารมย์ (2546, น. 8-15) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้เป็น 2 กลุ่มไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดกลุ่มพฤติกรรมนิยม

กลุ่มพฤติกรรมนิยมมีความเห็นว่า พฤติกรรมมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้โดยอาศัย กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม จึงมีเป้าหมายหลัก คือ การค้นหาและระบุถึงกฎที่ควบคุม การเรียนรู้ ทฤษฎี การเรียนรู้ตามแนวคิดนี้ จำแนกเป็นสองกลุ่มทฤษฎีย่อย ได้แก่ ทฤษฎีการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง และทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข ดังนี้

1.1 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบต่อเนื่อง

1.1.1 ทฤษฎีความต่อเนื่องของธอร์นไดค์ (The Connectionism)

ธอร์นไดค์ ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ เกิดขึ้นได้ด้วยการที่บุคคลได้เลือก วิธีการตอบสนองที่ดีที่สุดเพื่อเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าให้เหมาะสม โดยได้เสนอกฎการเรียนรู้ 3 กฎ คือ 1. กฎแห่งผล 2.กฎแห่งความพร้อม 3.กฎแห่งการฝึกหัด

1.1.2 ทฤษฎีความต่อเนื่องของกัทธรี (Guthrie's Contiguity Theory)

กัทธรี ได้กล่าวถึงทฤษฎีต่อเนื่องไว้ 4 ประการ คือ 1) การเรียนรู้เกิดจาก เชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าเฉพาะอย่างกับการตอบสนองเฉพาะอย่าง 2) การเรียนรู้มีในการฝึกเพียง ครั้งเดียว 3) รางวัลมีความจำเป็นต่อการกระตุ้นกิจกรรมช่วงแรกๆ แต่หลังจากการเรียนรู้รางวัลจะ ไม่มีความจำเป็นอีกต่อไป 4) ความรู้จากการเรียนรู้ครั้งใหม่จะแทนที่ความรู้เก่า ทำให้ความรู้เก่า ลบเลือน

1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข

1.2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไขแบบคลาสสิกของพาฟลอฟ

พาฟลอฟ ได้กล่าวถึงทฤษฎีการวางเงื่อนไข ไว้ 3 ข้อ ดังนี้ 1. การเรียนรู้เป็นกระบวนการของการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรม 2. การเรียนรู้ที่ผู้เรียนไม่ต้องลงมือกระทำจะเกิดกับพฤติกรรมที่ผู้เรียนไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ปฏิกริยาสะท้อน และพฤติกรรมทางอารมณ์ 3. การเรียนรู้เกิดขึ้นเพราะความใกล้ชิด (Contiguity) และการฝึกหัด (Practice) โดยนำสิ่งเร้าที่เป็นกลางคือ สิ่งเร้าที่ไม่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการตอบสนอง เกิดเป็นการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไข

1.2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบวางเงื่อนไขแบบการกระทำของสกินเนอร์

สกินเนอร์ ได้กล่าวถึงทฤษฎีการวางเงื่อนไข ไว้ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้จากวางเงื่อนไข โดยอาศัยการเสริมแรงไม่ว่าจะเป็นรางวัลหรือการลงโทษก็ตามควบคู่กัน

2. ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดกลุ่มเน้นความสำคัญทางการคิด

กลุ่มเน้นความสำคัญ มีความเชื่อว่า การเรียนรู้เป็นสิ่งที่มากกว่าผลของการเชื่อมโยง สิ่งเร้า และการตอบสนอง การเรียนรู้จะอธิบายได้ดีที่สุดหากเราสามารถเข้าใจกระบวนการภายใน ซึ่งถือเป็นตัวกลางระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง ทฤษฎีการเรียนรู้ตามแนวคิดนี้จำแนกเป็นหลายทฤษฎี แต่ทฤษฎีที่เป็นที่ยอมรับและนำมาประยุกต์ใช้กันมากกับสถานการณ์การเรียนการสอน มีดังนี้

2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มเกสตัลท์ (Gestalt's Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่ม เกสตัลท์ ได้สรุป แนวคิด ไว้ดังนี้

2.1.1 การเรียนรู้เกิดจากการจัดประสบการณ์ทั้งหลายที่อยู่กระจัดกระจายให้มารวมกันเสียก่อนแล้วจึงพิจารณาส่วนย่อยต่อไป

2.1.2 เน้นการเรียนรู้ส่วนรวมมากกว่าส่วนย่อยและเกิดขึ้นจาก 2 ลักษณะ คือ การรับรู้ และการเรียนรู้จากการหยั่งเห็น เป็นการเรียนรู้จากการพิจารณาปัญหาในภาพรวมและการใช้กระบวนการคิดเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมกับปัญหาที่เผชิญ

2.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ของกานเย่ (Gagne's Theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้ของกานเย่ ได้สรุปแนวคิดไว้ ดังนี้ การเรียนรู้มีองค์ประกอบสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ 1) ผลการเรียนรู้หรือความสามารถด้านต่างๆของมนุษย์ 2) กระบวนการเรียนรู้และจดจำอันเป็นผลจากการจัดกระทำในสมอง 3) ผลจากเหตุการณ์ภายนอกที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ภายในตัวตน

2.3 ทฤษฎีการเรียนรู้แบบประมวลสารสนเทศ (Information Processing Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้แบบประมวลสารสนเทศ เป็นกระบวนการที่ได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสาร ความจำและการแก้ปัญหา

2.4 ทฤษฎีการเรียนรู้ เกี่ยวกับการสอน ของบรูเนอร์ (Jerome Bruner's Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้ เกี่ยวกับการสอน ของบรูเนอร์ กล่าวว่าไว้ว่า ผู้เรียนทุกระดับขั้นของการพัฒนาสามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชาใดก็ได้ถ้าจัดการสอนให้เหมาะสมกับความสามารถ

2.5 ทฤษฎีการเรียนรู้ ตามแนวการสร้างองค์ความรู้ ของเพียเจต์ (Jean Piaget's Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้ ตามแนวการสร้างองค์ความรู้ ของเพียเจต์ กล่าวว่าไว้ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายในผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากความสัมพันธ์

2.6 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ของแบนดูรา (Albert Bandura's Theory) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ของแบนดูรา ได้กล่าวว่าไว้ การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ด้วยการเลียนแบบหรือการสังเกตจากกระทำของผู้อื่น ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ การเอาใจใส่ ความจำ การถ่ายแบบ และแรงจูงใจที่จะแสดงออก

อาจสรุปได้ว่า แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมีอยู่หลายทฤษฎี ทั้งจากนักวิชาการไทยและนักคิดชาวตะวันตก ซึ่งมีรากฐานมาจากการเรียนรู้ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมซึ่งหมายถึงรวมถึง ความรู้ ความคิด ความสามารถด้านต่างๆ ทักษะ และทักษะ จะเห็นได้ว่า แนวคิดและทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ มีจำนวนและความหลากหลายพอสมควร ซึ่งในความเป็นจริงแล้ว ยังมีอีกเป็นจำนวนมาก ผู้สอนจึงพึงตระหนักว่าศาสตร์ทางการสอนได้ให้แนวคิดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนไว้อย่างหลากหลายพอสมควร หากผู้สอนรู้จักแสวงหา ศึกษาเรียนรู้ และนำไปทดลองใช้ จะสามารถช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ มีชีวิตชีวา และมีความหลากหลาย ไม่จำกัดกับวิธีการหรือกระบวนการเพียงไม่กี่วิธี ซึ่งอาจทำให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนเกิดความเบื่อ

องค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา

การจัดการเรียนการสอนเป็นการจัดการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ในทางที่ดีขึ้น มีคุณประโยชน์ต่อ ตนเอง สังคม และประเทศชาติ เพราะจะนำไปสู่การพัฒนาตนเอง พัฒนาสังคม และพัฒนาประเทศชาติต่อไป ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการจัดการเรียนการสอนอันเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการที่จะส่งเสริมให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านปัจจัยเกื้อหนุน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553, น. 65)

1. ด้านหลักสูตร

การจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายต้องมีหลักสูตรที่ดี และหลักสูตรถือเป็นหัวใจสำคัญต่อการจัดการศึกษาและเป็นตัวกำหนดทิศทางเพื่อจะนำไปสู่เป้าหมายของการจัดการศึกษาตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ดังนี้

หลักสูตรเป็นหัวใจของการเรียนการสอน ความสำเร็จของการศึกษาย่อมขึ้นอยู่กับหลักสูตรเป็นประการสำคัญเพราะหลักสูตรจะเป็นข้อกำหนดว่าผู้เรียนจะเรียนอะไร เพื่ออะไร ผู้ที่จะสอนได้ดีจึงต้องเป็นผู้เข้าใจหลักสูตรอย่างดีด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542, น. 9)

ความหมายของหลักสูตร

ชมพันธุ์ ฤกษ์ธร ณ อยุธยา (2543, น. 1-4) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญของการศึกษาเมื่อกล่าวถึง การศึกษาไม่ว่าจะเป็นระดับใดจำเป็นจะต้องกล่าวถึงหลักสูตรควบคู่กันไป ด้วยเสมอซึ่งเปรียบเสมือนเครื่องชี้แนะแนวทางว่าควรจะดำเนินการจัดการศึกษาไปในแนวทางใด โดยให้ความเห็นของหลักสูตรแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ดังนี้ กลุ่มแรก ให้ความหมายของ หลักสูตร หมายถึงแผนประสบการณ์การเรียนรู้ที่เป็นเอกสารหรือโครงการการศึกษาที่สถาบันการศึกษาได้จัดวางแผนไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามแผนหรือโครงการที่กำหนดรวมถึงแผนการเรียนรู้ เนื้อหาวิชา ของรายวิชาต่างๆ กิจกรรมการเรียนการสอนและประเมินผลตามที่กำหนด ส่วนกลุ่มที่สอง ให้ความหมายของหลักสูตร หมายถึงประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่สถาบันการศึกษาจัดให้ หมายถึงรวมถึงแผนประสบการณ์การเรียนรู้และการนำหลักสูตรไปใช้ได้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2549, น. 25) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการ และ การนำไปใช้ในการจัดการเรียน การสอนตามที่ยุ่่งหมายไว้

2. หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษา โดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) เช่น ครู ผู้เรียน วัสดุอุปกรณ์ กระบวนการ (Process) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลผลิต (Output) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสำเร็จทางการศึกษา เป็นต้น

3. หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้ เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

ทิศนา ขัมมณี (2551, น. 1) ได้อธิบายว่าหลักสูตร หมายถึงโปรแกรมการศึกษาใดๆ ก็ ตามที่ได้กำหนดโครงสร้างการเรียนการสอนที่ประกอบด้วยรายวิชาต่างๆพร้อมทั้งคำแนะนำ เกี่ยวกับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา

ทาบา (ซีกาญญ์ เล่าซู. 2554, น. 18; อ้างอิงจาก Tabá. 1962, p. 9) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง แผนการสอนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้เกิดความรู้

โบแฮมพ์ (นิตยา เปลื้องนุช. 2555, น. 6; อ้างอิงจาก Beauchamp. 1975, pp. 9-196) ได้กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง แผนที่เขียนไว้อย่างชัดเจนเพื่อบอกขอบเขตและการจัดโปรแกรม การศึกษาในโรงเรียนซึ่งประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงการใช้อักษรเป็นแนวทางสำหรับการ วางแผนและการจัดการเรียนการสอนข้อความที่แสดงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ทางโรงเรียน ต้องการเนื้อหาสาระวิชาที่สอดคล้องตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตรข้อความที่แสดงแนวการ ประเมินผลคุณค่าและประสิทธิภาพของหลักสูตรและระบบของหลักสูตร

เซเลอร์ และ อเล็กซานเดอร์ (ชูศรี สะพรั่ง. 2549, น. 13; อ้างอิงจาก Saylor; & Alexander. 1959, p. 4) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง บรรดาความ พยายามทั้งหมดของสถานศึกษาในการที่จะก่อให้เกิดผลของการเรียนที่สถานศึกษาพึงปรารถนา ทั้งในสถานการณ์ภายในและภายนอกสถานศึกษา และ รุจิร ภู่อาระ (2555, น. 3) ได้ให้คำนิยาม ของหลักสูตร หมายถึง สิ่งที่ใช้สอนในสถานศึกษาชุดวิชาที่เรียน (Set of Subjects) เนื้อหา (Content) โปรแกรมการเรียน (Program of Studies) ชุดของสิ่งที่ใช้ในการเรียนการสอน (Set of Materials) ลำดับของกระบวนการวิชา (Sequence of Courses) จุดประสงค์ที่นำไปปฏิบัติ (Performance Objectives) กระบวนวิชาที่ศึกษา (Course of Study) ทุกสิ่งๆ ที่ดำเนินการใน สถานศึกษา รวมทั้งกิจกรรมนอกห้องเรียนการแนะแนวและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สิ่งการสอนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาที่สถานศึกษาเป็นผู้จัด ทุกสิ่งๆ ที่กำหนดขึ้นโดยบุคคล ในสถานศึกษาลำดับของกิจกรรมในสถานศึกษาที่ดำเนินการโดยผู้เรียน และประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งเกิดจากระบบการจัดการของสถานศึกษา

หลักสูตรเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรเป็น ตัวกำหนดวัตถุประสงค์ กิจกรรมต่างๆ ที่จัดขึ้นให้แก่ผู้เรียน ตามที่ กิติมา ปรีดีดิลก (2547, น. 60) ได้ให้ความหมายของ หลักสูตร ไว้ว่า หลักสูตรหมายถึง เอกสารที่กำหนดโครงการศึกษา โดย กำหนดความมุ่งหมายของการศึกษาเนื้อหาของความรู้และประสบการณ์ที่จะจัดให้กับผู้เรียน กระบวนการเรียนการสอน การประเมินผล

พิสิฐ เมธาภัทร และธีระพล เมธิกุล (2553, น. 92-93) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษา ความเข้าใจในจุดประสงค์รายวิชา ตลอดจนการ เลือกเนื้อหาให้เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับสุมิตร คุณานุกร (2553, น. 130-132)กล่าวถึงหลักสูตรว่า หมายถึง ความมุ่งหมาย เนื้อหา วิชาที่สอน กิจกรรมประกอบการเรียน

การสอน และ การประเมินไว้อย่างกว้างๆมีลักษณะยืดหยุ่นได้ เพื่อความสะดวกแก่การนำไปปรับปรุงใช้ให้เข้ากับท้องถิ่นหรือสถานศึกษา และ อรรถีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2550, น. 186) ได้ให้นิยามคำว่าหลักสูตร ไว้ได้ดังนี้ หลักสูตร คือ เนื้อหาการเรียนการสอน มวลประสบการณ์ที่จะให้แก่ผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอน แนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมาย และรายละเอียดของลักษณะรายวิชาที่ประกอบด้วยเนื้อหาการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ สงัด อุทรานันท์ (2552, น. 8-16) ได้ให้นิยามคำว่า หลักสูตรไว้ 8 แนวทางด้วยกัน คือ รายวิชาหรือเนื้อหาสาระที่ใช้งาน มวลประสบการณ์ที่สถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อกลางหรือวิถีทางที่จะนำผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทาง ข้อผูกพันระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา สิ่งที่สังคมคาดหวังหรือมุ่งหวังจะให้ผู้เรียนได้รับ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน และสิ่งแวดล้อมทางการเรียน รวมไปถึงกิจกรรมทั้งนอกห้องเรียนหรือกิจกรรมนอกหลักสูตร

ขณะที่วิชย วงษ์ใหญ่ (2553, น. 2) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 4 ประการ คือ

1. รายการที่ทางสถานศึกษากำหนดสอน รวมทั้งวัสดุ หลักสูตร
2. รายวิชาที่สอนให้กับผู้เรียน
3. รายวิชาที่ทางสถานศึกษาเปิดสอน
4. การวางแผนจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ซึ่งทางสถานศึกษาจัดเสนอ

ภูิด (ชูศรี สะพรั่ง. 2549, น. 14; อ้างอิงจาก Good. 1973, p. 7) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. หลักสูตร คือ เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบ ให้ผู้เรียนได้ศึกษา เช่น หลักสูตรสังคมศึกษา หลักสูตรศิลปศึกษา
2. หลักสูตร คือ เค้าโครงทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่ต้องสอนซึ่งสถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้มีความรู้ขั้น หรือให้รับประกาศนียบัตร เพื่อให้สามารถเข้าเรียนต่อในทางอาชีพต่อไป
3. หลักสูตร คือ กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้เรียนได้เล่าเรียนภายใต้การแนะนำของสถานศึกษาและสถาบันการศึกษา

หลักสูตรมีความหมายอย่างกว้างมาก แต่อย่างไรก็ตามความหมายของหลักสูตรที่มีผู้กล่าวถึงไว้มากที่สุดนั้น หมายถึง ประสบการณ์ที่สถานศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อให้บรรลุจุดหมายปลายทางที่ต้องการ ส่วนสำคัญของหลักสูตรนั้น ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน ความคิดรวบยอดและเนื้อหาวิชาที่สอน กิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งรวมถึงการใช้สื่อการสอน และการวัด

และประเมินผลการเรียนการสอนด้วย หลักสูตรเป็นสื่อกลางที่จะนำผู้เรียนให้ไปสู่จุดหมายปลายทางที่สังคมได้คาดหวังไว้ดังนั้นหลักสูตรจึงมีความเกี่ยวข้องกับระบบการเรียนการสอนตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนถึงจุดหมายปลายทาง(สงัด อุทรานันท์. 2552, น. 20)

อาจสรุปได้ว่า หลักสูตร คือ เนื้อหาวิชา มวลประสบการณ์ กิจกรรมต่างๆ ที่ผู้สอนจัดให้แก่ผู้เรียนถือเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา เนื่องจากเป็นสิ่งที่กำหนดโครงสร้างของการเรียนและโครงสร้างของชุดวิชา หากมีการจัดหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพผู้เรียนก็จะบรรลุจุดหมายของการเรียนการสอน นอกจากนี้ ควรมีการวางแผนเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคมและเป็นการปรับปรุงหลักสูตรให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้อีกด้วย หลักสูตรจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นเครื่องชี้นำแนวทางในการดำเนินการหรือ อีกนัยหนึ่งเป็นโปรแกรมที่ใช้ในการเรียนการสอน รวมถึงการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้ยังมีความคิดเห็นออกเป็นหลายแนวทางคือ เป็นหลักการที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เป็นระบบในการจัดการศึกษา และ เป็นแผนการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเป้าหมายต่างๆที่กำหนดไว้

ลักษณะของหลักสูตรที่ดี

ได้มีนักวิชาการ นักการศึกษา เสนอแนะลักษณะของหลักสูตรที่ดีไว้หลายท่าน ดังนี้

นีกลีย์ และ อีแวนส์ (นิชาภัทร จาวิสูตร. 2555, น. 13; อ้างอิงจาก Neagley, & Evans. 1967, pp. 15-16) ได้กล่าวถึง ลักษณะของหลักสูตรที่ดี ไว้ดังนี้

1. มีการวางแผนจัดทำและประเมินผลอย่างเป็นระบบ
2. ต้องสะท้อนวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาออกมาอย่างเด่นชัด
3. รักษาคุณภาพของวัตถุประสงค์ด้านต่างๆไว้โดยตลอด
4. ต้องส่งเสริมให้ได้ประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน
5. มีความยืดหยุ่นเหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพของผู้เรียน
6. ต้องใช้ประโยชน์จากประสบการณ์การเรียนรู้และทรัพยากรต่างๆ ที่มีอยู่ให้

มากที่สุด

7. ต้องให้ผู้เรียนแต่ละคนมีโอกาสพัฒนาตนเองไปให้ถึงขีดสุด

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2553, น. 9) ได้กล่าวถึง ลักษณะของหลักสูตรที่ดีไว้ ดังนี้

1. เอกสารหลักสูตรต้องมีความชัดเจน สมบูรณ์ทันสมัย ชี้แนวทางในการวางแผนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ผู้สอนมีคุณภาพ มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร สามารถดำเนินการจัดการเรียนการสอนได้ตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร
3. มีการสนับสนุนทรัพยากรที่ดี เพียงพอ และเอื้อต่อการใช้หลักสูตร
4. มีคณะกรรมการบริหารที่ดี ดำเนินการจัดระบบบริหารจัดการหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ
5. มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งจะให้ข้อมูลช่วยเหลือแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนแก่ผู้เรียน
6. มีบรรยากาศทางวิชาการที่เอื้อต่อการแสวงหาความรู้และมารยาททางสังคมเพื่อเสริมสร้างทักษะทางวิชาการและทักษะทางสังคมของผู้เรียน
7. มีระบบควบคุมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร และการติดตามผลการใช้หลักสูตร อย่างมีประสิทธิภาพ
8. มีการประเมินหลักสูตร ได้แก่ การรวบรวมและศึกษาข้อมูล รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตรวจสอบหลักสูตรและตัดสินใจว่าหลักสูตรมีคุณค่า บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้หรือไม่

นอกจากองค์ประกอบของหลักสูตรและคุณลักษณะของหลักสูตรที่ดีดังกล่าวแล้ว ยังมีผู้กล่าวถึงลักษณะของหลักสูตรที่ดีว่า หลักสูตรที่ดีย่อมสามารถสร้าง และผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม สถาบันอุดมศึกษา จึงต้องพัฒนาหลักสูตรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและต้องเป็นหลักสูตรที่สนองความต้องการของนักศึกษาในสถาบันด้วย (ทองอินทร์ วงศ์โสธร. 2549, น. 72-74) ตรงกับความคิดเห็นของ ลมูลรัตน์ (2543, น. 13) เห็นว่า การจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องเน้นทั้งในด้านความรู้ ด้านวิชาการ และการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติ และปทีป เมธาคณวุฒิ (2551, น. 1) ได้กล่าวว่า ความหมายและขอบเขตของหลักสูตรเปลี่ยนไปอยู่เสมอ และสะท้อนให้เห็นถึงปรัชญาการศึกษาแต่ละสมัย

อาจสรุปได้ว่า หลักสูตรที่ดี ต้องมีความทันสมัย สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ได้เป็นอย่างดี มีความยืดหยุ่น และมีความคล่องตัวพอสมควร หลักสูตรที่ดีต้องบอกแนวทาง วิธีการสอน สื่อ อุปกรณ์ประกอบเนื้อหาสาระที่สอนไว้อย่างเหมาะสม และต้องมีการประเมินหลักสูตรตลอดเวลา เพื่อทราบข้อบกพร่องในอันที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

ความสำคัญของหลักสูตร

สันต์ ธรรมบำรุง (2549, น. 7-8) ได้อธิบายถึงความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรเป็นเครื่องมือชี้ให้เห็นถึงการศึกษาของประเทศ ซึ่งเปรียบเสมือนแนวทางที่สามารถทำให้ทราบได้ทันทีว่า การจัดการศึกษาของประเทศจัดให้แก่เยาวชนนั้นเน้นหนักไปในทางใดในแง่ความรู้ การเสริมทักษะและทัศนคติอันมีผลโดยตรงต่อตัวเยาวชนและสังคม

ธำรง บัวศรี (2549, น. 6-7) ได้อธิบายถึงความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรเป็นส่วนกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพโดยมีรายละเอียดที่บ่งชี้ว่าผู้เรียนควรเรียนรู้อะไร มีเนื้อหาสาระมากน้อยเพียงไร ควรได้รับการฝึกฝนให้มีทักษะในด้านใด และควรมีพัฒนาการทั้งในส่วนของร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างไร

ปฏล นันทวงศ์ และ ไพโรจน์ ดั่งวิเศษ (2550, น. 9) ได้อธิบายถึงความสำคัญของหลักสูตรว่า หลักสูตรมีความสำคัญยิ่งในฐานะที่เป็นเอกสารที่กำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน ซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาทุกฝ่ายต้องยึดถือเป็นแนวปฏิบัติเพื่อพัฒนาบุคคลให้มีประสิทธิภาพตามที่พึงประสงค์ให้แก่สังคมและประเทศชาติ

อาจสรุปได้ว่าความสำคัญของหลักสูตรเป็นเครื่องมือชี้ให้เห็นถึงการศึกษาของประเทศว่ามีมาตรฐานการเรียนรู้อย่างไรเพื่อการพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพ หลักสูตรจึงเป็นเอกสารที่กำหนดแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่กำหนดให้ผู้เรียนควรเรียนรู้อะไรมีเนื้อหาสาระเป็นอย่างไรและควรได้รับการฝึกทักษะในด้านใดบ้างเพื่อเป็นการทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพตามที่พึงประสงค์ให้แก่สังคมและประเทศชาติ

องค์ประกอบของหลักสูตร

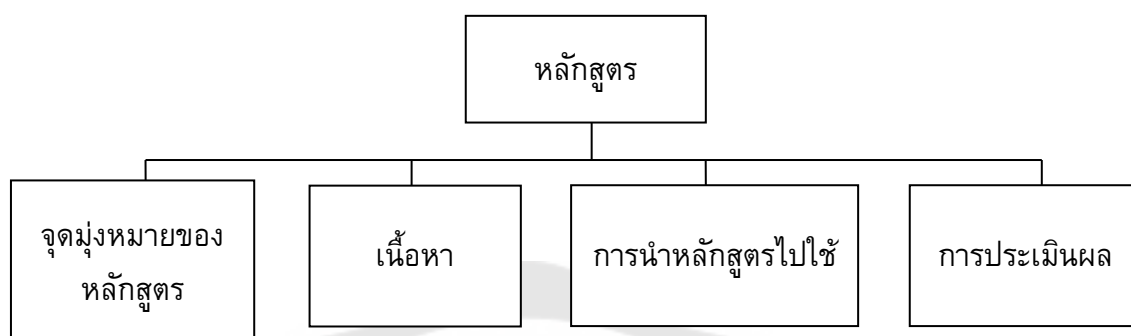
หลักสูตรจะต้องมีองค์ประกอบเพื่อเป็นเครื่องมือชี้แนวทางของหลักสูตรและเป็นส่วนสำคัญของหลักสูตรที่จะทำให้ความหมายของหลักสูตรสมบูรณ์

ทาบา (บุญเลี้ยง ทองทุม. 2554, น. 14; อ้างอิงจาก Tabá. 1962, p. 11) ได้อธิบายว่าองค์ประกอบของหลักสูตรมี 4 ประการ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Objectives) เป็นการกำหนดว่าต้องการให้ผู้เรียนเป็นอย่างไรหรือจะให้การศึกษาอย่างไร
2. เนื้อหา (Contents) เป็นการเลือกและจัดเนื้อหาวิชาความรู้และประสบการณ์ต่างๆที่จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่ความมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation) เป็นการนำเอาหลักสูตรไปปฏิบัติให้เกิดผล

4. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใดและอะไรเป็นสาเหตุ

องค์ประกอบทั้ง 4 ข้างต้นได้แสดงไว้ในภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 2 แสดงองค์ประกอบของหลักสูตร

ที่มา: Taba. (1962). Curriculum Development: Theory and Practice. p. 11.

เซเลอร์ และ อเล็กซานเดอร์ (ซิดากัญญ์ เล่าชู. 2554, น. 20; อ้างอิงจาก Saylor; & Alexander. 1981, p. 17) ได้จำแนกองค์ประกอบของหลักสูตรเป็น 4 ประการ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษา
2. การจัดเนื้อหาวิชา
3. การนำหลักสูตรไปใช้
4. การประเมินผล

นิโคล (อัฉรฯ วัฒนาณรงค์. 2551; อ้างอิงจาก Nicholls. 1978, p. 16) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของหลักสูตรที่สมบูรณ์ว่า ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย (Objective) เป็นสิ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรที่จะให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน
2. เนื้อหาวิชา (Content) สารระของความรู้และประสบการณ์ที่จัดไว้สำหรับผู้เรียน
3. วิธีการ (Methods) วิธีการสอนหรือการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมาย

4. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการตรวจสอบการเรียนการสอนว่าบรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2553, น. 8) สรุปว่า องค์ประกอบของหลักสูตรโดยทั่วไป เป็นการพิจารณาองค์ประกอบจากภาพรวมของความเป็นคนที่สมบูรณ์ความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์และ

ความสามารถที่จบการศึกษาได้อย่างสมบูรณ์นั้นคือองค์ประกอบของหลักสูตรจะพิจารณาจาก กระบวนรายวิชาเนื้อหาสาระเพื่อที่จะสร้างให้เป็นคนที่สมบูรณ์ เป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์ ซึ่งความเป็นผู้ใหญ่ โดยทั่วไปจะประกอบด้วย 3 ส่วน ส่วนแรก การเป็นคนดีในสังคมหรือมีความรับผิดชอบในสังคม ซึ่งปรากฏในหลักสูตรส่วนที่เรียกว่าหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ส่วนที่สองการเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ รับผิดชอบในสังคมปรากฏในหลักสูตรส่วนที่เรียกว่า หลักสูตรวิชาเฉพาะ หรือ หลักสูตรวิชาชีพ และส่วนที่สาม การมีงานอดิเรกมีการใช้ชีวิตที่อิสระ รู้จักตนเอง สนองตอบต่อความสุขส่วนตัวของตน จะอยู่ในส่วนของหลักสูตรวิชาเลือกเสรี

อาจสรุปได้ว่า องค์ประกอบของหลักสูตรประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาของวิชา การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผล

การพัฒนาหลักสูตร

ชมพันธุ์ ฤกษ์ชัย ณ อยุธยา (2543, น. 29) ได้อธิบายถึงการพัฒนาหลักสูตรไว้ว่าเป็น กระบวนการเช่นเดียวกับการสร้างหลักสูตร และมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับการสร้างหลักสูตร ในสถานการณ์จริง การพัฒนาหลักสูตรกับการสร้างหลักสูตรเป็นกระบวนการดำเนินไปพร้อมๆกัน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2553, น. 1-3) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรว่าเป็น กระบวนการปรับปรุงและทบทวนหลักสูตรใหม่เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน อีกทั้งยังได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษาซึ่งประกอบด้วย

1. สิ่งที่กำหนดในหลักสูตร คือการเตรียมการศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านต่างๆที่จำเป็นสำหรับนำมาใช้เป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อการทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความต้องการในการจัดการศึกษา เช่น สภาพสังคมที่ต้องการจัดการศึกษาในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตเพื่อได้บัณฑิตออกไปบริการและสร้างสรรค์สังคม

2. การบริหารหลักสูตร หมายถึง การวางแผนการควบคุมกำกับดูแล การจัดระบบข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยให้สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนตามลักษณะธรรมชาติ การเรียนรู้และตอบสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตร หลักการบริหารหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่

2.1 เอกสารหลักสูตร มีความชัดเจน สมบูรณ์ทันสมัย ชี้แนวทางในการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2 ผู้สอนมีคุณภาพ มีความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร

2.3 ผู้เรียนมีความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ทักษะพื้นฐาน พร้อมที่จะเรียนในหลักสูตรที่จัดไว้

2.4 มีบริการสนับสนุน มีทรัพยากรหลักสูตรที่ดีและเพียงพอที่เอื้อต่อการใช้หลักสูตร

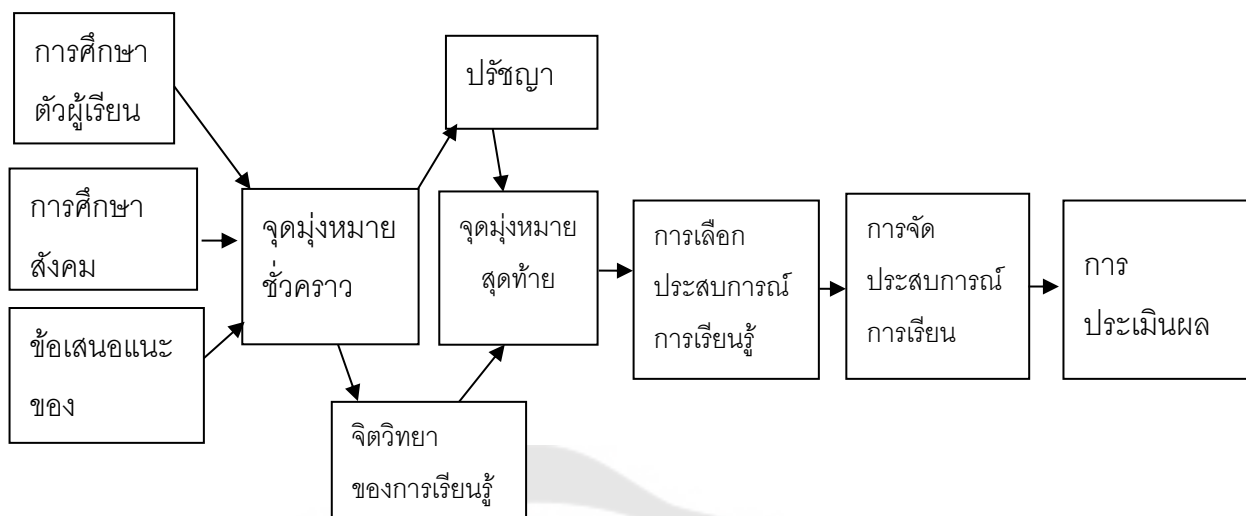
2.5 มีคณะกรรมการบริหารที่ดี และดำเนินการจัดระบบบริหารจัดการหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

2.6 ระบบอาจารย์ที่ปรึกษามีประสิทธิภาพพร้อมที่จะให้ข้อมูล และช่วยเหลือแนะนำเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนกับผู้เรียน

ไทเลอร์ (ซมพันธุ์ ฤกษ์ธร ณ อยุธยา. 2543, น. 29; อ้างอิงจาก Tyler. 1970, pp. 4-128) ได้เสนอขั้นตอนที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้ การพัฒนาหลักสูตรเป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายทางการศึกษา จุดมุ่งหมายเหล่านี้ควรระบุทั้งพฤติกรรมของผู้เรียนและเนื้อหา จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้นั้นจะเป็นเกณฑ์ในการเลือกเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล

สำหรับขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรนั้นไทเลอร์ได้เสนอวิธีการที่เป็นกระบวนการ ที่เรียกว่า “ วิธีการ - จุดมุ่งหมาย ” (Means-End Process) นั้น คือทุกขั้นตอนของการจัดการศึกษาเป็นแนวทางหรือวิธีการ (Means) ที่จะนำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางของการศึกษา หรือจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้นั่นเอง

นอกจากนี้การเลือกจุดมุ่งหมายของการศึกษานั้น ไทเลอร์ได้เสนอแนวคิดไว้ว่าควรเลือกมาจากแหล่งต่างๆ 3 แหล่งด้วยกัน คือ จากการศึกษาตัวผู้เรียนเอง จากการศึกษาสถานศึกษา และข้อเสนอแนะของนักวิชาการ เมื่อได้จุดมุ่งหมายทางการศึกษาซึ่งอาจมีจำนวนมากมากเกินไปที่จะบรรจุในหลักสูตรได้ทั้งหมดนักพัฒนาหลักสูตรจำเป็นจะต้องเลือกจุดมุ่งหมายเฉพาะที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับผู้เรียน โดยใช้หลักปรัชญาและจิตวิทยาเป็นเครื่องช่วยการกลั่นกรองจุดมุ่งหมายเหล่านั้นต่อจากนั้นจึงถึงขั้นการเลือกประสบการณ์การเรียน การจัดประสบการณ์การเรียนและการประเมินผลดังแสดงในภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 3 รูปแบบการพัฒนาหลักสูตร

ที่มา: ชมพันธุ์ ญุฑธร ณ ออยุธยา. (2543). *การพัฒนาหลักสูตร*. หน้า 29.

อาจสรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการเช่นเดียวกับการสร้างหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย ความชัดเจนในการวางแผน ความรู้ความเข้าใจที่ดีต่อหลักสูตร ความรู้ความมีทักษะในหลักสูตร การมีทรัพยากรหลักสูตรที่ดีและเพียงพอ ระบบบริหารจัดการหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายทางการศึกษาโดยมีแหล่งที่มาจากการศึกษาตัวผู้เรียน จากการศึกษาภายนอกสถานที่และข้อเสนอแนะของนักวิชาการ

การประเมินหลักสูตร

สุจริต เพียรชอบ (2554, น. 64) ได้ให้ความหมายของ การประเมินหลักสูตร คือ กระบวนการสำคัญเพื่อหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด อะไรเป็นสาเหตุ ผู้ประเมินหลักสูตรจึงต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งทางด้านหลักสูตรและด้าน การประเมินซึ่งจะต้องเน้นการประเมินทั้งโปรแกรมการศึกษาไม่ใช่เพียงผลการเรียนปีสุดท้ายเท่านั้น แต่ควรประเมินผลการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของผู้เรียนด้วย

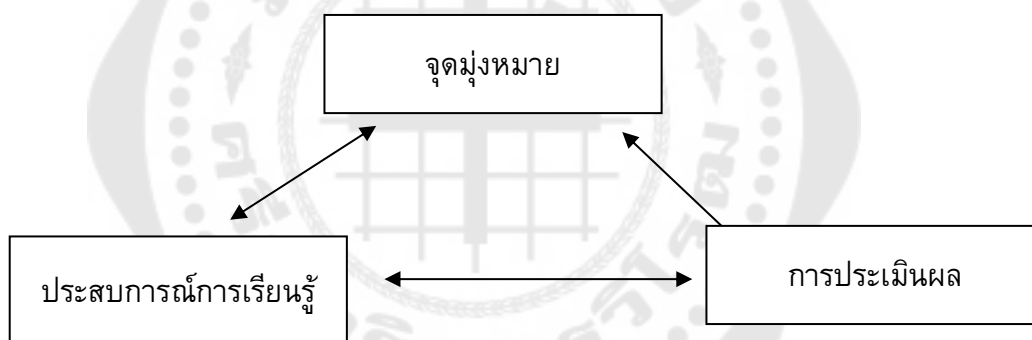
ทาบ (ชิตากัญญ์ เล่าชู, 2554, น. 23; อ้างอิงจาก Tabá. 1962, pp. 310) ได้อธิบายว่าการประเมินหลักสูตรมีความหมายที่ครอบคลุมขอบข่ายหลายประการ เราอาจจะประเมิน

หลักสูตรโดยการประเมินจุดมุ่งหมายและขอบข่ายของหลักสูตรคุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบเกี่ยวกับหลักสูตร ความสามารถของนักศึกษา ความสำคัญของรายวิชาต่างๆ ผลสัมฤทธิ์ของการนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรไปใช้และวัสดุสื่อการเรียนต่างๆ

แมคเนล (บุญเลี้ยง ทองทุม. 2554, น. 291; อ้างอิงจาก McNeil. 1977, p. 134) ได้สรุปการประเมินหลักสูตรไว้ว่า การประเมินหลักสูตรจะตอบคำถาม 2 ประการดังนี้ 1. หลักสูตรรายวิชา และกิจกรรมการเรียนที่ได้พัฒนาและจัดทำขึ้นนั้นได้ผลตามที่ปรารถนาหรือไม่ 2. จะปรับปรุงหลักสูตรนั้นให้ดีที่สุดอย่างไร

ไทเลอร์ (ณัฐพงศ์ชัย ไทพงษ์พันธุ์. 2557, น. 277; อ้างอิงจาก Tylor. 1970, pp. 110-125) ได้เสนอรูปแบบการประเมินหลักสูตรไว้ดังนี้ การประเมินหลักสูตรควรพิจารณาจากผู้เรียนว่ามีความก้าวหน้าตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

ดังแสดงภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 4 รูปแบบการประเมินหลักสูตร

ที่มา: Tylor. (1970). Basic Principles of Curriculum and Instruction. p. 110-125.

อาจสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการสำคัญเพื่อหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด โดยประเมินหลักสูตรจากจุดมุ่งหมายและขอบข่ายของหลักสูตร คุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ หลักสูตร และการเปลี่ยนแปลงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

2. ด้านอาจารย์ผู้สอน

ความหมายของอาจารย์ผู้สอน

มาตรา 4 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผู้สอน หมายถึง ครูและคณาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่างๆ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545, น. 4)

มาตรา 4 พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ได้ให้ความหมายไว้ว่า ผู้สอน หมายความว่า บุคลากรซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในสถานศึกษาปฐมวัย ขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญา ทั้งของรัฐและเอกชน (สำนักงานเลขาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2546, น. 2)

พจนานุกรม (ราชบัณฑิตยสถาน 2525, น. 168) ได้ให้ความหมายของคำว่า ผู้สอนว่า หมายถึง ผู้สั่งสอนศิษย์ ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์

เปลื้อง ณ นคร (2550, น. 89) ให้ความหมายของคำว่า ผู้สอน ว่าหมายถึง ผู้มีความหนักแน่น ผู้ควรแก่การเคารพของศิษย์ผู้สั่งสอน

อาจสรุปได้ว่า ผู้สอน คือ ครูและคณาจารย์ที่ทำการสอนในสถานศึกษาทุกระดับ รวมทั้งเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ และจัดบรรยากาศการเรียนการสอนร่วมกับผู้เรียน

คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน

สถาบันอุดมศึกษาควรมีระบบการสรรหา พัฒนา และธำรงรักษาไว้ซึ่งอาจารย์ที่มี คุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ คุณธรรมและจริยธรรม มีการกำหนดภารกิจของ อาจารย์ผู้สอนและมีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อพัฒนาคุณภาพและ ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2553, น. 7)

คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอน

ชม ภูมิภาค (2549, น. 145) ได้กล่าวว่าคุณลักษณะของผู้สอนสิ่งที่สำคัญคือ ความรู้ ความสามารถของผู้สอน คุณภาพการศึกษาขึ้นอยู่กับคุณภาพของผู้สอน เพราะผู้สอนเป็นผู้นำ หลักสูตรมาสู่การปฏิบัติ หลักสูตรนั้นแม้ว่าจะเขียนไว้ดีเพียงใด หากผู้สอนไม่มีความสามารถในการปฏิบัติตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้คุณภาพการศึกษาย่อมจะไม่เกิดขึ้นตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2554, น. 2-5,37) ได้กำหนดคุณลักษณะของผู้สอนในระดับอุดมศึกษา ดังนี้

1. รู้จักวางแผนการสอน คือ ประมวลรายวิชา ทำแผนการสอนรายวัน เพื่อได้เตรียมการสอน วิธีการและสาระอย่างถูกต้องสมบูรณ์
2. รู้วิธี การสอนหลายแบบและรู้จักเลือกวิธีการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสาระของเนื้อหาวิชาที่สอน
3. รู้จักผู้เรียน ผู้สอนควรรู้จักผู้เรียนเพื่อทราบภูมิหลัง พื้นฐานความสนใจและเพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นมิตรต่อกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน
4. รู้จักใช้อุปกรณ์ ผู้สอนควรรู้จักใช้อุปกรณ์ที่จะใช้เป็นเครื่องช่วยทำให้บทเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น
5. รู้จักทรัพยากรมนุษย์ รู้จักแหล่งที่จะเชิญผู้เชี่ยวชาญ และผู้ที่เป็นวิทยากรให้ความรู้แก่ศิษย์ของตน
6. รู้จักค้นคว้า รู้จักแหล่งที่จะให้ข้อมูลสำหรับนักศึกษาค้นคว้าหรือแหล่งที่นักศึกษาจะฝึกฝนอาชีพได้
7. รู้จักวิธีประเมินผล การสอนที่ดีควรจะมีการประเมินผลที่ตรงกับวัตถุประสงค์ที่สอนเพื่อให้ผู้สอนเข้าใจและปรับปรุงการสอนของตนเองดีขึ้น ผู้ที่สอนแล้วทำให้ผู้เรียนสับสนมากควรพิจารณาตนเองว่าอาจจะเป็นผู้สอนที่ใช้ไม่ได้เลยมากกว่าจะเป็นความผิดของผู้เรียน

อาจสรุปได้ว่า คุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนคือ ความรู้ ความสามารถ รวมไปถึงการรู้จักวางแผนการสอน รู้จักวิธีการสอนที่หลากหลายและเลือกนำวิธีสอนมาสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และสาระของเนื้อหาวิชาที่สอน

ลักษณะของอาจารย์ผู้สอนที่ดี

มิเคลิช (ทักษิณีย์ ตรีธาร. 2544, น. 21; อ้างอิงจาก Michalish. 1979, pp. 18-19) ได้กล่าวว่าผู้สอนที่ทำการสอนทั้งในด้านการศึกษาและวิชาชีพต้องมีความรู้ในสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. รู้จุดมุ่งหมายของการสอนที่ชัดเจน
2. รู้ความต้องการ ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียนทั้งในลักษณะเป็นกลุ่มและ เป็นรายบุคคล
3. รู้จักสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งในลักษณะเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล
4. รู้จักชุมชน

5. รู้เกี่ยวกับการวางแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมาย

6. รู้เทคนิคการสร้างเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
7. รู้หลักการใช้วัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการสอน
8. รู้การประเมินผล
9. ศึกษาและเอาใจใส่ที่จะรักษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนร่วมงาน

บิตเดล (ทัศนีย์ ตรีธาร. 2544, น. 21; อ้างอิงจาก Biddle. 1976, pp. 346-347) กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้สอนว่าควรมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ คือ

1. ด้านพฤติกรรมของผู้สอน อาจสังเกตได้จากพฤติกรรมต่างๆ ของผู้สอนโดยตรง เช่น ยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน ยกย่องชมเชยผู้เรียน ชอบถามปัญหาผู้เรียน เน้นแนวทางแก่ผู้เรียน วิพากษ์วิจารณ์การกระทำของผู้เรียน

2. ด้านกิจกรรมการกระทำ คือ มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และความประพฤติ มีความสำรวม

3. ด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอนในขณะที่ทำการสอนในชั้น

สุวัฒน์ มุททะเมธา (2551, น. 140-143) ได้กล่าวถึง บทบาทของผู้สอนที่สำคัญ ได้แก่

1. เป็นผู้จัดการ (Manager of The Learning Environment) ผู้สอนต้องดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งต้องอาศัยการจัดและการวางแผน เพื่อให้เกิดสิ่งที่ต้องการ

2. เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator of Individual Development) ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้ตามที่ผู้เรียนต้องการ ผู้สอนจึงต้องรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคลและปรับวิธีเรียน วิธีสอนให้หลากหลาย

3. เป็นสื่อกลาง (Mediator of Human Relations) ผู้สอนมีหน้าที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดี ทั้งระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน หรือผู้เรียนกับกลุ่มผู้เรียน สร้างความสัมพันธ์เชิงบวก ให้การยอมรับและความอบอุ่นแก่ผู้เรียน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2554, น. 59-60) ได้กล่าวว่า ก่อนการสอนผู้สอนต้องวิเคราะห์ความพร้อมด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ทัศนคติต่ออาชีพ ผู้สอนรู้สึกมีความภูมิใจในความเป็นอาจารย์หรือไม่ รู้สึกมีความสุขและสนุกที่จะสอนมากน้อยเพียงใด ผู้สอนมีความเต็มใจที่จะรับบทบาทภาระการสอนหรือไม่ ผู้สอนควรได้พิจารณาตนเองจากข้อคำถามหลายๆ ประเด็น เพื่อให้มั่นใจว่ามีความรักการ

สอน ผู้สอนยังเห็นว่าอาชีพสอนเป็นอาชีพที่ก่อให้เกิดความสุขทางใจ มีความปิติและเต็มใจที่จะสอนลูกศิษย์ มีความสุขที่จะค้นคว้าหาความรู้ตลอดจนหาวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดี

2. ความรู้ ผู้สอนมีความรู้ในสาระของวิชาที่กำหนดในหลักสูตร (Curriculum) มากน้อยเพียงใด ความรู้ที่ผู้สอนมีอยู่ในระดับสูงกว่าหรือน้อยกว่าความรู้ที่กำหนดในลักษณะรายวิชา (Course Description) ผู้สอนควรเลือกสรร สาระหาความรู้ เพื่อให้เหมาะสมกับหลักสูตรและระดับของผู้เรียน โดยเฉพาะการพัฒนาความรู้อย่างสม่ำเสมอเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับวิชาชีพ อาจารย์ระดับอุดมศึกษา อาจารย์ต้องอ่านค้นคว้าและเข้าประชุมวิชาการในศาสตร์ของอาจารย์อย่างต่อเนื่อง

3. ศาสตร์การสอน ผู้สอนที่มีความรู้ด้านสาระวิชา เป็นจำนวนมากที่ไม่อาจเป็นผู้สอนที่ดีได้เนื่องจากขาดความรู้ด้านศาสตร์การสอน ดังนั้น ผู้สอนต้องถามตนเองว่าผู้สอนทราบวิธีการสอนหลายๆ แบบหรือไม่ การสอนบรรยายจะใช้ได้เมื่อใด การสอนสัมมนา มีจุดมุ่งหมายอย่างไร จะได้ใช้ในการนี้ใด การสอนแบบโครงการ แบบปฏิบัติแตกต่างกันอย่างไร และเมื่อใดจะใช้การระดมสมองหรือการประชุมกลุ่มย่อย ศาสตร์ต่างๆ เหล่านี้ได้มีผู้ประมวลไว้ ซึ่งผู้สอนควรได้พิจารณาว่า สามารถหรือพร้อมที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการสอนอย่างไร การรู้ศาสตร์การสอน ย่อมทำให้ผู้สอนรู้วิธีการวางแผนการสอน วิธีการดำเนินการสอน การนำเข้าสู่บทเรียนอย่างน่าสนใจ การเรียนเรียงสาระตามลำดับอย่างดี การมีอุปกรณ์ประกอบที่ชัดเจน สวยงาม ตลอดจนการประเมินผลอย่างถูกต้อง

4. บุคลิกภาพ ผู้สอนที่มีบุคลิกภาพดี เช่น หน้าตามีความสุข อิมเอิบ ยิ้มแย้ม แจ่มใส อารมณ์ดี สุขภาพจิตดี ย่อมชวนให้นิสิตนักศึกษา เกิดความประทับใจ ต้องการเรียนด้วย และถ้าเป็นผู้ที่พูดได้คล่องแคล่ว เสียงดัง พังชัด พูดชัดถ้อยชัดคำแล้วยิ่งทำให้ผู้เรียนเกิดศรัทธาเลื่อมใสสนใจติดตามฟังเรื่องที่อาจารย์สอนได้มากกว่า การนั่งฟังอาจารย์พูดเบาๆ ไม่ชัดเจน ไม่ได้ยิน ทำให้เกิดการเบื่อง่าย ผู้สอนจึงควรปรับปรุงบุคลิกภาพของตนให้เหมาะสมกับการมีอาชีพเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย ซึ่งจำเป็นต้องพินิจพิเคราะห์เสื้อผ้า รองเท้า เครื่องแต่งกาย น้ำเสียงและท่าทาง

เนื่องจากต้องเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหน้าของคนเป็นจำนวนมาก แม้ว่าอาจารย์จะไม่จำเป็นต้องหล่อหรือสวยเหมือนดาราโทรทัศน์ แต่ควรอยู่ในระดับรองๆ เพราะเป็นอาชีพที่ต้องปรากฏกาย โดยเฉพาะต่อหน้ากลุ่มชนที่เป็นเยาวชนจำนวนไม่น้อยซึ่งชอบความดูดี สง่างาม

สรุปได้ว่า ผู้สอนที่ดีควรมีบุคลิกภาพทางกาย ทางวาจา ทางการแต่งกายที่ดี มีความสามารถในการถ่ายทอดวิชาความรู้ และมีความรู้ในวิชาที่สอนศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่

เสมอ มีความรับผิดชอบในการสอน และงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน เพื่อนร่วมงานผู้บริหาร และชุมชน สร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลและวิเคราะห์ผู้เรียนได้ มีการวางแผนการสอนเตรียมการสอนล่วงหน้า และสอนอย่างมีระบบ ให้ความเสมอภาคกับผู้เรียนแต่ละคนเท่าเทียมกัน วัดและประเมินผลผู้เรียนตามเกณฑ์ที่วางไว้อย่างยุติธรรม

3. ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

วิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นอีกองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการเรียนการสอน เพราะผู้สอนต้องอาศัยวิธีการสอน และกิจกรรมในการถ่ายทอดความรู้ไปสู่ผู้เรียน

ความหมายของวิธีการสอน

ทิศนา ขัมมณี (2551, น. 138) กล่าวว่า วิธีสอน คือ ขั้นตอนในการดำเนินการสอน ให้สำเร็จด้วยวิธีการต่างๆ ที่แตกต่างกันไปตามองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญ อันเป็นลักษณะเฉพาะหรือลักษณะเด่นที่ขาดไม่ได้ของวิชานั้นๆ

อัจฉรา วัฒนางรงค์ (2551, น. 49) สรุปว่า วิธีสอน คือ วิธีการที่ผู้สอนใช้ในการถ่ายทอดความรู้ไปยังผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ ซึ่งจะสังเกตได้จากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการแล้ว การเรียนการสอนแต่ละครั้งจึงต้องมีหลักในการพิจารณาเลือกวิธีที่เหมาะสม คือ เลือกตามลักษณะเนื้อหาวิชาเลือกตามความสามารถของผู้สอน เลือกตามทรัพยากรที่มีอยู่ เลือกโดยพิจารณาหลักการของการเรียนรู้ สำหรับธรรมชาติของเนื้อหาของแต่ละวิชานั้นจะมีเนื้อหาภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ การเลือกเทคนิควิธีสอนที่เหมาะสมจึงต้องมีการพิจารณา

ทิศนา ขัมมณี (2552, น. 383) กล่าวว่า วิธีการสอนเป็นกระบวนการ หรือ ขั้นตอนในการดำเนินการสอน วิธีสอน แบบใดแบบหนึ่งก็คือขั้นตอนในการดำเนินการสอนซึ่งมีองค์ประกอบและขั้นตอนสำคัญอันเป็นลักษณะเด่นหรือแก่นสำคัญของวิธีสอนแต่ละวิธีเพื่อช่วยให้สามารถใช้วิธีได้อย่างเหมาะสมกับจุดมุ่งหมายของวิธีนั้นๆ วิธีสอนมีให้เลือกหลากหลายผู้สอนควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับบทเรียนและจุดมุ่งหมาย การใช้วิธีสอนที่หลากหลายวิธีจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ในการเรียนการสอนแล้วยังช่วยให้บทเรียนมีความน่าสนใจเพิ่มขึ้น และจูงใจผู้เรียนให้สนใจเรียนรู้เพิ่มขึ้นด้วย

อาจสรุปได้ว่า วิธีสอน คือ วิธีการที่ผู้สอนใช้ในการถ่ายทอดความรู้ไปยังผู้เรียนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทั้งด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ ซึ่งจะสังเกตได้จากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนหลังจากเสร็จสิ้นกระบวนการแล้ว โดยวิธีสอนมีให้เลือกหลากหลายผู้สอนควรเลือกใช้ให้

เหมาะสมกับบทเรียนและจุดมุ่งหมาย การใช้วิธีสอนที่หลากหลายวิธีจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ในการเรียนการสอนแล้วยังช่วยให้บทเรียนมีความน่าสนใจเพิ่มขึ้น

ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน โดยใช้วิธีผสมผสานการให้ความรู้กับการปฏิบัติจริงโดยเน้น กระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลและกระบวนการกลุ่ม (สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา, 2553, น. 5)

วไลพร คุณุทัย (2551, น. 19) ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ สภาพการณ์ของการจัดประสบการณ์และการกระทำทุกสิ่งทุกอย่างที่จัดขึ้นจากความร่วมมือ ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ น่าสนใจ และ ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2553, น. 89-190) ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่กระทำขึ้นเพื่อให้การเรียนการสอนในครั้งนั้นๆ ได้ผลดี การสอนของครูเป็นไป อย่างมีความหมายนักเรียนได้ทั้งความรู้และความสนุกสนานเพลิดเพลิน

อินทิรา บุญยาการ (2554, น. 4) ให้ความหมายของ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ กระบวนการในการจัดมวลงประสบการณ์ต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนโดยครูและนักเรียนร่วมกันจัด กิจกรรมทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและ ลักษณะต่างๆตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ประดินันท์ อุปรมัย (2549, น. 80-86) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็น กระบวนการใช้หลักสูตรที่สำคัญอย่างยิ่งเพราะเป็นกิจกรรมร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ที่จะนำไปสู่พฤติกรรมการเรียนรู้หรือคุณลักษณะต่างๆที่มุ่งให้เกิดในตัวผู้เรียนไม่ว่าจะเป็น ภาคทฤษฎีหรือปฏิบัติ ในรูปแบบและวิธีการต่างๆกัน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ดีนั้น จำเป็นต้องมีการเตรียมการสอนอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนที่จะได้เตรียมเนื้อหาสาระกิจกรรม การเรียน วิธีการสอน และแจ้งให้ผู้เรียนหรือติดต่อกับผู้ที่เกี่ยวข้องให้เตรียมตัว เตรียมเครื่องมือ หรือหาวัสดุอุปกรณ์มาเรียนได้เหมาะสม

เสริมศรี ไชยศรี (2553, น. 45-56) กล่าวถึงกิจกรรมการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง (Student-Centered) คือ กิจกรรมและประสบการณ์ที่จัดให้กับผู้เรียนควรเป็น กิจกรรมที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิตเหมาะสมกับความสามารถ และความสนใจของผู้เรียนโดย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติจริงทุกขั้นตอน จนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ที่ เกิดขึ้นควรมีเป้าหมายให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาโดยองครวม ให้เป็นผู้ที่มีความสมดุล ทั้งความรู้

ความดีงามและรับผิดชอบต่อสังคม โดยอธิบายการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางหรือ เป็นสำคัญไว้ดังนี้ การเรียนรู้เนื้อหาสาระข้อเท็จจริง การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การเรียนรู้จากกรณีปัญหาการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การเรียนแบบโครงการ การเรียนรู้แบบร่วมมือ การสร้างจิตสำนึกเชิงจริยธรรม การเรียนรู้จากการทำงาน บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน บทบาทของสถาบัน บทบาทของชุมชน

ลีปพนธ์ เกตุทัต (2553, น. 2) กล่าวว่า กระบวนการเรียนการสอนจำเป็นต้องช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความคิดเป็นคิดชอบและเรียนรู้วิธีปรับตัวเอง การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ไว้ ควรเริ่มตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาชีวิตทั้งในครอบครัวและชุมชนเพื่อวางรากฐานชีวิตของเด็กให้เข้มแข็งต่อไปจึงพัฒนาความรู้และทักษะพื้นฐาน

สัจด์ อุทรานันท์ (2552, น. 16) กล่าวว่า ความหมายของการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาจะดำเนินการไปได้ด้วยดีนั้นทั้งตัวผู้เรียนเองมีส่วนช่วยให้อาจารย์มีทิศทางและมีสิ่งกำหนดในการสอนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ วิธีการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล

อาจสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือ กระบวนการที่ก่อให้เกิดพฤติกรรม การเรียนรู้แก่ผู้เรียน ด้วยรูปแบบและวิธีการต่างๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินการ การประเมินผล และนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

ลักษณะวิธีการสอนที่ดี

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2553, น. 54) ได้กำหนดวิธีการสอนหลักของอาจารย์ระดับอุดมศึกษาโดยทั่วไปมี 4 แบบ ดังนี้

1. การสอนแบบบรรยาย หมายถึงการสอนที่ผู้สอนพูด บอกเล่า หรืออธิบายเนื้อหาเรื่องราวต่างๆให้ผู้เรียนฟัง โดยทั่วไปจะเป็นการสื่อความหมายทางเดียวคือจากผู้สอนไปสู่ผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนน้อย นอกจากนั่งฟัง จดและเตรียมตัวสอบ การสอนแบบบรรยายจะใช้ได้ผลกับจุดประสงค์ที่ต้องการให้ผู้เรียนรู้เนื้อหาวิชาแนวคิดเบื้องต้น หรือคำนิยามหลัก หรือข้อมูลที่ต้องการอธิบายเพิ่มเติมหรือการอธิบายสรุปความคิดรวบยอดเป็นต้น

2. การสอนแบบอภิปราย หมายถึง การสอนแบบเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสอภิปรายถกเถียงในเรื่องที่กำลังเรียนเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน การสอนแบบอภิปรายอาจเรียกอีกแบบหนึ่งว่า การสอนแบบกลุ่มย่อย (Small Group Teaching) เพราะทำได้ดีเฉพาะกลุ่มผู้เรียนที่มีจำนวนน้อย ถ้ามีผู้เรียนจำนวนมากเกินไป บทบาทของผู้เรียน

ต่อการอภิปรายจะมีน้อย หรือมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นได้ไม่เต็มที่ จุดมุ่งหมายหลักของการสอนแบบอภิปราย คือ การฝึกฝนให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ ประยุกต์ และผสมผสานความรู้หรือสิ่งที่เรียนต่างๆ เข้าด้วยกันและเป็นการฝึกฝนพัฒนาความสามารถในการแสดงออกเช่น การฟัง การพูด การโต้แย้ง การให้เหตุผล และการอ้างหลักฐานทางวิชาการ

3. การสอนแบบฝึกปฏิบัติ หมายถึงการเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนใช้ความรู้ที่ได้เรียนมาประยุกต์ปฏิบัติกับของจริงในรูปแบบของห้องทดลอง เพื่อฝึกฝนให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด การสอนแบบฝึกปฏิบัติจะให้ความสำคัญทั้งผู้สอนและผู้เรียน คือ ผู้สอนจะได้เห็นผลการสอนของตนเองในทันทีทันใด จากการทดลองของผู้เรียน และผู้เรียนก็จะสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ทันที จุดมุ่งหมายของการสอนแบบฝึกปฏิบัติ คือให้ผู้เรียนรู้จักและคุ้นเคยกับเครื่องมือและอุปกรณ์ที่สำคัญ รู้จักการวางแผนเตรียมการทดลอง ฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการสังเกต รู้จักประยุกต์หลักการทั้งในห้องทดลองกับสถานการณ์อื่นนอกห้องทดลอง

4. การสอนให้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หมายถึง การสอนที่มีจุดเน้นอยู่ที่ผู้เรียนให้ผู้เรียนกำหนดการศึกษาดด้วยตนเอง ให้อิสระในการเรียนรู้ซึ่งความมีอิสระในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับ การตกลงระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หรือบางครั้งอาจมีเกณฑ์ของสถาบันเข้ามาเกี่ยวข้องกับ การศึกษาค้นคว้า

คิลโก (ชิตากัญญ์ เล่าชู. 2554, น. 23; อ้างอิงจาก Kilgo. 1970, pp. 251-253) ได้กำหนดองค์ประกอบ การสอนของอาจารย์ที่ดีและมีประสิทธิภาพไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. ใช้กระบวนการกลุ่มได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้สอนต้องพยายามรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลและจะต้องพยายามให้นักเรียนในห้องเดียวกันรู้จักกันด้วย
2. ใช้การวางแผนการสอนร่วมกับผู้เรียน
3. เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยจัดการเรียนการสอนที่สามารถยืดหยุ่นได้ ใช้อุปกรณ์และการสอนหลายๆวิธี
4. ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบด้านเวลา ขนาดของชั้นเรียน ความสามารถที่แตกต่างกัน ภูมิหลังของผู้เรียน
5. มีความสุขกับการสอน และการเรียนรู้
6. สอนทักษะทั้งสี่คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อมกับเนื้อหาวิชา
7. สนใจวิชาที่สอนและชอบวิชาที่สอน

8. ต้องคำนึงเสมอว่า ความกลัว ความเย็นชา และความเป็นศัตรู เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ตรงกันข้ามความรู้สึกปลอดภัย การยอมรับ และความสุขทำให้เกิดการเรียนรู้ได้

9. เข้าใจวัตถุประสงค์ของการสอน และพยายามทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้

10. ผู้สอนต้องพยายามส่งเสริมวิชาที่พหุรู้ให้เป็นวิชาที่พหุรู้ชั้นสูงนั่นคือแสวงหาความรู้ อยู่เสมอไม่รู้จบ

อาจสรุปได้ว่า ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

เป็นสิ่งที่สำคัญในการสร้างความสำเร็จอันได้แก่ การถ่ายทอด

ความรู้ไปสู่ผู้ศึกษาโดยอาศัยความร่วมมือกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียนทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้เกิดพฤติกรรมร่วมกันอันนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการจัดกระบวนการเรียนการสอนในสถาบันอุดมศึกษา ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมตามหลักสูตรในชั้นเรียน และกิจกรรมนอกหลักสูตรควบคู่กันไปเป็นการเปิดกว้างให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาตนเอง ทั้งในด้านวิชาการและด้านสังคม รวมทั้งได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนในการสร้างสรรค์กิจกรรมได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งควรจัดให้มีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยสอนเพื่อทำให้กระบวนการเรียนการสอนเกิดความน่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียน และมีความสุขไปกับกระบวนการเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา

4. ด้านการวัดและประเมินผล

ความหมายของการวัดและประเมินผล

การวัดผล หมายถึง ทดสอบเพื่อวัดเชาว์ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ บุคลิกภาพเป็นต้น โดยใช้วิธีการแบบหนึ่ง เช่น การเรียนรู้ในสาขาวิชาต่างๆ จำเป็นจะต้องวัดผลอย่างสม่ำเสมอ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พ.ศ. 2542, น. 1059) และ การประเมินผล หมายถึง พิจารณาและวัดคุณค่าของกิจการใดๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น ประเมินผลสัมมนา ประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบปีของบริษัท: (การศึกษา) วัดคุณค่าหรือผลความก้าวหน้าการศึกษา เช่น การสอบไล่เป็นวิธีประเมินผลการศึกษาวิธีหนึ่ง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พ.ศ. 2542, น. 664)

ภัทธา นิคมานนท์ (2553, น. 11) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึง การใช้เทคนิควิธีการซึ่งเรียกว่า เครื่องมือวัดอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อศึกษา ค้นหา หรือ ตรวจสอบคุณลักษณะของบุคคล ผลงาน หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหมายแทนพฤติกรรม หรือคุณลักษณะ

ของสิ่งของสิ่งหรือบุคคลที่ต้องการศึกษา และวิชัย ตันศิริ (2550, น. 252) ให้ความหมายว่า การประเมินผลเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนและผลของการเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมของผู้เรียนในระยะยาวและยังเป็นเครื่องมือเพื่อพัฒนาหลักสูตรให้เกิดผลสำเร็จอย่างต่อเนื่อง การจัดกระบวนการประเมินควรจัดควบคู่ไปกับการสร้างรูปแบบของหลักสูตร

สมบัติ สุวรรณพิทักษ์ (2551, น. 26) กล่าวว่า การประเมินผล หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการจัดทำรายงานสรุป เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้น

กาญจนา จันทะดวง (2552, น. 118) ได้ให้ความหมายการวัดและประเมินผล ดังนี้

กาญจนา เกียรติประสูติ (2554, น. 116) ได้ให้ความหมายของ การวัดและประเมินผลว่า การวัดผล (Measurement) คือการกำหนดหน่วยให้แก่ปริมาณที่มีอยู่โดยใช้เครื่องมือการวัดประเมินผล (Evaluation) คือ การนำผลที่วัดได้มาหาคุณค่า

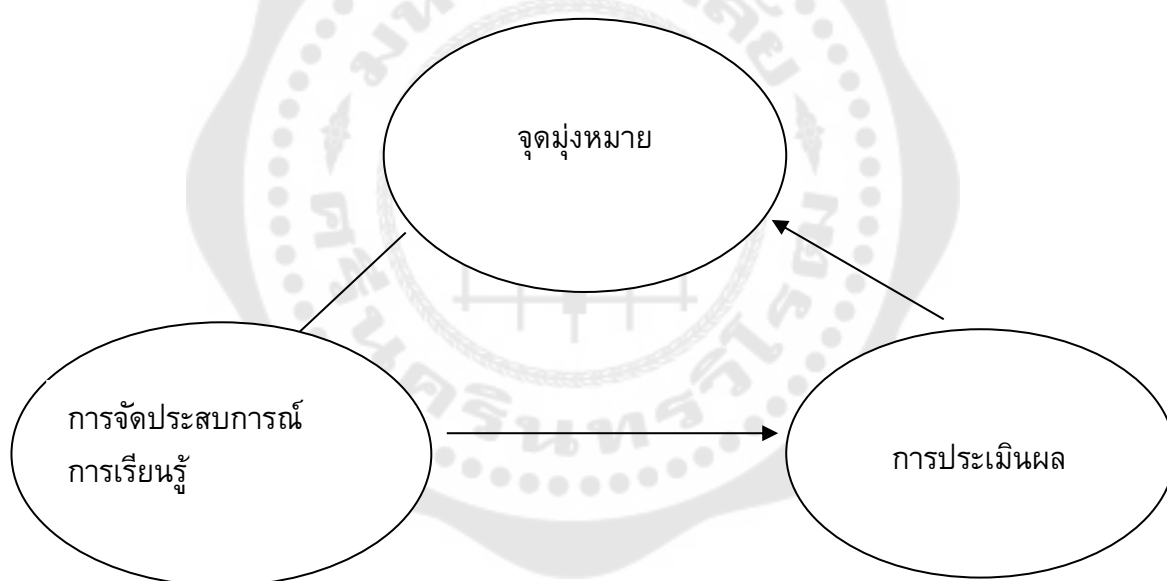
พนัส หันนาคินทร์ (2555, น. 199-200) ได้ให้ความหมายของการวัดและการประเมินผลว่า การวัดผลเป็นการเปรียบเทียบผลที่ได้รับจากการเรียนกับมาตรฐานอันหนึ่งที่ยึดถืออยู่ ซึ่งมีลักษณะเป็นรูปธรรมคือจะแสดงผลการวัดออกมาเป็นตัวเลขส่วนการประเมินผลเป็นการกำหนดค่าหรือราคาจากคะแนนที่ได้จากการวัดผล

นอกจากนี้อุทุมพร จามรมาน (2552, น. 38) กล่าวว่า การวัดผลทางการศึกษา หมายถึง การตรวจสอบพัฒนาการทางสมอง ร่างกาย จิตใจ และสังคมของผู้เรียน การวัดที่ดีต้องวัดได้ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัด และต้องมั่นใจว่าสามารถวัดสิ่งนั้นได้แน่นอน และให้แนวคิดในการประเมินผล คือ การตัดสินใจภายใต้เกณฑ์ที่ระบุไว้ โดยใช้ข้อมูลจากการวัดที่เชื่อถือได้

อาจสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล คือ การวัด หรือ กระบวนการการติดตามผลการตัดสินใจ หรือการวินิจฉัยสิ่งต่างๆว่า ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่โดยอาศัยเกณฑ์การพิจารณาอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผลที่ได้ออกมาเป็นตัวเลข สัญลักษณ์หรือข้อมูลแทนความหมายของสิ่งที่ตรวจสอบนั้นและต้องเชื่อถือได้ การวัดและประเมินผลจึงเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กันโดยที่การวัดเกิดขึ้นก่อนแล้วจึงนำเอาผลจากการวัดไปเทียบกับเกณฑ์หลังจากนั้นจึงทำการตัดสินใจเรียกว่าประเมินผล ดังนั้นการวัดจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลและมีความสัมพันธ์อันเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงไปควบคู่กันตลอดเวลา

ความสำคัญของการวัดและประเมินผล

ในการเรียนการสอนนั้นจำเป็นต้องมีการวัดและประเมินผลเพราะการวัดและประเมินผลจะเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยในการวินิจฉัยของครูผู้สอนว่าสามารถจัดปรับสภาพการเรียนการสอนให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่อย่างไร การวัดและประเมินผลการศึกษา จึงเป็นสิ่งที่ช่วยในการวินิจฉัยปัญหา กำหนดทิศทางและนโยบายให้ดำเนินไปตามจุดมุ่งหมาย ของการศึกษาซึ่งผลการศึกษานั้นจะได้นำมาเป็นข้อมูลให้ ผู้บริหาร นักศึกษา นักการศึกษา หรือผู้เกี่ยวข้องได้นำมาปรับวางแผนการทำงานให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ดังนั้นการประเมินผลจึงมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ซึ่งทั้ง 3 อย่างนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการศึกษา ดังแสดงภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 แผนภูมิแสดงองค์ประกอบการศึกษา

ที่มา: ชูศรี สนิทประชากร. (2553). หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์วิชาชีพครู ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะวิชาครุศาสตร์ สหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์. หน้า 265.

สำหรับเพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร (2548, น. 76) กล่าวว่า ความสำคัญของการวัดและประเมินผลทางการศึกษาควรเลือกใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้วัดพฤติกรรมกรรมการเรียน

การสอนมีหลายชนิด ผู้สอนควรพิจารณาและเลือกใช้ให้เหมาะสมกับลักษณะของพฤติกรรมที่ต้องการวัด และวัดให้ครอบคลุมพฤติกรรมตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

อาจสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล เป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเรียนการสอนที่สำคัญ ในการดำเนินการวัดและประเมินผลนั้น ควรพิจารณาหลักเกณฑ์ที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาและปรับปรุงทั้งผู้เรียนและผู้สอน การปรับเทคนิควิธีสอนและปรับวิธีดำเนินการเพื่อให้การจัดการเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

วัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผล

พินพา สุวรรณฤทธิ์ (2552, น. 9) สรุปว่า การวัด มีจุดประสงค์สรุปได้ 5 ประการ คือ

1. เพื่อจัดตำแหน่ง (Placement) คือ เพื่อที่จะดูว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถอยู่ที่ตรงระดับไหนของกลุ่ม เป็นการบอกศักยภาพของผู้เรียน การจัดตำแหน่งที่ใช้กันมากมี 2 แบบ คือ 1) การคัดเลือก (Selection) จะเป็นการวัดเพื่อจะหาบุคคลให้ได้ตรงตามคุณลักษณะที่ต้องการ อาจจัดเป็นประเภท รับ-ไม่รับ 2) การจำแนก (Classification) จะเป็นการวัดเพื่อให้ทราบว่าผู้ถูกวัดอยู่ในตำแหน่งใดของกลุ่ม เพื่อจำแนกคนออกเป็นกลุ่มๆ ตามความสามารถที่วัดได้

2. เพื่อเปรียบเทียบ (Assessment) คือ เพื่อที่จะดูว่าหลังจากที่เรียนไปแล้ว ในช่วงเวลาระยะหนึ่ง ผู้เรียนมีการพัฒนา หรือเจริญงอกงามมากกว่าตอนก่อนเรียนเท่าใด

3. เพื่อวินิจฉัย (Diagnosis) คือ เพื่อที่จะดูว่าผู้เรียนมีความสามารถเด่น หรือมีข้อด้อยในด้านใดบ้าง เช่น การวินิจฉัยเพื่อดูความพร้อมของผู้เรียนก่อนที่จะเรียนเรื่องต่อไป หรือการวัดเพื่อดูว่าผู้เรียนเก่ง อ่อน ในวิชาอะไรบ้าง

4. เพื่อพยากรณ์ (Prediction) คือ เพื่อที่จะนำผลที่ได้ไปใช้ทำนาย หรือ คาดคะเน ว่าผู้เรียนแต่ละคนควรเลือกเรียนอะไรจึงจะประสบความสำเร็จ หรือควรจะทำอะไรงานจึงจะเหมาะสม

5. เพื่อประเมินค่า (Evaluation) คือ เพื่อที่จะนำผลจากการวัดไปวิเคราะห์หาข้อสรุปว่าการจัดการศึกษาโดยส่วนรวมซึ่งครอบคลุมถึงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนการบริหาร และการจัดบริการต่างๆ ที่จัดขึ้นได้ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อยู่ในระดับไหน เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดบรรลุตามจุดมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของการประเมินผลการเรียน ประสิทธิภาพของการสอน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กัน การที่ต้องมีการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนมีจุดมุ่งหมาย ดังนี้ (อัจฉรา วัฒนาณรงค์. 2551, น. 129; อ้างอิงจาก Worthen; & Sanders. 1987)

1. เพื่อวัดความเจริญก้าวหน้าของผู้เรียน จากนั้นหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่อง ถ้าพบข้อดีจะหาทางส่งเสริมการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น
2. เพื่อสำรวจความสนใจและความถนัด ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีประโยชน์ต่อการแนะแนวต่างๆ
3. เพื่อค้นหาสิ่งบกพร่องและหาทางแก้ไขกระบวนการเรียนและกระบวนการสอน โดยเฉพาะในสิ่งที่ยังต้องปรับปรุง
4. เพื่อรายงานผลการเรียน เป็นเกณฑ์พิจารณาตัดสินการสอนผ่าน
5. เพื่อเป็นการประกันคุณภาพของการเรียนการสอน
6. เพื่อทราบลำดับที่และความสามารถของผู้เรียน
7. เพื่อให้มีการแข่งขันนำไปสู่ความเป็นเลิศ
8. เพื่อยืนยันประสิทธิภาพของวิธีสอน กระบวนการและกิจกรรมที่นำมาใช้

อาจสรุปได้ว่า วัดอุปประสงค์และจุดมุ่งหมายของการวัดผลและประเมินผล เพื่อเป็นการวัดเปรียบเทียบความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด รวมไปถึงเปรียบเทียบระดับพัฒนาการก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อจะสามารถหาสาเหตุข้อบกพร่อง เพื่อหาแนวทางแก้ไข และเพื่อนำผลไปพยากรณ์ในอนาคตว่าผู้เรียนแต่ละคนสามารถพัฒนาตนเอง และจะเรียนวิชานั้นๆ ได้สำเร็จหรือไม่ การสอบวัดดังกล่าวตามจุดมุ่งหมายนี้ส่วนใหญ่จะนำไปใช้ในการแนะแนวทางการศึกษาหรือการสอบคัดเลือกเพื่อศึกษาต่อไป

ทั้งนี้คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ จะสอดแทรกอยู่ในผลการเรียนรู้ ทั้ง 3 ประการนี้ อย่างเป็นธรรมชาติ (Authentic)

นอกจากนี้ สำนักงานมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา (2551, น. 66-67) ได้เสนอแนะแนวทางการวัดและประเมินผลอย่างมีคุณภาพว่าต้องประกอบด้วยสิ่งเหล่านี้

1. กำหนดหลักเกณฑ์ รูปแบบการวัดการประเมินผล และวิธีการประเมินผลที่ชัดเจน โดยระบบการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ ประกอบด้วย
 - 1.1 รูปแบบของการประเมินและวิธีการประเมิน
 - 1.2 น้ำหนักในการประเมินในภาพรวมและในแต่ละส่วน
 - 1.3 เงื่อนไขในการมีสิทธิเข้าสอบ
 - 1.4 เวลาเข้าชั้นเรียน

1.5 รายละเอียดเกี่ยวกับส่วนที่จะประเมิน เช่น กำหนดเวลาส่งงาน รูปแบบ รายงานเนื้อหาของรายงานแต่ละชิ้น ปริมาณงาน เวลาของงานที่จะใช้ในแต่ละขั้นตอนของการส่งงานเกินเวลาที่กำหนด ความสามารถในการเขียนรายงาน

1.6 ขั้นตอนการส่งงาน สถานที่ส่งและรับงานที่ตรวจสอบแล้ว

1.7 การปรับคะแนนดิบเป็นคะแนนมาตรฐาน

1.8 เกณฑ์ขั้นต่ำที่ผ่านการประเมิน

5. ด้านสื่อสนับสนุนการเรียนรู้

สถาบันอุดมศึกษาจัดสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพมีอาคารที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนในหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นแบบ กลุ่มใหญ่ กลุ่มเล็ก และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง มีห้องสมุด หนังสือ วารสารทั้งภาษาไทย และภาษาต่างประเทศ มีสื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการสืบค้นและสามารถ แสวงหาความรู้ มีบรรยากาศโดยรอบที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ของผู้เรียน (สำนักงานมาตรฐานและ คุณภาพอุดมศึกษา. 2551, น. 13)

ความหมายและองค์ประกอบของสื่อสนับสนุนการเรียนรู้

ประดิษฐ์ คุณรัตน์ (2543, น. 2) ได้ให้ความหมายว่า อาคารสถานที่ หมายถึง สิ่งก่อสร้างภายในสถานศึกษา ที่ใช้ในการเรียนการสอนและปฏิบัติกิจกรรมอื่นๆ รวมทั้งใช้จัด กระทำอย่างอื่นนอกเหนือจากการเรียนการสอน แบ่งเป็นอาคารเรียนและอาคารประกอบ

บุญช่วย จินดาประพันธ์ (2550, น. 3) ได้ให้ความหมายไว้ว่า อาคารสถานที่ หมายถึง ตึก บ้านเรือน ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นใด ที่บุคคลได้เข้าอยู่หรือเข้า ใช้ สอยได้ รวมทั้งอัมจันทร์ หรือสิ่งปลูกสร้างอันเป็นที่ชุมนุมของประชาชน ไม่ว่าในร่มหรือ กลางแจ้งและโดยเฉพาะที่ซึ่งติดต่อกับทางสาธารณะ ให้หมายถึงสะพาน อุโมงค์ ท่อ หรือราง ระบายน้ำ รั้วหรือกำแพง บ้ายโฆษณาที่ติดไว้อย่างถาวร อุโมงค์ เชื้อน ทำน้ำหรือท่าจอดเรือ

สุเทพ ทองประดิษฐ์ (2558, น. 22) ได้ให้ความหมายของอาคารสถานที่ และบริเวณ สถานศึกษา ไว้ดังนี้ อาคาร หมายถึง สิ่งก่อสร้างภายในสถานศึกษาอันเป็นที่ที่ใช้ในการเรียน การสอนและการปฏิบัติกิจกรรมอื่นๆ แบ่งเป็นอาคารเรียนและอาคารประกอบสถานที่ หมายถึง สถานที่ที่ใช้กระทำอย่างอื่นนอกเหนือจากการเรียนการสอน เช่น ล้วนน้ำดื่ม น้ำใช้

สื่อการสอน (Instructional Media) หมายถึง สิ่งที่น่าความรู้ไปสู่ผู้เรียน อยู่ในรูปของ สิ่งพิมพ์หรือไม่ใช่สิ่งพิมพ์ สื่อการสอนที่ไม่ใช่สิ่งพิมพ์ก็คือ สื่อประเภทโสตทัศนอุปกรณ์ (Audio Visual Aids) หมายถึง วัสดุ เครื่องมือ อุปกรณ์ และวิธีการทางโสตทัศนศึกษา (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2549, น. 244)

บำรุง กัดเจริญ และ ฉวีวรรณ กิनावงศ์ (2549, น. 244) กล่าวว่า สื่อการสอน (Instructional Aids) หรือโสตทัศนวัสดุ (Audiovisual Materials) หมายถึง วัตถุสิ่งของ เครื่องมือ เครื่องใช้ ภาพ ตลอดจนสถาบัน สถานที่และกิจกรรมต่างๆ ที่ผู้สอนใช้ประกอบการสอนเพื่อช่วยให้ การเรียนของผู้เรียนบังเกิดผลดีที่สุดหรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง สื่อการสอน คือ ของทุกสิ่งทุกอย่าง ตลอดจนเทคนิคต่างๆ ที่ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดความรู้ (Knowledge) ข้อเท็จจริง (Facts) ทักษะ (Skills) เจตคติ (Attitude) และความซาบซึ้งเห็นคุณค่า (Appreciation) ให้แก่ผู้เรียน

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2554, น. 14) กล่าวว่า สิ่งแวดล้อมมีผลกระทบต่อการเรียนการสอน เช่น สภาพแวดล้อมในห้องเรียน ความร้อน เป็นต้น ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ เป็นผลกระทบต่อการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะทำให้ผู้เรียนไม่อยากเรียน และผู้สอนเกิดความไม่สบายใจที่จะสอน

ประดิษฐ์ คุณรัตน์ (2543, น. 3-4) ได้ให้ความหมายของอาคารสถานที่ไว้ว่า อาคารสถานที่ หมายถึง สิ่งก่อสร้างภายในสถานศึกษา ซึ่งใช้ในการเรียนการสอนหรือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนต่างๆ

อุทุมพร จามรมาน (2556, น. 41) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญ ดังนี้

1. อาคารเรียนและห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน คือ
 - 1.1 ห้องเรียนเพียงพอ
 - 1.2 ห้องเรียนมีอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ประจำ และอยู่ในสภาพดี พร้อมให้ใช้

ตลอดเวลา

2. หอพักนักศึกษาปลอดภัย เอื้อต่อการเรียนและการทำกิจกรรมนอกเวลา
ห้องพัก มีครุภัณฑ์สำหรับการอยู่อาศัยและการศึกษานอกเวลาเป็นสัดส่วน

3. ห้องสมุดมีขนาดเหมาะสมและส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน

บุญช่วย จินดาประพันธ์ (2550, น. 19-20) ให้หลักการในการก่อสร้างอาคารสถานที่ไว้ ดังนี้

คุณภาพของสื่อ 3 ประการ ได้แก่ ความแข็งแรง ความเบา และ ความโปร่งแสง

1. 3 มิติ ได้แก่ มิติด้านภาษา มิติด้านสังคม มิติด้านลักษณะเฉพาะ

อาจสรุปได้ว่าสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นอาคารสถานที่ในการเรียนการสอน สภาพแวดล้อมโดยรอบของสถานศึกษา สื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ ตำราต่างๆ ล้วนมี

ความสำคัญและจำเป็น อีกทั้งยังมีส่วนช่วยสนับสนุนให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนอีกด้วย

ตัวแปรที่มีผลต่อการจัดการเรียนการสอน

1. ชั้นปีที่

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2553, น. 50) ได้กล่าวว่า อายุ มีผลต่อเจตคติของบุคคลส่วนใหญ่และมักปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนไปได้ยาก ซึ่งทำให้มีผลต่อเจตคติของเขาเอง นอกจากอายุแล้วยังมีตัวแปรอื่นๆ อีกมากมาย เช่น ปฏิกริยาของบุคคลต่อสิ่งเร้า ข่าวสาร เป็นต้น บุคคลที่อายุแตกต่างกัน จะมีปฏิกริยาไม่เหมือนกัน ดังนั้นจึงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ความคิดเห็นย่อมแตกต่างกันไปด้วย

ชั้นปีที่กำลังศึกษาของผู้เรียนมีผลต่อการจัดการเรียนการสอน ดังการศึกษางานวิจัยของ คณะกรรมการดำเนินงานการวิจัย สาขาวิทยบริการฯ จังหวัดเชียงราย (2556: บทคัดย่อ) เรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาปริญญาโทที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาปริญญาโทที่มีระดับชั้นต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการฯ จังหวัดเชียงราย โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุปผา เพิ่มสิน (2546: บทคัดย่อ) เรื่อง ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบในโครงการความร่วมมือโรงเรียนพาณิชย์การเพชรบุรีบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ ชูผิง เป๋ย (2557: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาจีน วิทยาลัยการแพทย์ทางเลือก มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีต่างกันมีทัศนะ ต่อ การเรียนการสอนวิชาภาษาจีน วิทยาลัยการแพทย์ทางเลือก มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม โดยรวมและเป็นรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยนี้ว่า นิสิตที่ศึกษาในชั้นปีต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

2. ภาควิชา/กลุ่มสาขาวิชา

วัฒนา ศรีสัตย์วาจา (2552, น. 77) ได้สรุปว่า การเป็นสมาชิกของกลุ่ม (Group Membership) มีผลต่อค่านิยมและทัศนคติของบุคคล เพราะมีความกดดันและชักจูงให้สมาชิกคล้อยตามบรรทัดฐาน (Norms) ของกลุ่ม ทุกกลุ่มที่บุคคลเข้าร่วมจะมีบรรทัดฐานทางสังคม (Social Norms) ที่แน่นอน บรรทัดฐานทางสังคมเหล่านี้ก็คือ พฤติกรรม ความคิด ความรู้สึก และทัศนคติที่เหมาะสมของสมาชิกภายในกลุ่มซึ่งเกิดจากการคาดหวังร่วมกัน ดังนั้น คนที่เป็นสมาชิกของแต่ละกลุ่มแต่ละสังคมก็จะยึดถือระเบียบกฎเกณฑ์แบบพฤติกรรม หรือ ทัศนคติที่กลุ่มหรือสังคมกำหนดไว้อย่างเดียวกัน จะเห็นว่าการเป็นสมาชิกของกลุ่มมีผลต่อทัศนคติและค่านิยมของบุคคล

ภาควิชา/กลุ่มสาขาวิชาที่กำลังศึกษาของผู้เรียนมีผลต่อการจัดการเรียนการสอน ดังการศึกษางานวิจัยของ ภัทรพร คำปาเชื้อ (2556: บทคัดย่อ) เรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่ศึกษาในภาควิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและเป็นรายด้านแตกต่างกัน และงานวิจัยของ นฤมล กิจไพศาลรัตน์ (2546: บทคัดย่อ) เรื่อง ความพึงพอใจของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการเรียนการสอน วิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตภาควิชาการปกครอง ภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์และภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา พึงพอใจในการเรียนการสอนวิชาทักษะการค้นคว้าทางสังคมศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนิสิตภาควิชาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชานี้ระดับมาก ในขณะที่นิสิตอีก 3 ภาควิชาพึงพอใจในการเรียนการสอนวิชานี้ระดับปานกลาง รวมถึงงานวิจัยของ ชีวภัทร ธรรมเกษตร (2552: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาต่างกันมีทัศนะต่อการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของ บุปผา เพิ่มสิน (2546: บทคัดย่อ) เรื่อง ความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนของนิสิตปริญญาตรีภาคสมทบ ในโครงการความร่วมมือโรงเรียนพาณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่ศึกษาอยู่ในวิชาเอกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาภรณ์ หาญคุณะเศรษฐ์

(2547: บทคัดย่อ) เรื่อง การจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพ ตามความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในวิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยวกรุงเทพโดยรวมและเป็นรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยนี้ว่า นิสิตที่ศึกษาในภาควิชาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

สมคิด สร้อยน้ำ (2542, น. 221) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนถือว่าเป็นหัวใจของการศึกษา เพราะการเรียนการสอนเป็นวิถีทางที่น่านักเรียนไปสู่จุดประสงค์ของการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนจึงนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญในกระบวนการจัดการศึกษา ทั้งนี้ เพราะการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม และมีประสิทธิภาพนั้นย่อมทำให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

การจัดการเรียนการสอน ถ้าขาดส่วนใดส่วนหนึ่งจะไม่เกิดการเรียนรู้แท้จริง เช่น ถ้าให้นักเรียนได้รับรู้อย่างเดียว โดยฟังบรรยายจากครูผู้สอนแล้วไม่มีการอภิปรายหรือวิเคราะห์ นักเรียนจะเรียนรู้แบบจดจำความรู้ ทำให้รู้แคบ และอาจนำไปใช้ไม่ได้ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องจัดการเรียนการสอนให้มีองค์ประกอบทั้ง 3 ส่วน มีหลายวิธี จะได้นำเสนอเป็นตัวอย่าง คือ

1. การเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นการสอนภาษาจากส่วนรวมไปหาส่วนย่อยที่สามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างสอดคล้องกับสภาพชีวิตจริงในชีวิตประจำวัน นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะทางภาษาอย่างต่อเนื่องตามลำดับขั้นการเรียนรู้ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) นอกจากนี้ ยังเน้นกระบวนการกลุ่มและสามารถบูรณาการให้สัมพันธ์กับกลุ่มประสบการณ์อื่นได้ดี

2. การเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการสร้างนิสัย เป็นการสอนเพื่อปลูกฝังคุณลักษณะและบุคลิกภาพของนักเรียน โดยจัดกิจกรรมเป็นขั้นตอนสอดคล้องกับระดับขั้นพัฒนาของพฤติกรรมด้านคุณลักษณะ ถ้าครูจัดกิจกรรมตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง นักเรียนจะเกิดคุณลักษณะที่เป็นกิจนิสัยอย่างถาวร

3. การเรียนการสอนแบบบูรณาการ เป็นการจัดกิจกรรมโดยการกำหนดเรื่องที่จะสอนด้วยการศึกษาจุดประสงค์ของวิชาหลักและวิชารองที่จะมาบูรณาการ กำหนดเนื้อหาย่อยที่

สนองจุดประสงค์การเรียนรู้ วางแผนการสอน ปฏิบัติการสอนแล้วประเมินผล พร้อมปรับปรุงและพัฒนาตามลำดับ ซึ่งการเรียนการสอนวิธีนี้ มีจุดเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้โดยใช้ทักษะความคิดความสามารถหลาย ๆ ด้านสอดคล้องกับกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ และสอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

4. การเรียนรู้โดยการค้นคว้าด้วยตัวเอง เป็นการสอนที่เน้นให้นักเรียนมีอิสระในการแสวงหาและสร้างความรู้ ตอบสนองความสนใจใฝ่รู้ ตลอดจนฝึกการวิเคราะห์ สังเคราะห์ บูรณาการความรู้และความรับผิดชอบมุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542, น. 12-14) ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศแตกต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการงาน อาชีพการงานที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้องคล่องแคล่วและเหมาะสมนั้นขึ้นอยู่กับทักษะ เช่นเดียวกับกระทรวงศึกษาธิการ (2545, น. 143) ที่กล่าวว่า ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องรู้ความแตกต่างระหว่างเทคนิคการสอน วิธีสอน และแนวคิดทฤษฎี ซึ่งเป็นที่มาของวิธีสอนแบบต่าง ๆ เพื่อจะได้เข้าใจถึงความสัมพันธ์ของคำทั้งสามตามระดับชั้น ด้านแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ด้านจิตวิทยา ด้านภาษาศาสตร์ และด้านการศึกษา แนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศได้รับอิทธิพลจากแนวคิดในยุคสมัยต่าง ๆ ได้แก่ กลยุทธ์ในการสื่อสาร ทักษะการจำ ทักษะการถาม การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การคิดเชิงสร้างสรรค์ การประเมินตนเอง การวางแผนจัดการเรียนรู้ของตนเอง การใช้วิธีเรียนแบบต่าง ๆ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ฯลฯ ได้เหมาะสมกับตนเองตามระดับชั้น

ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นบุคลากรหลักในการบริหารโรงเรียน คุณภาพของการศึกษาย่อมขึ้นอยู่กับสมรรถภาพในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นสำคัญ จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมภายในโรงเรียนเป็นอย่างดี การจัดหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีความเป็นพลวัต ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ผลักดันให้มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มศักยภาพการจัดการศึกษาไทยให้พร้อมสำหรับการแข่งขันในเวทีโลกในยุคศตวรรษที่ 21 สรุปได้ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2555, น. 5-8)

1) โรงเรียนต้องเป็นหน่วยบริการทางการศึกษาในมิติที่กว้างขึ้น เพราะในปัจจุบันสังคมโลกเป็นสังคมที่ไร้พรมแดน ที่มีการติดต่อประสานสัมพันธ์ระหว่างประเทศต่าง ๆ มากขึ้น อีกทั้งการก้าวไปสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558

2) หลักสูตรการเรียนการสอนต้องมีความเป็นสากลมากขึ้น เนื่องจากยุคโลกาภิวัตน์ มีการเชื่อมโยงด้านการค้าและการลงทุน ทำให้ตลาดแรงงานในอนาคตต้องการคนที่มีศักยภาพในหลายด้าน รวมทั้งความสามารถด้านภาษาต่างประเทศ การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร คุณลักษณะในการเป็นพลโลกการจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนจึงต้องปรับให้มีความเป็นสากลมากขึ้น นอกจากนี้การเปิดเสรีทางการศึกษาทำให้สถาบันการศึกษาจากต่างประเทศเข้ามาลงทุนด้านการจัดการศึกษาในประเทศไทย โรงเรียนควรรหาภาคีเครือข่ายในการจัดหลักสูตรนานาชาติ หลักสูตรสมทบ หรือหลักสูตรร่วมกับสถาบันต่างประเทศ เพื่อความเป็นสากลของการศึกษา

3) ต้องมีการพัฒนาทักษะการคิดมากขึ้น สภาพสังคมโลกที่มีการแข่งขันสูงทำให้การจัดการศึกษาจำเป็นต้องเน้นการพัฒนาทักษะเป็นสำคัญ

4) ต้องมีการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมมากขึ้น

5) การสอนภาษาต่างประเทศต้องมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในยุคโลกไร้พรมแดนนั้น ผู้มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาที่ใช้สื่อสารกันอย่างกว้างขวาง เช่น ภาษาอังกฤษหรือภาษาจีน ย่อมมีความได้เปรียบในการติดต่อสื่อสาร การเจรจาต่อรองในเรื่องต่างๆ ตลอดจนการประกอบอาชีพ การจัดการเรียนการสอนจึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศอย่างเต็มศักยภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น. 31) ได้กำหนดหลักการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษา ดังนี้

1. สอนให้เกิดการเรียนรู้และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา
2. เนื้อหาที่ใช้มีพอสมควรเท่าที่ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. การใช้กิจกรรมทางภาษาเป็นเครื่องมือในการฝึก และถือเป็นหัวใจของการดำเนินการสอน
4. การสอนยึดนักเรียนเป็นสำคัญ ครูเป็นผู้ชี้แนะ ส่งเสริมความสามารถในการแสดงออกและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน
5. การสอนเน้นทักษะรวมมากกว่าทักษะเดี่ยว (ทักษะสัมพันธ์) และเน้นพัฒนาการทางภาษา

กู๊ดแมน (ชนาธิป พรกุล; และทิศนา ขัมมณี. 2544, น. 35-49; อ้างอิงจาก Goodman. 1982) ได้ให้แนวคิดพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาแบบธรรมชาติไว้ 6 ประการ คือ

1. การเรียนภาษาต้องเรียนจากสิ่งที่เป็นจริงและเกี่ยวข้องกับผู้ใช้เรียนโดยเรียนไปพร้อมกันทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2. การเรียนภาษาผู้เรียนต้องได้รับประสบการณ์จริง เพื่อให้เห็นกระบวนการการใช้ภาษาอย่างหลากหลายในสถานการณ์ต่างๆ

3. การเรียนภาษาสามารถเรียนได้จากทุกที่ ทุกแห่ง และทุกวิชา

4. การเรียนภาษาต้องเกิดขึ้นจากตัวผู้เรียนเอง โดยมีครูสนับสนุนและเป็นตัวอย่างของการใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างถูกต้อง

5. การเรียนภาษาต้องเป็นการทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกันระหว่างครูกับผู้เรียนเพื่อการแก้ไขที่ถูกต้อง

6. การเรียนภาษาผู้เรียนสามารถตัดสินใจในการพิจารณาการใช้ภาษาด้วยตนเอง

กึ่งแก้ว อารักษ์ (2546, น. 120) ได้สรุปเทคนิคการสอนที่นิยมใช้ในการสอนภาษาต่างประเทศที่ใช้สอดแทรกในวิธีสอน หรือขั้นตอนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนน่าสนใจมากขึ้นและบรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ ดังนี้

1. การฝึกเป็นกลุ่ม ใช้ในการให้พูดคำ หรือประโยคซ้ำตามแบบ การฝึกการออกเสียง

2. การทำงานคู่ / กลุ่ม ใช้ในการฝึกถาม - ตอบ การสำรวจข้อมูลหรือความเห็นในชั้นเรียน

3. การแสดงบทบาทสมมติ ใช้ในการเรียนและการฝึกสนทนา

4. ข้อมูลที่ขาดหายไป ใช้ในการฝึกการสื่อสาร

5. จินตนาการวาดและบรรยาย ใช้ในการสร้างสรรค์เรื่องราวโดยใช้ภาษาของตนเอง

6. การใช้ประโยคเทียบเคียง ใช้ในการสร้างประโยคโดยใช้โครงสร้างใหม่

7. เทคนิคอื่นๆ ได้แก่ ประโยคสลับที่ การเขียนตามคำบอก การบรรยายภาพให้วาดภาพตาม เกมการจับคู่คำ เกมบิงโก การตอบสนองด้วยท่าทาง การกระซิบ การรวมประโยคหรือเชื่อมโยงประโยค ตารางคำสำหรับใช้แทนที่

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, น. 30) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาไว้ว่า การสอนภาษาไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับภาษา แต่เน้นการฝึกใช้ภาษา ไวยากรณ์เป็นสิ่งที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ภาษาควรสอนภาษาที่เจ้าของภาษาใช้พูด ส่วนวนที่ได้ยินกันในบทสนทนาจึงถือว่าใช้ได้ และ

ผู้สอนควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับชั้นของการเรียน นอกจากนี้ กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 245) กล่าวถึง การวัดผลและประเมินผลทางภาษาว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาตามแนว ภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนเป็นผู้ที่เสาะแสวงหาวิธีสอนและเทคนิคการสอนภายในชั้นเรียนให้ เกิดความรู้ แบบผสมผสาน โดยคาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องมีความรู้และทักษะทางภาษา โดยนำ ความรู้จากกระบวนการเรียนรู้ทางภาษา ตลอดจนกระบวนการต่างๆ มาผนวกเข้ากับความรู้ที่เกิดขึ้น ภายในตนและสามารถใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้จริง ส่วนลักษณะภาษาที่นำมาประเมิน ควรเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารตามสภาพจริง คือเป็นข้อความที่สมบูรณ์ในตัวเองเป็นภาษาที่ เจ้าของภาษาใช้ มีความเป็นธรรมชาติอยู่ในบริบท ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงความสามารถและ ประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย การประเมินความสามารถของการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุม นั่นคือ ต้องประเมินทั้งความรู้ ซึ่งหมายถึง เนื้อหาทางภาษาประกอบด้วย เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ประเมินทั้งความสามารถหรือประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึง ทักษะ ในการนำความรู้ไปใช้ในการเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสม สอดคล้องกับความคิดและสถานการณ์ และ ประเมินขอบเขตของการใช้ภาษา นั่นคือ สมรรถภาพในการสื่อสาร ซึ่งหมายถึง ทักษะการรู้จักปรับ ตนของนักเรียนในสถานการณ์

จากข้อความข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โรงเรียนจะต้องมีการจัดหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบูรณาการมีความเป็นพลวัต ก้าวทันกับความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ใช้เทคนิคการสอนที่หลากหลายรูปแบบ จัดการเรียนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมความสามารถในการแสดงออกและความคิดสร้างสรรค์ของ นักเรียน การสอนเน้นทักษะรวมมากกว่าทักษะเดี่ยว (ทักษะสัมพันธ์) และเน้นพัฒนาการทาง ภาษา

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในต่างประเทศ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในต่างประเทศ ดังต่อไปนี้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในต่างประเทศในงานวิจัยเล่มนี้ จะกล่าวถึงเพียง บางประเทศ เนื่องจากผู้วิจัยจะศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในฐานะ ภาษาต่างประเทศสำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาของประเทศจีน สถาบันอุดมศึกษาระดับชั้นนำ ในทวีปเอเชียได้เปิดสอนภาษาไทยมากขึ้นตั้งแต่ระดับปริญญาตรีจนถึงระดับปริญญาโทรวมถึง การจัดหลักสูตรเร่งรัดให้บุคคลภายนอกอีกด้วย ในการสัมมนานานาชาติการสอนภาษาไทยใน ในฐานะภาษาต่างประเทศ สุภา ปานเจริญ (2554: 8) ได้กล่าวว่า หลายประเทศในอาเซียนให้

ความสำคัญต่อภาษาไทย ซึ่งเป็นเหตุผลมาจากการกำหนดสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่ใกล้จะมาถึงการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐประชาชนจีน

ประวัติความสัมพันธ์ไทย-จีน ที่มียาวนานกว่า 1,000 ปี เชื่อมโยงกับความกำหนดการเรียนการสอนภาษาจีน เนื่องจากข้อมูลจากพงศาวดารจีนพบว่า มีการเรียนการสอนภาษาไทยครั้งแรกในสมัยราชวงศ์หมิง ที่สำนักอู้กว่าน เมืองนานกิง (ประมาณปี พ.ศ. 1952) โดยเชิญอาจารย์ชาวไทยไปสอน ต่อมาเมื่อมีการสถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนแล้วในปี พ.ศ. 2489 วิทยาลัยภาคตะวันออกนานกิง ได้จัดตั้งแผนกวิชาภาษาสยามขึ้น และได้ย้ายไปรวมกับมหาวิทยาลัยปักกิ่ง ภาควิชาภาษาไทยในปี พ.ศ. 2492 นอกจากนี้ อดีตนายกรัฐมนตรีจีน (นายโจว เอินไหล) ได้ส่งเสริมการสอนภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ จึงมีการก่อตั้งสถาบันภาษาต่างประเทศและสาขาภาษาไทยเพิ่มขึ้น เช่น ที่สถาบันชนชาติส่วนน้อยกวางสี ปี พ.ศ. 2507 สถาบันภาษาต่างประเทศปักกิ่ง พ.ศ. 2508 และสถาบันต่างประเทศกวางโจว พ.ศ. 2513

หลังจากสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตในปี พ.ศ. 2518 มีการตั้งสถาบันสอนภาษาไทยเพิ่มขึ้น เช่นที่ สถาบันส่วนน้อยยูนนานเปิดสอนภาษาไทยในปี พ.ศ. 2536 และมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศเซี่ยงไฮ้ ได้ตั้งสาขาวิชาภาษาไทยในปี พ.ศ. 2544 ปัจจุบันจึงมีมหาวิทยาลัยในจีนเปิดสอนภาษาไทย รวมทั้งสิ้น 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยปักกิ่ง มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศปักกิ่ง มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง สถาบันชนชาติส่วนน้อยกวางสี มหาวิทยาลัยชนชาติส่วนน้อยยูนนาน และมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศเซี่ยงไฮ้ โดยมหาวิทยาลัยปักกิ่งเปิดสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยถึงปริญญาเอก ส่วนสถาบันชนชาติส่วนน้อยกวางสีเปิดสอนปริญญาโทส่วนสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย พบว่ามีการพัฒนาหลักสูตรและการส่งเสริมโครงการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ เช่น ส่งอาจารย์/นักศึกษา มาศึกษาภาษาไทยในประเทศไทย แต่ปัญหาการเรียนการสอน เช่น หนังสือและตำรายังมีไม่เพียงพอและไม่ทันสมัย บางวิชาไม่มีตำรา ต่างคนต่างสอนโดยไม่ร่วมมือกัน และยังมีปัญหานักศึกษา ศึกษาปริญญาควบคู่กัน 2 ใบ (ปริญญาใบที่สอง) ทำให้ใช้เวลาศึกษาปริญญาใบที่สองมากเกินไป จนกระทั่งไม่ได้ฝึกทักษะภาษาไทยเพียงพอ อย่างไรก็ตาม ความนิยมศึกษาภาษาไทยมีเพิ่มขึ้นเป็นลำดับ โดยในปี พ.ศ. 2543 มีนักศึกษาภาษาไทย เพียง 56 คน แต่ปี พ.ศ. 2547 มีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 135 คน ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากบรรยากาศความสัมพันธ์ไทย-จีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เสด็จพระราชดำเนินเยือนจีน (พู่ เจิงหยิว. 2548)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐเกาหลี

ความเป็นมาของการศึกษาภาษาไทยในมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศในวิทยาลัยเขตกรุงโซล ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนชั้นนำของประเทศแห่งนี้ ผู้ก่อตั้งมหาวิทยาลัยคือ ดร. คิม ฮุงแบ ได้จัดตั้งมหาวิทยาลัยในปี ค.ศ. 1954 สาเหตุสำคัญของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยคือ การติดต่อกับต่างประเทศในช่วงสงครามเกาหลี เนื่องจากมีทหารสหประชาชาติมาช่วยรบที่เกาหลี การสื่อสารในการดำเนินการต่างๆ ไม่ราบรื่น ดังนั้น ดร. คิม ฮุง แบ จึงมีความเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญและต้องเรียนภาษาอื่นด้วย เพราะฉะนั้น ดร. คิม ฮุง แบ ก็เปิดมหาวิทยาลัยที่สอนวิชาภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะเป็นแห่งแรกในประเทศเกาหลี และเริ่มเปิดสอน 5 ภาษา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน จีน และรัสเซีย ส่วนภาควิชาภาษาไทยเริ่มสอนในปี ค.ศ. 1966 เป็นภาษาที่ 12 ของมหาวิทยาลัย ทางมหาวิทยาลัยได้ทำความตกลงทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยเมืองไทย 10 แห่ง และเชิญอาจารย์ปีละ 2 คนจากเมืองไทย หลักสูตรของมหาวิทยาลัยประกอบไปด้วยระดับปริญญาตรีเรียน 4 ปี โดย 2 ปีแรกสอนเขียนพูด อ่านภาษาไทยให้คล่อง และระดับปริญญาโท 2 ปี แยกเป็นวรรณคดีและภาษาไทย มีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เข้าสัมผัสกับวัฒนธรรมไทย เช่น งานวันสงกรานต์ งานวันลอยกระทง เป็นต้น ทางภาควิชาจะสอนภาษาไทยในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้นักศึกษาไปฝึกเองบ้าง เรียนเพิ่มเติมบ้าง และช่วงปิดเทอมฤดูหนาว ฤดูร้อน นักศึกษาจะจัดกลุ่มเรียนภาษาไทย ระยะสั้น 4 สัปดาห์มาเรียนที่เมืองไทย นอกจากนี้ทุกปีจะจัดให้มีการประกวดเรียงความ สุนทรพจน์ และล่ามสำหรับนักศึกษาทั่วประเทศ นักศึกษาเขียนเองโดยมีอาจารย์ชาวไทย และอาจารย์ชาวเกาหลี ให้การสนับสนุนอยู่ข้างหลังเท่านั้น ท่านทูตและข้าราชการจากสถานทูตไทย ประจำประเทศเกาหลีมาเป็นกรรมการและมอบรางวัลให้กำลังใจแก่นักศึกษาเกาหลีที่เรียนภาษาไทย (คิม ยอง แอ. 2554: 26-30)

การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศวิทยาเขตยงอิน (Global Campus) ให้จัดตั้งเมื่อปี ค.ศ. 1983 และจัดตั้งวิทยาลัยการล่ามและการแปลในปี ค.ศ. 2008 เพื่อสนับสนุนการล่ามและการแปลอาชีพระดับโลก นักศึกษาของวิทยาเขตยงอินสามารถเรียนสองวิชาเอกและเรียนจบภายใน 4 ปี นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยจะเรียนภาษาไทย 70 หน่วยกิต และเลือกเรียนเอกอื่นๆ อีก 54 หน่วยกิต รวมแล้ว 150 หน่วยกิตหรือนักศึกษาสามารถเรียนวิชาเอกเข้มข้นเฉพาะ

วิชาภาษาไทย 83 หน่วยกิต และมีหลักสูตรพิเศษที่นักศึกษาปี 3 ขึ้นไปต้องเข้ามาเรียนที่ประเทศไทย เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยบูรพา

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ฯลฯ โดยเรียน 1 ภาคการศึกษา เมื่อกลับมาประเทศเกาหลีแล้วอย่างน้อยนักศึกษาต้องเรียนอีก 1 ภาค การศึกษาจึงจะจบ นอกจากนี้ยังมีการเรียนเพิ่มเติมตามหลักสูตรระยะสั้นของนักศึกษาปี 2 ขึ้นไปในช่วงปิดเทอม เรียน 4 สัปดาห์ แล้วก็เก็บโอนหน่วยกิตสำหรับกิจกรรมของนักศึกษายองอิน พอเข้าเป็นนักศึกษาปี 1 ต้องสมัครชมรมนักศึกษา นักศึกษาวิชาเอกภาษาไทยก็สมัครชมรมวัฒนธรรมไทย ชมรมรำร้องเพลงไทย ได้ฝึกร้องเพลงหรือรำไทยโดยมีรุ่นพี่หรืออาจารย์คนไทยมาช่วยสอนให้ หรือนักศึกษาดูวิดีโอ ซีดีแล้วฝึกเอง เนื่องในโอกาสเทศกาลต่างๆ ของไทย ทางภาควิชาจัดกิจกรรมที่วิทยาเขตยองอิน (มองส์ ฮวัน ซึ่ง. 2554: 32-35)

การเรียนการสอนภาษาไทยในภาควิชาภาษาไทยของมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ เริ่มเปิดสอนครั้งแรกในปี ค.ศ. 1982 โดยมีวิชาเอกภาษาต่างประเทศเพียง 7 ภาษา คือ ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น ภาษาจีน ภาษาไทย และภาษาเลย์-อินโดนีเซีย ภาควิชาภาษาไทยได้มีข้อตกลงความร่วมมือและแลกเปลี่ยนทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาต่างๆ ในประเทศไทยหลายแห่ง เช่น สถาบันเอเชียศึกษาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในปี ค.ศ. 2005 ได้ทำสัญญาความร่วมมือทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ด้านการสอนภาษาไทย ระบบ 3+1 ซึ่งหมายถึง ระบบที่นักศึกษาต้องศึกษาในประเทศเกาหลีเป็นเวลา 3 ปีการศึกษา และศึกษาในประเทศไทย เป็นเวลา 1 ปีการศึกษา และตั้งแต่ปี ค.ศ. 2011 ทั้งสองมหาวิทยาลัยมีการพัฒนาให้มี ระบบการศึกษาแบบ 2+2 โดยรับปริญญาทั้ง 2 สถาบัน หลักสูตรของภาควิชาภาษาไทย ระดับปริญญาบัณฑิตกำหนดให้ศึกษาเป็นเวลา 4 ปีการศึกษา แต่ละปีมี 2 ภาคการศึกษาอีกทั้งทางภาควิชาภาษาไทยได้พยายามจัดกิจกรรมเพื่อให้นักศึกษาของภาควิชามีโอกาสได้สัมผัสกับวัฒนธรรมไทยโดยตรง เช่น จัดสอนรำไทยและดนตรีไทย จัดการแสดงประเพณีไทย เช่น ประเพณีสงกรานต์ สนับสนุนให้นักศึกษาแต่งกายแบบไทยในโอกาสต่างๆ ทำอาหารไทย เช่นต้มยำกุ้ง ผัดไทย ยำวุ้นเส้น แหนมทรงเครื่อง ข้าวผัด เป็นต้น โดยให้คณาจารย์และนักศึกษารับประทานร่วมกัน ภาควิชาภาษาไทยและนักศึกษา ได้จัดงานของภาควิชาเป็นประจำทุกปี เรียกว่า “งานวันไทย” ซึ่งเป็นวันที่นักศึกษา ทั้งรุ่นพี่รุ่นน้องมาพบปะสังสรรค์และชมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทยของนักศึกษารุ่นปัจจุบัน สถานทูตไทยประจำประเทศเกาหลี มหาวิทยาลัยปูซาน ภาษาและกิจการต่างประเทศ มหาวิทยาลัยฮันกุก ได้มีการจัดกิจกรรมประกวดแข่งขันสุนทรพจน์ภาษาไทยทุกปีสถานทูตไทยประจำประเทศเกาหลีได้เรียนเชิญอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศรับประทานอาหารไทยร่วมกัน ทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสสัมผัสกับวัฒนธรรมอาหารไทยโดยตรงนอกจากนี้ยังกระตุ้นให้

นักศึกษาสนใจฝึกพูดภาษาไทยอยู่เสมอ ภาควิชาภาษาไทยจึงสนับสนุนและจัดให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์จริงในการใช้ภาษาและกิจกรรมต่างๆ ในสถานที่ทำงานหรือบริษัทที่ต้องการใช้ล่ามภาษาไทย ทั้งในประเทศเกาหลีและในประเทศไทย (คิม ฮง คู. 2554: 36-40)

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะต่างประเทศ

ภาษาไทยเป็นภาษาหนึ่งที่แตกต่างชาติสนใจเรียนรู้ จะเห็นได้จากสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนต่างเปิดสอนหลักสูตรการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศกันอย่างมากมาย นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ ยังจัดการประชุมวิชาการทั้งระดับชาติและระดับนานาชาติเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อร่วมกันระดมความคิดเห็นในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ อาทิ การจัดสัมมนาระดับภูมิภาคว่าด้วยการเรียนการสอนภาษาไทยในบริบทไทยศึกษาโดยกองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาวิทยาลัย (2544) การประชุมสัมมนาวิชาการเรื่อง การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ณ มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง สาธารณรัฐประชาชนจีน (2550) หรือการจัดสัมมนานานาชาติการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โครงการภาษาไทยเข้มแข็ง (บก.3) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2554) เป็นต้น

นอกจากนี้ สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ(องค์การมหาชน) ได้จัดทำมาตรฐานสาขาวิชาชีพงานและล่ามแปล สาขาผู้สอนภาษาต่างประเทศ อาชีพผู้สอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีมาตรฐานเดียวกันด้วย (สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ(องค์การมหาชน) 2561, ออนไลน์)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ชาวต่างประเทศสนใจเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น การเรียนรู้แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติจึงเป็นเรื่องสำคัญ ที่จะช่วยให้ผู้สอนบรรลุวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เนื่องจากการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้ผู้เรียนชาวต่างชาติย่อมมีวิธีการสอนที่แตกต่างจากการสอนภาษาไทย ในฐานะภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ให้เด็กไทย ดังนั้น ผู้สอนควรเข้าใจหลักการจัดการเรียนการสอนในภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ทั้งด้านแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาต่างประเทศ การจัดกิจกรรมและการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนรวมทั้งการประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตร เนื้อหา วิธีสอน และกลวิธีสอนที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน อันจะทำให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังที่ สมศีล ฌานวงศ์ (2547, น.18-19)

กล่าวถึงการเรียนภาษาต่างประเทศให้ประสบความสำเร็จมีขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอนสรุปได้คือ ประการที่ 1 กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายให้เป็นรูปธรรมจะสอน ฟัง พูด อ่าน เขียน หรือแปล ภายในกรอบเวลาใด โดยให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง ประการที่ 2 รู้จักจัดเตรียมและแสวงหาแหล่งความรู้ที่เอื้อต่อการฝึกทักษะ ประการที่ 3 พัฒนากลยุทธ์การเรียน 10 ประการคือ ศึกษา ฝึกฝน สังเกต จดจำ เลียนแบบ ดัดแปลง วิเคราะห์ ค้นคว้า ใช้งาน และปรับปรุง และ ประการที่ 4 ลงมือปฏิบัติ

จะเห็นได้ว่า หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่จะสร้างความสำเร็จให้ผู้สอนได้ผู้สอนต้องเริ่มจากกำหนดวัตถุประสงค์ของการเรียนอย่างชัดเจน รวมทั้งผู้สอนต้องมีกลยุทธ์การสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียน ชาวต่างชาติได้พัฒนาทักษะภาษาทุกด้าน อย่างคล่องแคล่ว ทั้งนี้การที่ผู้สอนจะประสบความสำเร็จตามหลักการดังกล่าวข้างต้นจำเป็นต้องเข้าใจแนวคิดวิธีสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อจัดเตรียมกิจกรรม สื่อการสอน และการประเมินผล อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและกลุ่มผู้เรียนต่อไป

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่ออธิบายแนวทางจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่แนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาต่างประเทศ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ การใช้สื่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ รวมทั้งการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศดังรายละเอียดต่อไปนี้

แนวคิดวิธีสอนภาษาต่างประเทศมีหลายแนวคิด สามารถสรุปรายละเอียดได้ ดังนี้ (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, น.40-119; รุ่งฤดี แพลงคร, 2561, น. 70-96) 1. วิธีสอนแบบไวยากรณ์และแปล (The grammar–translation method หรือ Translation method) 2. วิธีสอนแบบตรง (The direct method) วิธีนี้เน้นเรื่องการพูดและห้ามการแปลโดยเด็ดขาด ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเอาใจใส่กฎเกณฑ์ของภาษา 3. วิธีสอนแบบฟัง-พูด (audio–lingual approach) เกิดจากแนวคิดทางจิตวิทยาพฤติกรรมและจิตวิทยาการเรียนรู้ รวมทั้ง แนวคิดที่ว่าด้วยการเรียนรู้ภาษาเชิงโครงสร้างได้รับการยอมรับและผสมผสานกันออกมาเป็นวิธีการและกระบวนการเรียนรู้ภาษา 4. วิธีสอนตามทฤษฎีความรู้ความเข้าใจ (The cognitive code learning theory) วิธีสอนแบบนี้อิงแนวคิดที่ว่าภาษาเป็นระบบที่เข้าไปตามกฎเกณฑ์ ความเข้าใจและการแสดงออกทางภาษาขึ้น อยู่กับความเข้าใจกฎเกณฑ์ 5. วิธีสอนแบบเงียบ (The silent way) เป็นวิธีการเรียนรู้ภาษาที่มีแนวคิดพื้นฐานใกล้เคียงกับวิธีสอนแบบธรรมชาติ 6. วิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง (The total physical response) แนวการสอนแบบนี้ให้ความสำคัญต่อการฟังเพื่อความเข้าใจ แนวความคิดเรื่องการ

เน้นทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจได้มาจากการสังเกตการเรียนรู้ภาษาแม่ 7. วิธีสอนแบบธรรมชาติ (The natural method หรือ The natural approach) แนวคิดของวิธีสอนแบบธรรมชาติอิงแนวคิดการสอนภาษาตามแบบการเรียนรู้ภาษา (acquisition) คือกระบวนการเรียนรู้ภาษาเหมือนเด็กพูดภาษาแม่ได้โดยธรรมชาติ การสอนใช้วิธีการพูดเป็นหลักและผู้สอนจะเน้นเรื่องคำศัพท์อย่างมากโดยถือว่า การเรียนภาษานั้นคือการเรียนคำศัพท์ ส่วนไวยากรณ์ที่เรียนนั้นเป็นแบบให้คำจำกัดความและกฎเกณฑ์ส่วนเนื้อเรื่องที่เรียนมักยึดเอาเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นในขณะนั้น เป็นเกณฑ์ของเด็ก เด็กจะใช้เวลาฟังผู้คนรอบข้างก่อนที่จะเริ่มพูด เด็กจึงมีเวลาหาความหมายจากเสียงที่เขาได้ยิน 8. วิธีสอนแบบชักชวน (suggestopedia) วิธีสอนแบบชักชวนมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารในชีวิตประจำวัน ผู้สอนจะเป็นคนที่ผู้เรียนไว้วางใจ การเรียนการสอนเน้นการจัดบรรยากาศไม่ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเครียดหรือวิตกกังวล 9. วิธีสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ (community language learning) วิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ยึดผู้เรียนเป็น และ 10. วิธีสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The communication approach) การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในระยะหลังมีแนวคิดเกี่ยวกับการสอนภาษาเปลี่ยนไปเป็นการสอนเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เนื่องจากมีความเชื่อว่า ภาษาไม่ได้เป็นเพียงระบบไวยากรณ์เท่านั้นแต่ภาษาคือระบบการสื่อสารหรือสื่อความหมาย ดังนั้น การสอนภาษาจึงควรสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารหรือสื่อความหมายได้ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, น. 107)

สรุปได้ว่า ผู้สอนจึงทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาทางภาษาให้แก่ผู้เรียนแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาต่างประเทศดังกล่าวข้างต้นเป็นแนวคิดที่ผู้สอนภาษาต่างประเทศทุกภาษาควรมีความเข้าใจเป็นเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อดีและข้อจำกัดของแต่ละแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาต่างประเทศเช่นเดียวกับผู้สอน ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศก็ควรมีความเข้าใจว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติย่อมไม่เหมือนการจัดการเรียนภาษาไทยให้เด็กไทย ดังนั้น การนำแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาต่างประเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติจึงเป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่งที่จะทำให้การวางแผนการสอนประสบผลสำเร็จในการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ข้อมูลทั่วไปของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัย ภาษาต่างประเทศกวางสี

มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสีเดิมเป็นวิทยาลัยภาษาต่างประเทศตงฟางกวางสี ซึ่งได้รับการอนุมัติการจัดตั้งจากรัฐบาลเขตปกครองตนเองชนชาติจ้วงกวางสีในเดือนมิถุนายนปี

ค.ศ.2004 ต่อมาในเดือนเมษายนปี ค.ศ.2011ได้รับการสถาปนาเป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาทั่วไป ซึ่งได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ และเปลี่ยนชื่อเป็นมหาวิทยาลัยต่างประเทศกวางสี วิทยาลัยจัดตั้ง 11 คณะ ได้แก่คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คณะภาษาและวัฒนธรรมยุโรป- อเมริกา คณะเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ คณะบริหารบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์เป็นต้น คณะศึกษาศาสตร์มีวิชาพิเศษ7 วิชา ได้แก่วิชาภาษาไทย ภาษาเวียดนาม ภาษาญี่ปุ่น ภาษากัมพูชา ภาษาอินโดนีเซีย ภาษาลาว ภาษาพม่า โดยมีโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนด้วยค่ะ ปีละส่งนักศึกษาไปเรียนที่ต่างประเทศจำนวนมาก

ปรัชญา รักษาจิตวิญญาณความเป็นชนชาติจีน ความเป็นสากลสู่ความเป็นนานาชาติ

วิสัยทัศน์ มุ่งมั่นพัฒนาอย่างสร้างสรรค์สู่ความเป็นนานาชาติ

หลักสูตรการเรียนการสอนของคณะภาษาวัฒนธรรมเอเชียและภาษาต่างประเทศกวางสี มีทั้งหมด170หน่วยกิต เป็นโครงการ3+1 มีวิชาหลักๆดังนี้ ภาษาไทยพื้นฐาน ภาษาไทยระดับสูง การพูดภาษาไทย ทักษะการฟังการพูด การอ่าน การเขียนเรียงความ การแปลไทย-จีน การแปลด้านการพูด การแปลด้านการเขียน ภาษาจีนสมัยปัจจุบัน

แนวทางการประกอบอาชีพ หลังจากเรียนจบแล้ว ได้ประกอบอาชีพทำงานเกี่ยวกับที่กระทรวงต่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศ วัฒนธรรม สำนักงานข่าว การสอน ในวงการท่องเที่ยว ล่าม บริหารการจัดการเรียนการสอนเป็นต้น

สรุปได้ว่า มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสีเดิมเป็นวิทยาลัยภาษาต่างประเทศตงฟางกวางสี วิทยาลัยจัดตั้ง 11 คณะ มีโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนด้วยค่ะ ปีละส่งนักศึกษาไปเรียนที่ต่างประเทศ มีปรัชญามุ่งรักษาจิตวิญญาณความเป็นชนชาติจีน ความเป็นสากลสู่ความเป็นนานาชาติ มีวิสัยทัศน์มุ่งมั่นพัฒนาอย่างสร้างสรรค์สู่ความเป็นนานาชาติ และหลักสูตรมีการจัดการเรียนการสอนจำนวน 170 หน่วยกิต เป็นโครงการ 3+1 และมีแนวทางการประกอบอาชีพ หลังจากเรียนจบแล้ว ได้ประกอบอาชีพทำงานเกี่ยวกับที่กระทรวงต่างประเทศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี สาธารณรัฐประชาชนจีน ผู้วิจัยใช้วิธีเชิงสำรวจ (Survey Research) และดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บข้อมูล
4. การวิเคราะห์รวบรวมข้อมูล
5. การใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาภาษาไทยระดับปริญญาตรีและอนุปริญญาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2559 คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี รวมจำนวนทั้งสิ้น 1084 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1-4 คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ.2549, น. 117; อ้างอิงจาก Taro Yamane.n.d.) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 ระดับ ความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนนักศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 286 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยมีชั้นปีเป็นระดับตัวแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีนักศึกษาแต่ละชั้นปีเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ดังแสดงในตาราง 1 (พิชิต ฤทธิ์จรูญ.2549, น. 117; อ้างอิงจาก Taro Yamane.n.d.) ที่ระดับความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 ระดับ ความเชื่อมั่น 95% ได้จำนวนนักศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 286 คน จากนั้นใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยมีชั้นปีเป็นระดับตัวแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยมีนักศึกษาแต่ละชั้นปีเป็นหน่วยการสุ่ม (Sampling Unit) ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 กลุ่มตัวอย่าง

ชั้นปี	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	298	79
2	257	68
3	371	98
4	158	41
รวม	1084	286

ที่มา: กองทะเบียนนักศึกษา มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี่

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี่ 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลและด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้โดยมีลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาเป็นค่านิยามศัพท์เฉพาะในแต่ละด้าน
2. สร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับตามวิธีการสร้างแบบสอบถามของลิเคิร์ต (Likert's Scale) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลและด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อปรับปรุงแก้ไขในเรื่องความครอบคลุมของเนื้อหา การใช้ภาษาและข้อความให้ถูกต้องชัดเจนในแต่ละข้อคำถาม
4. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงที่แก้ไขแล้วให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความชัดเจนของภาษาให้ถูกต้องและเหมาะสมยิ่งขึ้น จากนั้น พิจารณาความสอดคล้องและความครอบคลุมของแบบสอบถามกับนิยามศัพท์เฉพาะและคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษา คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยหาค่า ร้อยละ 27 ของกลุ่มคะแนนสูงและกลุ่มคะแนนต่ำ จากนั้นใช้การทดสอบที (t-test) (Ferguson. 1981, p. 180) เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.761 ขึ้นไป เอาไว้เป็นข้อคำถาม เพื่อการวิจัย สำหรับข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกต่ำกว่าเกณฑ์ผู้วิจัยจะได้นำมาปรับปรุงเนื้อหา และสำนวนภาษาร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

6. นำแบบสอบถามไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับโดยวิเคราะห์ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach.1984, p. 161) ได้ความเชื่อมั่น(Reliability) เท่ากับ 0.91

ลักษณะของแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นปี ภาควิชาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน คณะ ภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี 5ด้านคือ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการ วัดและประเมินผลและด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้แบบสอบถามนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5ระดับตามแบบของลิเคิร์ต (Linkert.1932, pp. 1-55) และในตอนท้ายของ แบบสอบถามแต่ละด้านจะมีข้อคำถามแบบปลายเปิดเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอย่างเสรี อิสระ

การให้คะแนนในการตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนดังนี้

- 5 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51-5.00 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าเป็นความเหมาะสมการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51-4.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51-2.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.50 หมายถึง ผู้ตอบเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อขอหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสีถึงคณบดีคณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี เพื่อขอความกรุณาอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 2-4 ปีการศึกษา 2562 ที่ใช้ในกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาตัวเองและรับคืนด้วยตนเอง หรือรับส่งในทางออนไลน์

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษาโดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสีโดยวิเคราะห์เนื้อหา จากแบบสอบถามข้อเสนอแนะเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี

4. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยนำมาพิจารณารวบรวมข้อคิดเห็น จัดกลุ่มและแจกแจงความถี่ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย และนำไปใช้ประกอบการอภิปรายผลการวิจัย

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี หลักการ จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างแบบสอบถามการจัดการเรียนการสอน ทั้งหมด 5 ด้าน ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

2. เอาแบบสอบถามไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อดูข้อมูลครอบคลุม ครบถ้วนหรือไม่

3. นำแบบสอบถามที่แก้ไขสมบูรณ์เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับและจัดทำเป็นแบบสอบถามการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 5 ด้าน

5. นำแบบสอบถาม ไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง

6. รวบรวมแบบสอบถามเท่าที่ต้องการ วิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย

7. ได้ผลกลับมาจากมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี สาธารณรัฐประชาชนจีน จำแนกเป็นชั้นปี ภาควิชา และประสบการณ์เรียนต่างประเทศเพื่อให้การแปลความหมายของข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกันผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- n หมายถึง จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
 $\bar{X}$ หมายถึง ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)
S.D. หมายถึง ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 4 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นปี ภาควิชา และประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี สาธารณรัฐประชาชนจีนใน 5 ด้าน คือด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผล และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสีผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และนำเสนอในเชิงบรรยาย

ผลวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลกระทำตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามด้วย Questionnaire star ให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 297 คน ได้รับแบบสอบถามคืนสมบูรณ์จำนวน 297 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100% แสดงในตารางที่ 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	16	5.39%
ชั้นปีที่ 2	62	20.88%
ชั้นปีที่ 3	135	45.45%
ชั้นปีที่ 4	84	28.28%
รวม	297	100%
ภาควิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาษาไทยระดับปริญญาตรี	257	86.53%
การใช้ภาษาไทยระดับอนุปริญญา	40	13.47%
รวม	297	100%
ประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มีประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ	76	25.59%
ไม่มีประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ	221	74.41%
รวม	297	100%

จากตารางที่ 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด จำนวน 84 คน คิดเป็นคิดเป็นร้อยละ 45.45 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาภาควิชาภาษาไทยระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 86.53 และไม่มีประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ คิดเป็นร้อยละ 74.41

**ตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษา
และวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี**

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง

3-12

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียน
การสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศกวาสีโดยรวมและเป็นรายด้าน

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย	นักศึกษา (n = 297)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1.ด้านหลักสูตร	3.97	0.76	มาก
2.ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.05	0.77	มาก
3. ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	4.03	0.78	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.05	0.77	มาก
5.ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	3.94	0.83	มาก
รวม	4.00	0.78	มาก

จากตารางที่ 3 แสดงว่าจากการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอน
ภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ
กวาสีโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดย ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X}=4.05$ S.D.= 0.77) ด้านการวัดและ
ประเมิน ($\bar{X}=4.05$ S.D.= 0.77) ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X}= 4.03$
S.D.= 0.78) ด้านหลักสูตร ($\bar{X}= 3.97$ S.D.= 0.76) และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X}= 3.94$
S.D.= 0.83)

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสีด้านหลักสูตร เป็นรายชื่อ

ด้านหลักสูตร	นักศึกษา (n= 297)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
1.จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.98	0.78	มาก
2.วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การแปล	4.16	0.71	มาก
3.วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิตและเอื้อต่อการนำไปประกอบอาชีพ ล่าม ครูและอื่นๆ	4.10	0.69	มาก
4.โครงสร้างของหลักสูตรเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันของผู้เรียน	3.89	0.77	มาก
5.หลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม	3.94	0.73	มาก
6.หลักสูตรมีความเป็นสากลในเชิงวิชาการและทันสมัย	3.85	0.88	มาก
7.คู่มือหลักสูตรอธิบายรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรอย่างชัดเจน	3.96	0.75	มาก
8.เนื้อหาในแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต	4.00	0.72	มาก
9.เนื้อหาวิชาสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้	4.03	0.73	มาก
10. เนื้อหาสาระของวิชาในหลักสูตรเหมาะสมกับการเรียนการสอนของนักศึกษาแต่ละระดับชั้นปี	3.94	0.79	มาก
11. เนื้อหาส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถแก้ไขปัญหาและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้	3.98	0.76	มาก
12. รายวิชาในหมวดวิชามีความหลากหลาย โดยนักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ	3.81	0.89	มาก
13.มีการจัดเนื้อหาสาระของรายวิชาเหมาะสมต่อเนื่อง และสอดคล้องความต้องการของสังคม	3.96	0.75	มาก
14.การจัดเนื้อหาวิชามุ่งเน้นด้านวัฒนธรรมสังคม เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำไปปรับใช้ได้ในสังคมพหุวัฒนธรรม	3.93	0.76	มาก
15. หลักสูตรมีความทันสมัยมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนพร้อมปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม	3.93	0.73	มาก
รวม	3.97	0.76	มาก

จากตารางที่ 4 แสดงว่า ความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอน ภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศทาง สื่อด้านหลักสูตรโดยรวมอยู่ระดับมาก

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของความคิดเห็นของ นักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศทางสื่อด้านอาจารย์ผู้สอน เป็นรายชื่อ

ด้านอาจารย์ผู้สอน	นักศึกษา (n= 297)		ระดับความ คิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
16. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ประสบการณ์และคุณวุฒิตามมาตรฐานหลักสูตรกำหนด	4.14	0.76	มาก
17. มีกระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ และทำงานร่วมกัน	4.09	0.70	มาก
18. มีการนำกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน	4.06	0.76	มาก
19. มีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพและมีการสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม	4.14	0.72	มาก
20. มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการเรียนรู้เพิ่มขึ้น	4.06	0.76	มาก
21. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านกฎหมายและวิชาชีพครูลำไป ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาต่ออาชีพในสภาพปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.98	0.81	มาก
22. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงทั้งภาควิชาการ และวิชาชีพครู ล่าม ทั้งในและนอกห้องเรียน	4.04	0.77	มาก
23. มีการจัดอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถ เหมาะสมกับแต่ละรายวิชาใน หลักสูตร	4.02	0.81	มาก
24. มีอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน	4.00	0.80	มาก
มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านการเรียนและกิจกรรม และมีการกำหนด ช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสม	3.90	0.92	มาก
26. มีการเอาใจใส่ให้ความช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้ซักถามและรับฟังความคิดเห็น ของผู้เรียน	4.03	0.82	มาก
27. มีการจัดการสอบประมวลความรู้ในวิชาชีพครู ล่ามในช่วงเวลาที่เหมาะสม	4.03	0.78	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

ด้านอาจารย์ผู้สอน	นักศึกษา (n= 297)		ระดับความ คิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
28. มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาภาคปฏิบัติ	4.05	0.73	มาก
29. มีความรับผิดชอบในงานที่สอน และมีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่การสอน	4.11	0.74	มาก
30. สามารถปรับตัวตามสถานการณ์ เช่น เมื่อเกิดโรคระบาดร้ายแรงโควิด19 สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสอนออนไลน์อย่างเหมาะสม	4.16	0.73	มาก
รวม	4.05	0.77	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี ด้านอาจารย์ผู้สอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสีด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นรายข้อ

ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	นักศึกษา (n= 297)		ระดับความ คิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
31. มีการชี้แจงจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนของแต่ละวิชาอย่างชัดเจน	4.01	0.80	มาก
32. มีการเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา	4.07	0.76	มาก
33. มีการจัดกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเปิดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน	3.99	0.78	มาก
34. มีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้เกิดแนวคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์	4.06	0.78	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	นักศึกษา (n= 297)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
35. มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ	4.03	0.81	มาก
36. มีการสรุปผลการเรียนรู้ให้นักศึกษาทราบ เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน ทุกภาคการศึกษา	4.00	0.82	มาก
37. มีการใช้เทคนิคการกระตุ้นให้นักศึกษาตอบคำถามด้วยตนเองใน ระหว่างการเรียนการสอน	4.04	0.73	มาก
38. มีการจัดกิจกรรมเสริมที่เสริมให้นักศึกษาแสดงผลการเรียนรู้ของตน	4.03	0.74	มาก
39. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น งานนิทรรศการ งานเทศกาลต่าง ๆ และเข้าร่วมการแข่งขันการประกวดภาษาไทยระดับอุดมศึกษา	4.07	0.77	มาก
40. มีการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารกับเจ้าของภาษา โดยตรงเพื่อสร้างความเชี่ยวชาญด้านภาษา	4.00	0.77	มาก
41. มีการสอนโดยใช้มัลติมีเดียประกอบการเรียนการสอน โดยให้ดูหนัง ร้องเพลง เพื่อให้ผู้เรียนมีสุนทรีภาพ	4.09	0.76	มาก
42. มีการสร้างนวัตกรรมการสอน เช่น วิดีทัศน์ เพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้ ใหม่ที่เชื่อมโยงกับบทเรียนได้อย่างดี	4.08	0.74	มาก
43. มีการจัดเวทีเพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้กับอาจารย์เจ้าของภาษา	4.01	0.82	มาก
44. มีการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และวิจารณ์อย่างมี เหตุผล	4.00	0.80	มาก
45. มีการใช้ระบบและวิธีการสอนรูปแบบใหม่เพื่อการเรียนการสอน ออนไลน์ในช่วงสถานการณ์การโรคระบาด โดยการใช้แพลตฟอร์มที่ หลากหลาย เช่น Zoom Blackboard Google Meeting	4.04	0.79	มาก
รวม	4.03	0.78	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น
ของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสีด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี ด้านการวัดและประเมินผล เป็นรายชื่อ

ด้านการวัดและประเมินผล	นักศึกษา (n= 297)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
46. การกำหนดแผนการศึกษาสามารถทำให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลา 4 ปี	4.04	0.82	มาก
มีการกำหนดจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 145 หน่วยกิต และไม่เกิน 170 หน่วยกิต	4.06	0.78	มาก
48. มีการใช้วิธีประเมินความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.04	0.78	มาก
49. มีการกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนที่มีความชัดเจน และมีวิธีการวัดและประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้	4.05	0.75	มาก
50. มีการวัดและประเมินผลด้านความยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้	4.08	0.76	มาก
51. มีการวัดพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษา ระหว่างเรียน	4.06	0.76	มาก
52. มีการวัดและประเมินผลทางการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เช่น การแปล และการเรียงความ	4.10	0.76	มาก
53. การวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องและครอบคลุมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน	4.04	0.76	มาก
54. มีการประเมินผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานในรายวิชา เช่น การทำรายงาน การนำเสนอรายงาน	4.07	0.79	มาก
55. การวัดผลแต่ละรายวิชามีความสอดคล้องกับเนื้อหาของวิชาที่เรียน และสามารถตรวจสอบได้	4.05	0.75	มาก
56. มีการประเมินการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวิธีการวัดและประเมินผลในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้	4.02	0.73	มาก

ตาราง 7 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผล	นักศึกษา (n= 297)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
57. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการศึกษาและการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน	4.01	0.77	มาก
58. มีการใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	4.03	0.76	มาก
59. อาจารย์ได้นำผลการวัดและประเมินกระบวนการเรียนการสอนมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน	4.00	0.80	มาก
60. อาจารย์มีวิธีการวัดและประเมินผลตามความเป็นจริงและการใช้ผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	4.06	0.77	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศวงวสี ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เป็นรายชื่อ

ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	นักศึกษา (n= 297)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
61.มีตำราเอกสารประกอบการเรียนการสอน และเอกสารอ้างอิงแต่ละรายวิชาอย่างเพียงพอในแต่ละรายวิชา	3.85	0.96	มาก
62.มีอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ	3.98	0.85	มาก
63.มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนที่เหมาะสม เพียงพอกับรายวิชา และมีการใช้จริง	3.96	0.82	มาก
64. มีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ (PC) ในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ	3.96	0.84	มาก
65. มีระบบเครือข่าย Internet ที่ทันสมัยและรวดเร็ว	3.86	0.94	มาก
66. มีแหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ซึ่งเปิดให้บริการและอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ	3.99	0.82	มาก
67.มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ภายในห้องเรียน แสงสว่างในห้องเรียน และสื่อการสอนที่เหมาะสม	3.99	0.78	มาก
68.มีวารสารและนิตยสาร หนังสือและตำราเกี่ยวกับวิชา ภาษา ในห้องสมุดที่ทันสมัยและเพียงพอ	3.94	0.79	มาก
69..มีการจัดสถานที่อำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ห้องอาหาร ห้องสุขา มุมพักผ่อน และสนามกีฬาอย่างเหมาะสม	3.95	0.84	มาก
70. มีการจัดสภาพแวดล้อมภายในสถาบันอย่างเหมาะสม	3.92	0.85	มาก
71. มีระบบการดูแลอาคารสถานที่ของสถาบัน คณะ และหลักสูตรที่มีความปลอดภัย	3.93	0.68	มาก
72.มีการวางระบบขนาดห้องเรียนที่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษา	3.95	0.82	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	นักศึกษา (n= 297)		ระดับความคิดเห็น
	$\bar{X}$	S.D.	
73.มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้สำหรับนิสิตต่างชาติเพื่อเกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน	3.91	0.84	มาก
74.มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อนักศึกษาทุกกลุ่มอย่างเหมาะสม และเพียงพอ	3.93	0.81	มาก
75.มีกระบวนการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เสนอ และประเมินการจัดสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	3.94	0.85	มาก
รวม	3.94	0.83	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศวงสี่ จำแนกตามภาควิชา

การจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทย	ภาควิชา					
	อนุปริญญา (n= 40)			ปริญญาตรี (n=257)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1.ด้านหลักสูตร	3.89	0.96	มาก	3.98	0.73	มาก
2.ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.02	1.00	มาก	4.06	0.73	มาก
3.ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.99	1.02	มาก	4.04	0.73	มาก
4.ด้านการวัดและประเมินผล	3.95	0.95	มาก	4.04	0.77	มาก
5.ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	3.92	0.98	มาก	3.94	0.82	มาก
รวม	3.95	0.98	มาก	4.01	0.76	มาก

จากตารางที่ 9 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศวงสี่ ทั้งอนุปริญญาและปริญญาตรีมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่ระดับปริญญาตรีมีค่าสูงกว่า

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี จำแนกเป็นชั้นปี

การเรียนการสอนภาษาไทย	ชั้นปี											
	ปีที่ 1			ปีที่ 2			ปีที่ 3			ปีที่ 4		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็น
1.ด้านหลักสูตร	4.45	0.74	มาก	3.97	0.77	มาก	3.91	0.65	มาก	3.95	0.89	มาก
2.ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.44	0.74	มาก	4.03	0.80	มาก	4.03	0.68	มาก	4.03	0.86	มาก
3.ด้านวิธีการสอนและการจัด กิจกรรม การเรียนการสอน	4.45	0.79	มาก	3.96	0.84	มาก	4.02	0.66	มาก	4.04	0.87	มาก
4.ด้านการวัดและประเมินผล	4.42	0.78	มาก	4.02	0.87	มาก	4.02	0.65	มาก	4.04	0.83	มาก
5.สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	4.27	1.09	มาก	3.93	0.84	มาก	3.91	0.73	มาก	3.92	0.93	มาก
รวม	4.41	0.83	มาก	3.98	0.82	มาก	3.98	0.67	มาก	4.00	0.88	มาก

จากตารางที่ 10 แสดงว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ตามลำดับคือ ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เห็นด้วยกับการเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ตามลำดับคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านหลักสูตร ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 เห็นด้วยกับการเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ตามลำดับคือ ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 เห็นด้วยกับการเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ตามลำดับคือ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านหลักสูตร และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของของนักศึกษาต่อการ
เรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศกวาสี จำแนกตามประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอนวิชา ภาษาไทย	ประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศ					
	มีประสบการณ์ (n= 76)			ไม่มีประสบการณ์ (n=221)		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
1.ด้านหลักสูตร	3.94	0.88	มาก	3.97	0.72	มาก
2.ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.07	0.85	มาก	4.05	0.74	มาก
3.ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน	4.06	0.88	มาก	4.02	0.74	มาก
4.ด้านการวัดและประเมินผล	4.08	0.81	มาก	4.04	0.75	มาก
5.ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	3.86	0.89	มาก	3.92	0.75	มาก
รวม	4.00	0.86	มาก	4.00	0.75	มาก

จากตารางที่ 11 แสดงว่าค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี อยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี

จากการศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี พบว่า

1. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี

1.1 ไม่มีปัญหา นอกเหนือจากบางวิชาจัดหนาแน่นเกินไป

1.1.1 ตำราแบบเรียนขั้นพื้นฐานล้าสมัย ไม่เหมาะสมกับโลกในยุคนี้

1.1.2 ขาดบางวิชา เช่นวิชาวรรณคดีไทย

1.1.3 โครงการ 3+1ควรส่งนักศึกษาปีที่ 3 ไปเรียนที่ประเทศไทย

1.1.4 จำนวนบุคคลกรสายการสอนไม่พอ ไม่สามารถดูแลนักศึกษาอย่างดี

1.2 พื้นฐาน หรือความสามารถในการเรียนรู้ ของนักศึกษาแต่ละคนไม่เหมือนกัน

1.3 ด้านหลักสูตรควรจะปรับปรุงยังงั้ จึงจะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ทางมหาวิทยาลัยมุ่งหาทางออก ความเชื่อมโยงกับวิสาหกิจ บริษัทและองค์กรต่างๆที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจเพื่อสังคมรวบรวมความคิดเห็นของเครือข่ายจะร่วมมือสร้างบัณฑิตที่มีความสามารถรอบด้าน มีศักยภาพผสมผสานที่สนองความต้องการของสังคม ในเมื่อนักศึกษาเรียนจบไปแล้วหางานยาก ครูขาดประสบการณ์ในด้านปฏิบัติงานจริงในวิสาหกิจ มีความรู้อย่างเดียวยังคงไม่พอที่จะถ่ายทอด บุคลากร ที่สำคัญต้องมีเวทีให้ผู้สอนอบรม ยกกระดับให้มีประสบการณ์ปฏิบัติงานจริง เนื่องในสถานการณ์โควิด ควรจะปรับหลักสูตรให้สอดคล้องเช่นอีคอมเมิร์ซข้ามพรมแดน พิธีกรรายการวิทยุ ภาษาจีนสำหรับคนต่างชาติ เป็นต้น

1.4 คณะอาจารย์และผู้สอนควรมีความสามารถมากขึ้นไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียงสำเนียงและความรู้ทางด้านภาษา วิชาการเรียนการสอนควรเน้นไปทางการใช้กับการชีวิตประจำวัน และการทำงาน

2. ปัจจัยที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสีและอุดมศึกษาทั้งในประเทศจีนและประเทศไทย ประสบความสำเร็จ หรือไม่สำเร็จ

2.1. ด้านหลักสูตร จัดเป็นระบบตามความต้องการของผู้เรียนและคำนวณถึงช่วงเวลาในการทำการบ้านของนักศึกษาบางวิชาที่มีเนื้อหาที่ยากและต้องใช้เวลาเรียนมากขึ้น ตรงกันข้ามบางวิชาอาจเรียนได้ง่ายโดยใช้เวลาเรียนสั้นกว่า

2.2 หลักสูตรควรตามความต้องการของนักศึกษาควรปรับปรุงหลักสูตรตามความต้องการของตลาด

2.3 หลักสูตรประสบความสำเร็จเนื่องจากนักศึกษามีความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้หลักสูตรมหาวิทยาลัยจึงอาจต้องเพิ่มวิชาวรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรม เพิ่มความเพลิดเพลินการเรียนรู้ และถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา

2.4 หลักสูตรที่ดีต้องทันสมัย สอดคล้องกับความต้องการของสังคม มีจุดแข็ง หลักสูตรที่แข็งแกร่งจะต้องปรับปรุงตามสภาพโลกปัจจุบัน เช่น อีคอมเมิร์ซข้ามพรมแดน พินิจกรรายการวิทยุ ภาษาจีนสำหรับคนต่างชาติ เป็นต้น

2.5 หลักสูตรมีความสอดคล้องกับการใช้งานหรือใช้ไปในการทำงานไม่พอ

ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน

2.2.1 อาจารย์ผู้สอนควรเข้าใจเนื้อหาสาระในการสอนเป็นอย่างดีและเข้าใจความแตกต่างในการเรียนของนักศึกษาทุกคน แผนการสอนควรจัดตามความสามารถของนักศึกษา

2.2.2 อาจารย์ที่จัดการเรียนการสอนควรเป็นอาจารย์ที่มีประสบการณ์ในการสอนภาษาไทยและมีความรู้ในด้านวัฒนธรรมไทย

2.2.3 อาจารย์ผู้สอนมีประสบการณ์ มีการเรียนการสอนที่ดี มีความใส่ใจนักศึกษา มีทักษะในการพูดโน้มน้าวเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับนักศึกษาให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นที่จะเรียน อยากเข้าร่วมกิจกรรม

2.2.4 ผู้สอนมีประสบการณ์ทำงานที่นอกมหาวิทยาลัย เช่นบริษัทการแปลบริษัทนำเข้าส่งออก องค์กรต่างที่เกี่ยวข้องจะได้มีประสบการณ์โดยตรงถึงจะรู้จริงว่าความต้องการของสังคมเป็นอย่างไร หรือดำรงตำแหน่งที่วิสาหกิจสร้างเครือข่าย เป็นต้น

2.2.5 สำเร็จ มีอาจารย์ต่างชาติสอน นักศึกษาจะเก่งการพูด มีอาจารย์ที่มีความรู้และความรับผิดชอบ มากพอ ทำให้นักศึกษามีพื้นฐานที่หนาแน่น

ปัจจัยด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.3.1 การเลือกและนำเสนอเกมผู้สอนต้องสร้างขึ้นให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของเนื้อหาสาระของการสอนถ้านำเกมของผู้อื่นที่สร้างต้องนำมาปรับดัดแปลงให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ซึ่งเกมการศึกษา

2.2.3.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกและมี
ส่วนร่วมในการเรียนการสอน

2.2.3.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดี ช่วยขยายความรู้และประสบการณ์ของเด็กให้กว้างขึ้น และ ช่วยให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.2.3.3 มีรูปแบบการเรียนการสอนและกิจกรรมที่หลากหลาย แต่อาจจะต้องการเพิ่มกิจกรรมการเรียนการแต่งชุดกาย การทำอาหารไทย หรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย

2.2.3.4 ปัจจัยด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมอ่านหนังสือแต่เช้า สร้างความสามารถในการอ่าน พิธีกรวิทยุสัปดาห์สัปดาห์ประเพณีชนบทธรรมเนียม เอเซียงตะวันออกเฉียงใต้ คัดไทยการร้องเพลง เช่น งานนิทรรศการ งานเทศกาลต่างๆ เช่นวันลอยกระทงวันสงกรานต์เป็นต้น และจัดเข้าร่วมการแข่งขันการประกวดภาษาไทยระดับอุดมศึกษา แลกเปลี่ยนระหว่างนักศึกษาไทยและนักศึกษาจีน

2.2.3.5 สำเร็จประสบความสำเร็จ มีกิจกรรมเยอะแยะมากมายให้นักศึกษาเข้าร่วม
ได้ทั้งความรู้ และความสุข

ปัจจัยด้านการวัดและประเมินผล

2.4.1 การวัดและประเมินผลต้องมีหลายมาตรฐานโดยเน้นการพัฒนารอบด้านของ
นักศึกษา

2.4.2 ควรวางวิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงอย่างมีประสิทธิภาพ

2.4.3 ปัจจัยด้านการวัดและประเมินผล ด้านการวัดและประเมินผลมีความสำเร็จในระดับหนึ่ง ผู้สอนหรือผู้บริหารของมหาวิทยาลัยสามารถทราบถึงระดับความพึงพอใจของนักศึกษา ทั้งนี้อาจจะต้องเพิ่มการวัดและการประเมินผลแบบสัมพัทธ์เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างละเอียด และเป็นแนวทางในการบริหารจัดการหลักสูตร

2.4.4 สำหรับการประเมินนั้น มีผู้ดูแลอาจารย์ผู้สอนโดยเฉพาะผู้สอนแต่ละคนกำกับดูแลซึ่งกันและกัน ให้คะแนนกันมีตารางกำกับกันและรายงานเป็นตามฤดูกาลสำหรับนักเรียนมีสอบและคะแนนปกติ และมีใบประเมินผู้สอนด้วย

2.4.5 สำเร็จ หางานง่าย เป็นกำลังผลิตให้กับจีนไทยทั้งสองประเทศ

ปัจจัยด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

2.5.1 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ต้องสอดคล้องตามเป้าหมายของการเรียน

2.5.2 ปัจจัยด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ความพร้อมด้านอุปกรณ์ และ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทํางาน อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และอื่นๆ

2.5.3 มีความเพียงพอและครบถ้วน

2.5.4 อุปกรณ์การเรียนการสอนพร้อมให้บริการ การจัดการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ ห้องเรียนมัลติมีเดีย ห้องแปลพร้อมกัน (Simultaneous Translations Room) ห้องพักผ่อน กีฬา หอสมุด ห้องอาหารเป็นต้น อำนวยความสะดวกให้นักศึกษา

2.5.5 สำเร็จ ทางมหาวิทยาลัยได้เห็นคณะนี้เป็นอย่างพิเศษ ผู้บริหารได้อำนวยความสะดวกหลายอย่าง ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับภาษา

3.การศึกษาพบว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสีและอุดมศึกษาของทั้งประเทศจีนและประเทศไทยประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1)ด้านหลักสูตร 2)ด้านอาจารย์ผู้สอน 3)ด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 4)ด้านการวัดและประเมินผล 5)ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ในมุมมองของท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาอุดมศึกษาของทั้งประเทศจีนและประเทศไทยที่ดีควรดำเนินการอย่างไรและควรได้รับการพัฒนาด้านไหนบ้างเป็นพิเศษ

3.1 ต้องเน้นการพัฒนารอบด้านของนักศึกษา ด้านหลักสูตรจัดเป็นระบบตามความต้องการของผู้เรียน

3.2 สำหรับการเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสีควรเน้นด้านหลักสูตร ควรปรับปรุงหลักสูตรตามความต้องการของนักศึกษา

3.3 การสอนโดยใช้ทักษะกระบวนการการสอนโดยใช้เพลง เกม นิทาน การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ การสอนโดยมุ่งเน้นกระบวนการผลิตภาษา เน้นการบูรณาการ โดยส่วนมากสอนการอ่าน การเขียน ด้วยวิธีอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ

3.4 ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ควรได้รับการพัฒนาเป็น พิเศษจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม จัดกิจกรรมที่ได้ประโยชน์แก่นักศึกษา

3.5 ผมเลือกด้านหลักสูตร ถ้าได้เรียนสิ่งจะใช้ในอนาคตการทำงาน งานจะหาง่าย และได้งานที่ดี ภาษาถือว่าเป็นความสารถพื้นฐานอย่างหนึ่ง นอกจากภาษาแล้วยังจะต้องเพิ่ม ความสามารถอื่นๆ ด้วย เช่น ด้านบริหาร การบัญชี ท่องเที่ยว

4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย สำหรับนักศึกษาอุดมศึกษาของทั้งประเทศจีนและประเทศไทย

4.1 การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาอุดมศึกษาของประเทศจีน และประเทศไทยสามารถเรียนรู้จากจุดแข็งของกันและกัน เน้นการเรียนรู้วัฒนธรรมจีนและ วัฒนธรรมไทยของนักศึกษา ผสมผสานการเรียนรู้และฝึกฝน

4.2 การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาอุดมศึกษาของประเทศจีน ควรเน้นการออกเสียงไทย และการเรียนการสอนภาษาไทยที่ใช้ได้จริงๆในสังคมไทย

4.3 การจัดกิจกรรม อาทิเช่น การได้วาที่แบบภาษาไทย และเพิ่มวิชาที่นักศึกษาไทย- จีนสามารถเรียนร่วมกันได้

4.4 ส่งเสริมและเผยแพร่ประโยชน์ของการเรียนภาษาไทย มีห้องเรียนทดลองเช่น วิชาภาษาไทย+กฎหมาย ถ้าได้ผลรับดี จะเผยแพร่กระจาย

4.5 วิชาทางเลือกจะเพิ่มการเรียนทางด้านบริหารและการบัญชีพื้นฐาน

นอกจากนี้ จากการสรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถาม ปลายปิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ กวางสี ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และนำเสนอ ในเชิงบรรยาย ดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามปลายปิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศ กวางสี

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	ความถี่ของคำตอบ
1. งานวิจัยเกี่ยวกับข้อเสนอแนะสำหรับการสอนในประเทศไทยเป็นตัวอย่างที่สำคัญอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจการพัฒนาการสอนภาษาจีน	
2. การเผยแพร่การพัฒนาการสอนภาษาจีน และสำหรับการสอนภาษาจีนในประเทศอื่นๆ ในโลก ควรมีช่องทางการสื่อสารและการเข้าถึงที่หลากหลายชัดเจน	
3. ควรมุ่งเน้นการผสมผสานระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ	

จากตารางที่ 12 แสดงว่า นักศึกษามีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบสอบถามออนไลน์แสดงให้เห็นว่า งานวิจัยเกี่ยวกับข้อเสนอแนะสำหรับการสอนในประเทศไทยเป็นตัวอย่างที่สำคัญอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจการพัฒนาการสอนภาษาจีนในประเทศไทย เผยแพร่การพัฒนาการสอน ภาษาจีน และสำหรับการสอนภาษาจีนใน ประเทศอื่นๆ ในโลก รวมถึง ควรมุ่งเน้นการผสมผสานระหว่างทฤษฎีและการปฏิบัติ

บทที่ 5

อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสีใน 5 ด้าน คือด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสื่อสนับสนุนการเรียนรู้
2. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี

วิธีการดำเนินวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในปีการศึกษาปี 2559 อยู่ชั้นปีที่ 1-4 คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสีรวมจำนวนทั้งหมด 297 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์คืนมา 297 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 %
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี ใน 5 ด้าน คือด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผลและด้านสื่อสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งหมด 75 ข้อ แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert Rating Scale) และในตอนท้ายของแบบสอบถามแต่ละด้านเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมได้อย่างเสรีโดยแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.91

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรอิสระที่ศึกษาโดยหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี โดยรวมและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสีโดยวิเคราะห์เนื้อหา จากแบบสอบถามข้อเสนอแนะเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี

4. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด โดยนำมาพิจารณารวบรวมข้อคิดเห็น จัดกลุ่มและแจกแจงความถี่ เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย และนำไปใช้ประกอบการอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาเห็นด้วยกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสีโดยรวมและในแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก

2. นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีต่างกันมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3.นักศึกษา ภาควิชาต่างกัน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

4.นักศึกษามีประสบการณ์เรียนที่ต่างประเทศมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

การจัดการเรียนการสอนที่ดี จะมีด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ควรจะครบห้าด้าน แต่จากการสัมภาษณ์ส่วนมากเน้นด้านหลักสูตรมากที่สุด เพราะว่าหลักสูตรที่ดีเป็นแนวทางสู่ความสำเร็จ เป็นเส้นทางชี้ให้เห็นเราจะเรียนอะไร เรียนยังงัย เรียนแล้วจะได้ผลอะไร เป็นเป้าหมายที่เราจะศึกษา ควรจะสอดคล้องกับความต้องการของสังคม สังคมต้องการอะไร เราจะผลิตบัณฑิตอะไร รับใช้สังคม

รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยแบบสร้าง เสริม สะสมประสบการณ์ภาษา เป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาไทยในโรงเรียนเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้วรรณกรรมเป็นสื่อการอ่านและใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยที่ผสมผสานแนวการสอนภาษาไทยแบบแจกรูปผสมคำ และการสอนภาษาแบบองค์รวม (whole language approach) ซึ่งเป็นการสอนภาษาไทยแบบบูรณาการทั้งการฟังพูดอ่านและเขียนการแปลในบริบทที่มีความหมายและอย่างค่อย เป็นค่อยไป

หลักสูตรควรเพิ่มวิชาเลือกที่ประยุกต์ใช้ในการทำงานเช่น การทำบัญชี การค้าระหว่างประเทศ การเที่ยวเที่ยว อีคอมเมิร์ซข้ามพรมแดน ภาษาแค่เป็นเครื่องมือสื่อสาร วิชาอื่นๆที่ตามสถานการณ์จะควรปรับให้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน

วิธีการสอน การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทย สำหรับชาวต่างชาติที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง

สำหรับการจัดกิจกรรม กิจกรรมอ่านหนังสือแต่เช้า สร้างความสามารถในการอ่าน พิธีกรวิทยุสัปดาห์สัปดาห์ประเพณีขนบธรรมเนียม เอเซียตะวันออกเฉียงใต้ คัดไทยการร้องเพลง งานนิทรรศการ งานเทศกาลต่างๆ เช่นวันลอยกระทงวันสงกรานต์เป็นต้น และจัดเข้าร่วมการแข่งขันการประกวดภาษาไทยระดับอุดมศึกษา แลกเปลี่ยนระหว่างนักศึกษาไทยและนักศึกษาจีน

ด้านการวัดและประเมินผลมีความสำเร็จในระดับหนึ่ง ผู้สอนหรือผู้บริหารของมหาวิทยาลัยสามารถทราบถึงระดับความพึงพอใจของนักศึกษา ทั้งนี้อาจจะต้องเพิ่มการวัดและการประเมินผลแบบสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างละเอียด และเป็นแนวทางในการบริหารจัดการหลักสูตร

ปัจจัยด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ความพร้อมด้านอุปกรณ์ และ ความพร้อมด้านเทคโนโลยี เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องทำวิจัย อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด การบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ Wifi และอื่นๆ

การอภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเรียนการสอนภาษาไทยของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านอาจารย์ผู้สอน ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ พบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนภาษาไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1. นักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนด้านหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การแปล และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิตและเชื้อต่อการนำไปประกอบอาชีพ ล่าม ครูและอื่นๆ ดังที่ พิสิฐ เมธภัทร และธีระพล เมธิกุล (2553, น. 92-93) ได้กล่าวถึงหลักสูตรเป็น การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษา ความเข้าใจในจุดประสงค์รายวิชา ตลอดจนการเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับสมิตร คุณานุกร (2553, น. 130-132) กล่าวถึงหลักสูตรว่า เป็นความมุ่งหมาย เนื้อหา วิชาที่สอน กิจกรรมประกอบการเรียนการสอน และ การประเมินไว้อย่างกว้างๆ มีลักษณะยืดหยุ่นได้ เพื่อความสะดวกแก่การนำไปปรับปรุงใช้ให้เข้ากับท้องถิ่นหรือสถานศึกษา และ อรรถิย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2550, น. 186) ได้กล่าวว่าหลักสูตร หลักสูตร คือ เนื้อหาการเรียนการสอน มวลประสบการณ์ที่จะให้แก่ผู้เรียน กิจกรรมการเรียนการสอน แนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย และรายละเอียดของลักษณะรายวิชาที่ประกอบด้วยเนื้อหาการเรียนการสอน

2. นักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนด้านอาจารย์ผู้สอนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีความรู้ประสบการณ์และคุณวุฒิตามมาตรฐานหลักสูตรกำหนด และอาจารย์เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพและมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม ดังที่ มิเคลิช (ทัศนีย์ ตรีธาร. 2544, น. 21; อ้างอิงจาก Michalish. 1979, pp. 18-19) ได้กล่าวว่าผู้สอนที่ทำการสอนทั้งในด้านการศึกษาและวิชาชีพต้องมีความรู้ในจุดมุ่งหมายของการสอนที่ชัดเจน รู้ความต้องการ ความสามารถ ความสนใจของผู้เรียน ทั้งในลักษณะเป็นกลุ่ม และ เป็นรายบุคคล รู้จักสนองความต้องการของผู้เรียนทั้งในลักษณะเป็น

กลุ่มและเป็นรายบุคคล รู้จักชุมชน รู้เกี่ยวกับการวางแผนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหมาย รู้เทคนิคการสร้างเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน รู้หลักการใช้วัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการสอน รู้การประเมินผล และศึกษาและเอาใจใส่ที่จะรักษาสัมพันธ์ภาพระหว่างเพื่อนร่วมงาน สอดคล้องกับบิดเดิล (ทัศนีย์ ตรีธาร. 2544, น. 21; อ้างอิงจาก Biddle. 1976, pp. 346-347) กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้สอนว่าควรมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ คือ ด้านพฤติกรรมของผู้สอน อาจสังเกตได้จากพฤติกรรมต่างๆ ของผู้สอนโดยตรง เช่น ยอมรับความคิดเห็นของผู้เรียน ยกย่องชมเชยผู้เรียน ขอบถามปัญหาผู้เรียน แนะนำแนวทางแก่ผู้เรียน วิพากษ์วิจารณ์การกระทำของผู้เรียน ด้านกิจกรรมการกระทำ คือ มีความสามารถในการควบคุมอารมณ์ และความประพฤติมีความสำรวม และด้านพฤติกรรมการสอนของผู้สอนในขณะทำการสอนในชั้น อีกทั้ง สุวัฒน์ มุทฺธเมธา (2551, น. 140-143) ได้กล่าวถึง บทบาทของผู้สอนที่สำคัญ ได้แก่ เป็นผู้จัดการ (Manager of The Learning Environment) ผู้สอนต้องดำเนินการจัดสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งต้องอาศัยการจัดและการวางแผนเพื่อให้เกิดสิ่งที่ต้องการ เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator of Individual Development) ผู้สอนช่วยให้ผู้เรียนแต่ละคนเรียนรู้ตามที่ผู้เรียนต้องการ ผู้สอนจึงต้องรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคลและปรับวิธีเรียน วิธีสอนให้หลากหลาย และเป็นสื่อกลาง (Mediator of Human Relations) ผู้สอนมีหน้าที่สร้างความสัมพันธ์ที่ดี ทั้งระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน หรือผู้เรียนกับกลุ่มผู้เรียน สร้างความสัมพันธ์เชิงบวก ให้การยอมรับและความอบอุ่นแก่ผู้เรียน

3. นักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเรียนการสอนปัจจุบันมีการสอนโดยใช้มัลติมีเดีย ประกอบการเรียนการสอน โดยให้ดูหนัง ร้องเพลง เพื่อให้ผู้เรียนมีสุนทรีภาพ และมีการสร้างนวัตกรรมการสอน เช่น วิดีทัศน์ เพื่อให้ให้นักศึกษาเกิดความรู้ใหม่ที่เชื่อมโยงกับบทเรียนได้อย่างดี ดังที่ สิบปนนท์ เกตุทัต (2553, น. 2) ได้กล่าวว่า กระบวนการเรียนการสอนจำเป็นต้องช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความคิดเป็นคิดชอบและเรียนรู้วิธีปรับตัวเอง การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ไว้ ควรเริ่มตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาชีวิตทั้งในครอบครัวและชุมชนเพื่อวางรากฐานชีวิตของเด็กให้เข้มแข็งต่อไปจึงพัฒนาความรู้และทักษะพื้นฐาน สอดคล้องกับ สัจด์ อุทรานันท์ (2552, น. 16) กล่าวว่า ความหมายของการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาจะดำเนินการไปได้ด้วยดีนั้นทั้งตัวผู้เรียนเองมีส่วนช่วยให้อาจารย์มีทิศทางและมีสิ่งกำหนดในการสอนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ วิธีการสอน สื่อการสอน การวัดและประเมินผล

4. นักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนด้านการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การวัดและประเมินผลมีการวัดและประเมินผลทางการเรียนรู้ที่หลากหลาย รูปแบบในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เช่น การแปล และการเรียงความ และมีการวัดและประเมินผลด้านความยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้ ดังที่ สมนึก ภัททิยธนี (2551, น. 16-17) ได้กล่าวถึง หลักการวัดและประเมินผล ต้องวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน กล่าวคือ การวัดผลจะเป็นสิ่งที่ตรวจสอบผลจากการสอนของผู้สอนว่า ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมตามที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายการสอนมากน้อยเพียงใด เลือกใช้เครื่องมือที่ดีและเหมาะสม ผู้สอนควรเลือกใช้เครื่องมือวัดที่มีคุณภาพ เพื่อให้ผลการวัดถูกต้องแม่นยำและเชื่อถือได้มากที่สุด นอกจากนี้ ต้องพยายามใช้เครื่องมือวัดหลายๆอย่าง เพื่อช่วยให้การวัดถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ระวังความคลาดเคลื่อนหรือความผิดพลาดของการวัด เมื่อจะใช้เครื่องมือชนิดใดต้องระวังความบกพร่องของเครื่องมือหรือวิธีการวัดของผู้สอน และต้องมีความสนใจหรือฝึกทักษะในการวัดอยู่เสมอ ประเมินผลการวัดให้ถูกต้อง เมื่อได้ผลการวัดออกมาแล้ว และใช้ผลการวัดให้คุ้มค่า จุดประสงค์สำคัญของการวัด สอดคล้องกับ อุทุมพร จามรมาน (2556, น. 41) ที่สะท้อนผลและประเมินผล การศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ควรมีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ล่วงหน้า มีการแจ้งวิธีการประเมินผลให้ผู้เรียนทราบล่วงหน้า มีการประเมินวิธีการวัดและการประเมินผล และการนำผลการประเมินมาปรับปรุง นอกจากนี้ ศิริพงศ์ พะยอมแย้ม (2554, น. 61-62) กล่าวถึง การวัดและประเมินผลที่ดี ควรมีลักษณะความเชื่อถือได้สูง คือไม่ว่าจะวัดหรือประเมินผลกี่ครั้ง ลำดับความสามารถของผู้เรียนนั้นๆ จะไม่เปลี่ยนแปลงไปมากนัก มีความเที่ยงตรง สามารถวัดและประเมินผลได้ตรงตามจุดที่ต้องการ มีอำนาจจำแนก คือ สามารถแยกออกได้ระหว่างผู้ที่เรียนเก่ง และ ผู้ที่เรียนอ่อนตามสภาพการเรียนรู้จริง และมีความเป็นปรนัย คือ ความคงที่ในการวัดและการประเมิน

5. นักศึกษาเห็นด้วยกับการเรียนการสอนด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การเรียนการสอนด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มีแหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ต ซึ่งเปิดให้บริการและอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอมีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ภายในห้องเรียน แสงสว่างในห้องเรียน และสื่อการสอนที่เหมาะสม ดังที่ อุทุมพร จามรมาน (2556, น. 41) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบด้านปัจจัยเกื้อหนุนที่สำคัญ คือ อาคารเรียนและห้องเรียนที่เอื้อต่อการเรียนการสอน คือ ห้องเรียนเพียงพอ และห้องเรียนมีอุปกรณ์ไฮเทคอุปกรณ์ประจำและอยู่ในสภาพดี พร้อมให้ใช้ตลอดเวลา หอพักนักศึกษาปลอดภัย เอื้อต่อการเรียนและการทำกิจกรรมนอกเวลา ห้องพัก มีครุภัณฑ์สำหรับการอยู่อาศัยและการศึกษานอกเวลา

เป็นส่วน สอดคล้องกับ บุญช่วย จินดาประพันธ์ (2550, น. 19-20) ให้หลักการในการก่อสร้างอาคารสถานที่ไว้ ต้องพิจารณาถึง ความต้องการใช้อาคารให้ถี่ถ้วน และ ใช้ประโยชน์ได้หลายทาง คำนึงถึงจำนวนของผู้เรียน วัยของ ผู้เรียน พิจารณาหลักสถาปัตยกรรมให้สวยงาม ทนทาน ปลอดภัยและสะดวก รวมทั้ง การถ่ายเท ของอากาศและความสว่าง และพิจารณาถึงครุภัณฑ์ในอาคารเรียน คือ การพิจารณาว่าต้องใช้ ครุภัณฑ์แบบใด จึงจะเหมาะสมกับประโยชน์ที่จะใช้ในแต่ละอย่าง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรจากการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของ หลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียน มีความสามารถในการฟังการพูดการอ่านการเขียนและการแปลเนื้อหาวิชา สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้รายวิชาในหมวดวิชามีความหลากหลายโดยนักศึกษา สามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจอยู่ในระดับมากแต่คนเห็นด้วยในระดับกลางก็เยอะแนะนำ เพิ่มวิชาที่หลากหลายให้นักเรียนเลือกตามความสนใจ
2. ด้านอาจารย์ผู้สอน จากการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับ อาจารย์ผู้สอนมี ความรู้ ประสบการณ์และคุณวุฒิตามมาตรฐานหลักสูตรกำหนดมีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้ คำแนะนำด้านการเรียนและกิจกรรม และมีการกำหนดช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสม อยู่ในระดับมาก แต่เห็นด้วยปานกลางเยอะกว่าข้ออื่น
3. ด้านวิธีการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน จากการวิจัยพบว่านักศึกษา เห็นด้วยกับ มีการจัดกิจกรรมเสริมที่เสริมให้นักศึกษาแสดงผลการเรียนรู้ของตนอยู่ในระดับมาก แต่มีการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารกับเจ้าของภาษาโดยตรง เพื่อสร้างความ เชี่ยวชาญด้านภาษา เห็นด้วยปานกลางเยอะกว่าข้ออื่น
4. ด้านวัดและการประเมินผล จากการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับ มีการใช้ เทคนิคการกระตุ้นให้นักศึกษาตอบคำถามด้วยตนเองในระหว่างการเรียนการสอน แต่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผลการศึกษาและการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนเห็นด้วยปาน กลางเยอะกว่าข้ออื่น
5. ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ จากการวิจัยพบว่านักศึกษาเห็นด้วยกับ มีการจัด บรรยายภาคการเรียนรู้ภายในห้องเรียนแสงสว่างในห้องเรียนและสื่อการสอนที่เหมาะสมมีวารสาร และนิตยสาร หนังสือและตำราเกี่ยวกับวิชา ภาษา ในห้องสมุดที่ทันสมัยและเพียงพอ แต่มีระบบ

เครือข่ายInternetที่ทันสมัยและรวดเร็วมีระบบการดูแลอาคารสถานที่ของสถาบันคณะและ
หลักสูตรที่มีความปลอดภัยเห็นด้วยปานกลางเยอะกว่าข้ออื่นปรับระบบเครือข่ายInternet
ความเร็วและจำนวนคอมพิวเตอร์ให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่ไปใช้บริการ

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยการดำเนินงานที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี
2. ควรศึกษารูปแบบที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย คณะ
ภาษา และวัฒนธรรมตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี
3. ควรศึกษาความจำเป็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
คณะภาษาและวัฒนธรรมตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังสี
4. เรียนรู้แนวโน้มและความต้องการของสังคมเพื่อไปพัฒนานักศึกษาก้าวสู่เป็นคน
อินเตอร์ พร้อมที่จะรับใช้สังคมโลกาภิวัตน์

บรรณานุกรม

Beauchamp, G. A. (1975). *Dictionary of Curriculum Theory*. Wilmett, Illinois: The Kagg Press.

Cronbach, Lee J. (1984). *Essential of Psychological Testing*. 4 th ed. New York: Harper.

Ferguson, George A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5th ed. New York: Mc Graw-Hill Book Company.

Galen Saylor; & William M. Alexander. (1959). *Curriculum Planning for the Better Teaching and Learning*. New York: Rinehart and Company.

----- (1981). *Curriculum Planning for the Better Teaching and Learning*. New York: Rinehart and Company.

Gardner, R.C. (1985). *Psychology and Second Language Learning*. London: Arnold Publishers.

Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw Hill.

Guralnik, J.T. (1976). *Psychology of the Classroom Englewood Cliffs*. New Jersey: Prentice Hall, Inc.

Kilgo, reese Danley. (1970). *What the Good Teacher Does, in Improving College and University*. 4 th ed. New York: Holt, Rinehart and Winston.

Likert, R.A. (1932). "A Technique for the Measurement of Attitudes," *Arch Psychological*. 25(140): 1-55.

McNeil, Johnm D. (1977). *Curriculum: A Comprehensive Introduction*. Boston: Little, Brown and Company.

Neagley, Ross L.; & Dean, Evans N. (1967). *Handbook for Effective Curriculum Development*. New Jersey: Prentice-Hall.

Oskamp, Stuart. (1997). *Attitudes and Opinion*. New Jersey, Englewood Cliffs: Prentice-hall.

Remmer, H.H. (1954). *Introduction to Opinion and Attitude*. New-York: Harper and Brothers Publisher.

- Taba, Hilda. (1962). *Curriculum Development: Theory and Practice*. New York: Brace & World Inc.
- Taylor, Ralph W. (1970). *Basic Principles of Curriculum and Instruction*. Chicago: The University of Chicago.
- Webster. (1988). *Marriam-Webster's Spanish-English Dictionary*. Harary: Eileen M.P.950.
- Worthen, B.R.; & James R.S. (1987). *Educational Evaluation*. New York: Longman.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistics: An Introduction Analysis*. New York: Harper & Row.
- กิ่งแก้ว อาริรักษ์. (2546). การวัดและประเมินผลทางภาษา: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).
- การประชุมจัดตั้งสมาคมการเรียนรู้การสอนภาษาไทยแห่งประเทศไทยแห่งประเทศจีนและสัมมนาวิชาการ “การเรียนรู้การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ วันที่ 14-17 ธันวาคม 2550. ณ มหาวิทยาลัยภาษาและการค้าต่างประเทศกวางตุ้ง.” กวางโจว: สถานกงสุลใหญ่ ณ นครกวางโจว สาธารณรัฐประชาชนจีน.
- คิม ยอง แอ. (2554) ความเป็นมาของการศึกษาภาษาไทยในประเทศเกาหลี วิทยาเขตกรุงโซล. ใน โครงการภาษาไทยเข้มแข็ง (บก. 3) เอกสารหลังการสัมมนานานาชาติ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. หน้า 26-30. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- คิม ฮงคยู. (2554) การเรียนการสอนภาษาไทยระดับบัณฑิตศึกษาในสาธารณรัฐเกาหลี. ใน โครงการภาษาไทยเข้มแข็ง (บก. 3) เอกสารหลังการสัมมนานานาชาติ การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. หน้า 36-40. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พนัส หันนาคินทร์. (2550). *การมัธยมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมเนศ.
- . (2555). *หลักการบริหารโรงเรียน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2551). *การวัดทัศนคติ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พรธนอร อุฑาภาพ. (2551). *การศึกษาด้านชีวิตคุณภาพด้านการจัดการเรียนการสอนในสถาบันราชภัฏ*. สกลนคร: คุรุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2551). *วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เจริญผล.

- พัชรภรณ์ ว่องรักษัสตร์. (2553). *ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.*
- พันธ์ศักดิ์ พลสารมัย. (2546). *การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.*
- พิชิต ฤทธิจุญ. (2555). *หลักการวัดและประเมินผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: แฮส ออฟ เคอร์มส์.*
- . (2549). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: แฮส ออฟ เคอร์มส์.*
- พิมพ์ สุวรรณฤทธิ์. (2552). *การสร้างเครื่องมือวัดผลการเรียน. กาญจนบุรี: ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษากาญจนบุรี คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.*
- พิสิฐ เมธาภัทร; และ ชีรพล เมธิกุล. (2553). *ยุทธวิธีการเรียนการสอนวิชาเทคนิค.(เอกสารประกอบการสอน). พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.*
- เพ็ญพิมล คูศิริวิเชียร. (2548). *วิธีสอนทั่วไปศึกษา 361. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2553). *สู่ความเป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์: บทบาทและการดำเนินงานวิชาชีพทั่วไป. กรุงเทพฯ: สำนักงานการจัดการศึกษาทั่วไป จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- ไพศาล หวังพานิช. (2541). *วิธีการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: งานส่งเสริมวิจัยและตำราของบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*
- ภพ เลหาไพบุลย์. (2542). *แนวการสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.*
- ภัทรพร คำปาเชื้อ. (2556). *ความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*
- ภัทรา นิคมานนท์. (2553). *การประเมินผลการเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.*

รัชนี ไปฟ้า. (2546). ปัญหาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยนาฏศิลป์ภาคกลาง.

ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.

สมคิด สร้อยน้ำ. (2542). หลักการสอน. อุตรธานี: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุตรธานี.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.

2542. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

----- (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ.2545. กรุงเทพฯ: พรินทวนกราฟฟิค.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2553). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด.

----- (2555). การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัด.

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2546). สามทศวรรษทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา. (2551). การประกันคุณภาพการศึกษา

ระดับอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานเลขาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการ

ศึกษา พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ: ครูสภา.

สำเนา ขจรศิลป์. (2543). ระบบอาจารย์ที่ปรึกษา: ส่วนวิจัยและพัฒนาสำนักมาตรฐานอุดมศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.

ลีปนันท เกตุทัต. (2553). แผนการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมแห่งชาติ: ปรัชญาหลัก

กรอบความคิดและเจตนารมณ์. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

สุจริต เพียรชอบ. (2554). การประเมินผลหลักสูตร: ประมวลบทความเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุดารัตน์ ดำรงค์ศรี. (2555). การจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา

มหาวิทยาลัยทักษิณ. ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุทัศนัยน์ ขอมริดา. (2552). *ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับ*

อนุปริญญาของวิทยาลัยชุมชนอุทัยธานี ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา).

กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สุเทพ ทองประดิษฐ์. (2558). *ความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชนของสถานศึกษา*. มหาสารคาม:

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุธรรม อารีกุล. (2553). *รูปแบบและภารกิจอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). *แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร*. เชียงใหม่: สำนักพิมพ์ The knowledge Center ในเครือบริษัทดวงกมลเชียงใหม่ จำกัด.

สุพรรณิ เพชระ. (2552). *ทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะวิทยาศาสตร์*

มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตพัทลุง. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุพรรษา แป้นกลัด. (2554). *ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ของ*

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. ปริญญาโท กศ.

ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุพิตรา สุภาพ. (2551). *สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี*. กรุงเทพฯ:

ไทยวัฒนาพานิช.

สุมิตร คุณานุกร. (2553). *หลักสูตรและการสอน*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ชวนพิมพ์.

สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2553). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย.

สุวัฒน์ งามยิ่ง. (2547). *คุณลักษณะครูที่ดี-อาจารย์ วิทยาลัยสารพัดช่างสังกัดสถาบันอาชีวศึกษา*

ภาคกลาง 1 และภาคกลาง 5. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวัฒน์ มุททะเมธา. (2551). *การเรียนการสอนปัจจุบัน (ศึกษา 333)*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สุมิตร อังวัฒนะกุล. (2540). *กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุมิตร อังวัฒนะกุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสริมศรี ไชยศร. (2553). *การพัฒนาหลักสูตรที่พึงประสงค์ในระดับปริญญาตรี*. กรุงเทพฯ: อรุณการ

พิมพ์.

เสริมศรี ไชยศร; สุรพล บัวพิมพ์; และ สุนทรี คนเที่ยง. (2543). รายงานการวิจัยเอกสารเรื่อง

หลักเกณฑ์และรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่พึงประสงค์ในระดับปริญญาตรี. กรุงเทพฯ:

อรุณการพิมพ์.

เสาวณีย์ สนิธิเณร. (2546). ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่มีต่อการ

จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คณะวิชาบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษา

เอี่ยมละออ. ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

โสภา ชูพิกุลชัย. (2552). ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุตรไพศาล.

อเนกกุล กริแสง. (2553). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: พิชเนศ.

อรรถชัย ฤๅ ตะกั่วทุ่ง. (2550). เทคนิคการจัดฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ.

กรุงเทพฯ: ส.ส.ท.

อัจฉรา วัฒนาณรงค์. (2551). การสอนที่มีประสิทธิภาพ ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: สันทวีการ

พิมพ์.

----- (2539). รายงานการวิจัยเรื่อง การควบคุมคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยเอกชนใน

ประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนคริน

ทรวิโรฒ.

อัจฉรา วัฒนาณรงค์. (2545). เอกสารประกอบการบรรยายวิชา อษ661 สัมมนาปัญหาด้านวิชาการ

ในระดับอุดมศึกษา(เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ: ภาควิชาการอุดมศึกษา คณะ

ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัครวรรณ ศรีโกมุท. (2542). สภาพปัญหาด้านวิชาการในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัด

อาชีวศึกษา เขตการศึกษา12. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

----- (2547). หลักการสอน: แนวคิด ทฤษฎี และการวิจัย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

อารี พันธุ์มณี. (2546). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.

อินทรา บุญยาการ. (2554). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โปรแกรมวิชาการประถมศึกษา คณะครุ

ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

อุทุมพร จามรมาน. (2552). การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. พิมพ์ครั้ง

ที่ 4. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

----- (2556). *วิธีทำการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 8.

กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุบลรัตน์ เพ็งสถิตย์. (2554). *จิตวิทยาการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อุบลวรรณ ภาวกานันต์. (2554). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

การศึกษาการจัดการเรียนการสอนของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการเก็บข้อมูลการวิจัยในระดับปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เรื่อง การศึกษา การจัดการเรียนการสอนของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัย ภาษาต่างประเทศกวาสี แบบสอบถาม ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะ ภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี จำนวน 75 ข้อ โดยแบ่ง ออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านหลักสูตร
- 2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน
- 2.3 ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.4 ด้านการวัดและประเมินผล
- 2.5 ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

2. ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถาม พิจารณาข้อคำถามโดยละเอียด และตอบตามสภาพความเป็นจริง ที่ท่านเป็นอยู่ หรือตามระดับความคิดเห็นที่ท่านรับรู้หรือรู้สึกต่อประเด็นข้อคำถามดังกล่าวในทุกข้อ คำถาม

3. ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามฉบับนี้ จะเก็บเป็นความลับ โดยผู้วิจัยจะดำเนินการ วิเคราะห์และนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

4. ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านที่ให้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง และเป็น ประโยชน์ยังต่อกระบวนการวิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัย : นางสาว Zhouling Fan

นิติระดับปริญญาโท กศ.ม. (การจัดการการอุดมศึกษา)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่เป็นความจริง และกรอกข้อความลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. ชั้นปี

- 1. ☐ ชั้นปีที่ 1
- 2. ☐ ปีที่ 2
- 3. ☐ ปีที่ 3
- 4. ☐ ปีที่ 4

2. ภาควิชา

- 1. ☐ ภาษาไทยระดับปริญญาตรี
- 2. ☐ การใช้ภาษาไทยระดับอนุปริญญา

3. ประสบการณ์ในการเรียนที่ต่างประเทศจาก

- 1. ☐ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- 2. ☐ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- 3. ☐ มหาวิทยาลัยเกริก
- 4. ☐ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- 5. ☐ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

**ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการศึกษาการจัดการเรียนการสอนของคณะ
ภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวังลี**
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น โดยผู้วิจัยได้กำหนดค่าน้ำหนักของ
คะแนน ดังนี้

5	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับมาก
3	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับน้อย
1	หมายถึง	ท่านเห็นด้วยกับข้อความดังกล่าวระดับน้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
2.1 ด้านหลักสูตร					
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแปล					
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมุ่งให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาชีวิตและเอื้อต่อการนำไปประกอบอาชีพ ล่าม ครู และอื่นๆ					
4. โครงสร้างของหลักสูตรเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันของผู้เรียน					
5. หลักสูตรมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
6. หลักสูตรมีความเป็นสากลในเชิงวิชาการและทันสมัย					
7. คู่มือหลักสูตรอธิบายรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับหลักสูตรอย่างชัดเจน					
8. เนื้อหาในแต่ละวิชามีความเหมาะสมกับจำนวนหน่วยกิต					
9. เนื้อหาวิชาสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้					
10. เนื้อหาสาระของวิชาในหลักสูตรเหมาะสมกับการเรียนการสอนของนักศึกษาแต่ละระดับชั้นปี					
11. เนื้อหาส่งเสริมให้นักศึกษาสามารถแก้ไขปัญหาและสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้					
12. รายวิชาในหมวดวิชามีความหลากหลาย โดยนักศึกษาสามารถเลือกเรียนได้ตามความสนใจ					
13. มีการจัดเนื้อหาสาระของรายวิชาเหมาะสมต่อเนื่อง และสอดคล้องความต้องการของสังคม					
14. การจัดเนื้อหาวิชามุ่งเน้นด้านวัฒนธรรมสังคม เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำไปปรับใช้ได้ ในสังคมพหุวัฒนธรรม					
15. หลักสูตรมีความทันสมัย มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนพร้อมปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงในสังคม					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน					
1. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ประสบการณ์ และคุณวุฒิ ตามมาตรฐานหลักสูตรกำหนด					
2. มีกระบวนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า คิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกัน					
3. มีการนำกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ส่งเสริมการนำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงาน					
4. มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ และมีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม					
5. มีการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความต้องการเรียนรู้เพิ่มขึ้น					
6. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านกฎหมายและวิชาชีพครู ล่ามไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานและพัฒนาต่ออาชีพในสภาพปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
7. มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงทั้งภาควิชาการ และวิชาชีพครู ล่าม ทั้งในและนอกห้องเรียน					
8. มีการจัดอาจารย์ผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับแต่ละรายวิชาในหลักสูตร					
9. มีอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวนเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน (ต่อ)					
10. มีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านการเรียนและกิจกรรม และมีการกำหนดช่วงเวลาในการให้คำปรึกษาที่เหมาะสม					
11. มีการเอาใจใส่ ให้ความช่วยเหลือ เปิดโอกาสให้ซักถามและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน					
12. มีการจัดการสอบประมวลความรู้ในวิชาชีครู ถ้ามใน ช่วงเวลาที่เหมาะสม					
13. มีการเตรียมการสอนและมีเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาภาคปฏิบัติ					
14. มีความรับผิดชอบในงานที่สอน และมีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติหน้าที่การสอน					
15. สามารถปรับตัวตามสถานการณ์ เช่น เมื่อเกิดโรคระบาดร้ายแรงโควิด19 สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสอนออนไลน์อย่างเหมาะสม					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
2.3 ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
1. มีการชี้แจงจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนของแต่ละวิชาอย่างชัดเจน					
2. มีการเลือกใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา					
3. มีการจัดกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่เพื่อเปิดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน					
4. มีการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาให้เกิดแนวคิดเชิงวิเคราะห์ สังเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์					
5. มีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นนักศึกษาเป็นสำคัญ					
6. มีการสรุปผลการเรียนรู้ให้นักศึกษาทราบเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนทุกภาคการศึกษา					
7. มีการใช้เทคนิคการกระตุ้นให้นักศึกษาตอบคำถามด้วยตนเองในระหว่างการเรียนการสอน					
8. มีการจัดกิจกรรมเสริมที่เสริมให้นักศึกษาแสดงผลการเรียนรู้ของตน					
9. มีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น งานนิทรรศการ งานเทศกาลต่าง ๆ และเข้าร่วมการแข่งขันการประกวดภาษาไทยระดับอุดมศึกษา					
10. มีการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารกับเจ้าของภาษาโดยตรง เพื่อสร้างความเชี่ยวชาญด้านภาษา					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
2.3 ด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (ต่อ)					
11. มีการสอนโดยใช้มัลติมีเดียประกอบการเรียนการสอน โดยให้ดูหนัง ร้องเพลง เพื่อให้ผู้เรียนมีศุขรียภาพ					
12. มีการสร้างนวัตกรรมการสอน เช่น วิดีทัศน์ เพื่อให้นักศึกษาเกิดความรู้ใหม่ที่เชื่อมโยงกับบทเรียนได้อย่างดี					
13. มีการจัดเวทีเพื่อการแลกเปลี่ยนความรู้กับอาจารย์เจ้าของภาษา					
14. มีการพัฒนาความสามารถในการคิด วิเคราะห์ และวิจารณ์อย่างมีเหตุผล					
15. มีการใช้ระบบและวิธีการสอนรูปแบบใหม่เพื่อการเรียนการสอนออนไลน์ในช่วงสถานการณ์การโรคระบาด โดยการใช้แพลตฟอร์มที่หลากหลาย เช่น Zoom Blackboard Google Meeting					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
2.4 ด้านการวัดและประเมินผล					
1.การกำหนดแผนการศึกษาสามารถทำให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาได้ภายในระยะเวลา 4 ปี					
2. มีการกำหนดจำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 145 หน่วยกิต และไม่เกิน 170 หน่วยกิต					
3. มีการใช้วิธีประเมินความสามารถในการเรียนรู้ของนักศึกษา					
4.มีการกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนที่มีความชัดเจน และมีวิธีการวัดและประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้					
5. มีการวัดและประเมินผลด้านความยุติธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้					
6. มีการวัดพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักศึกษาระหว่างเรียน					
7. มีการวัดและประเมินผลทางการเรียนรู้ที่หลากหลายรูปแบบในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เช่น การแปล และการเรียงความ					
8.การวัดและประเมินผลการเรียนสอดคล้องและครอบคลุมกับเนื้อหาวิชาที่เรียน					
9. มีการประเมินผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานในรายวิชา เช่น การทำรายงาน การนำเสนอรายงาน					
10. การวัดผลแต่ละรายวิชามีความสอดคล้องกับเนื้อหาของวิชาที่เรียน และสามารถตรวจสอบได้					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
2.4 ด้านการวัดและประเมินผล (ต่อ)					
11. มีการประเมินการใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับวิธีการวัดและประเมินผลในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้					
12. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดผลและประเมินผล การศึกษา และการประเมินกิจกรรมการเรียนการสอน					
13. มีการใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่หลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
14. อาจารย์ได้นำผลการวัดและประเมินกระบวนการเรียนการสอนมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน					
15. อาจารย์มีวิธีการวัดและประเมินผลตามความเป็นจริงและการใช้ผลการประเมินไปพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด (5)	เห็นด้วยมาก (4)	เห็นด้วยปานกลาง (3)	เห็นด้วยน้อย (2)	เห็นด้วยน้อยที่สุด (1)
2.5 ด้านถึงสนับสนุนการเรียนรู้					
1. มีตำราเอกสารประกอบการเรียนการสอน และเอกสารอ้างอิงแต่ละรายวิชาอย่างเพียงพอในแต่ละรายวิชา					
2.มีอุปกรณ์ สื่อเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนอย่างเพียงพอ					
3.มีอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในห้องเรียนที่เหมาะสม เพียงพอกับรายวิชา และมีการใช้จริง					
4. มีจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ (PC) ในห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์อย่างเพียงพอ					
5. มีระบบเครือข่าย Internet ที่ทันสมัยและรวดเร็ว					
6. มีแหล่งศึกษาค้นคว้า ได้แก่ ห้องสมุด ห้องอินเทอร์เน็ตซึ่งเปิดให้บริการและอำนวยความสะดวกอย่างเพียงพอ					
7. มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ภายในห้องเรียน แสงสว่างในห้องเรียน และสื่อการสอนที่เหมาะสม					
8. มีวารสารและนิตยสาร หนังสือและตำราเกี่ยวกับวิชา ภาษา ในห้องสมุดที่ทันสมัยและเพียงพอ					
9. มีการจัดสถานที่อำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น ห้องอาหาร ห้องสุขา มุมพักผ่อน และสนามกีฬา อย่างเหมาะสม					
10. มีการจัดสภาพแวดล้อมภายในสถาบัน อย่างเหมาะสม					

แบบสัมภาษณ์แนวทางพัฒนา

**เรื่องการศึกษาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออก
ออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี สาธารณรัฐประชาชนจีน**

ผู้ให้สัมภาษณ์.....

การศึกษา.....

ตำแหน่งงาน.....

ประสบการณ์ทำงาน.....

สถานที่ทำงาน.....

วันเดือนปีที่สัมภาษณ์.....

เริ่มการสัมภาษณ์เวลา:.....น. จบการสัมภาษณ์เวลา:.....

แนวทางการสัมภาษณ์

1. ท่านคิดว่าปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสี มีอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่จะทำให้การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสีและอุดมศึกษาทั้งในประเทศจีนและประเทศไทย ประสบความสำเร็จ หรือไม่สำเร็จ

2.1. ปัจจัยด้านหลักสูตร.....

.....

.....

2.2. ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน.....

.....

.....

2.3. ปัจจัยด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอน.....

.....

.....

2.4. ปัจจัยด้านการวัดและประเมินผล.....

.....

.....

2.5. ปัจจัยด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้.....

.....

.....

3. การศึกษาพบว่าจัดการการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรม

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวาสีและอุดมศึกษาของ

ทั้งประเทศจีนและประเทศไทยประกอบด้วย5ด้าน ได้แก่ 1)ด้านหลักสูตร

2)ด้านอาจารย์ผู้สอน 3)ด้านจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 4)ด้านการวัดและประเมินผล

5)ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ในมุมมองของท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาอุดมศึกษา
ของทั้งประเทศจีนและประเทศไทยที่ดีควรดำเนินการอย่างไรและควรได้รับการพัฒนา
ด้านไหนบ้างเป็นพิเศษ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4.ท่านมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย
สำหรับนักศึกษาอุดมศึกษาของทั้งประเทศจีนและประเทศไทยอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ อว 8718/767

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

1 เมษายน 2564

เรื่อง ขออนุมัติขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี มหาวิทยาลัยแม่โจ้

เนื่องด้วย นางสาวZHOULING FAN นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการจัดการเรียนการสอนของ คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตพล ยงคร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนการสอน ของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 1-4 จำนวน 20 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนเมษายน 2564 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080 022 8275

ที่ อว 8718/767

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

1 เมษายน 2564

เรื่อง ขออนุมัติขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

เนื่องด้วย นางสาวZHOULING FAN นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการจัดการเรียนการสอนของ คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนการสอน ของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 22 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนเมษายน 2564 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงาน ในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์จิตชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080 022 8275

ที่ อว 8718/767

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

1 เมษายน 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี มหาวิทยาลัยเกริก

เนื่องด้วย นางสาวZHOULING FAN นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการจัดการเรียนการสอนของ คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนการสอน ของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทยระดับปริญญาตรีและการใช้ภาษาไทยระดับอนุปริญญา จำนวน 55 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนเมษายน 2564 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080 022 8275

ที่ อว 8718/767

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

1 เมษายน 2564

เรื่อง ขออนุมัติขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

เนื่องด้วย นางสาวZHOULING FAN นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการจัดการเรียนการสอนของ คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนการสอน ของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี กับนักศึกษาในระดับอนุปริญญาตรี สาขาวิชาการใช้ภาษาไทยระดับอนุปริญญา จำนวน 65 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนเมษายน 2564 ทั้งนี้ นิสิต จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์จิตชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080 022 8275

ที่ อว 8718/767

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

1 เมษายน 2564

เรื่อง ขออนุมัติขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดี มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

เนื่องด้วย นางสาวZHOULING FAN นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการจัดการเรียนการสอนของ คณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล โดยใช้ แบบสอบถาม เรื่อง การศึกษาการจัดการเรียนการสอน ของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี กับนักศึกษาในระดับอนุปริญญาตรี สาขาวิชาการใช้ภาษาไทยระดับอนุปริญญา จำนวน 20 คน เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย ในเดือนเมษายน 2564 ทั้งนี้ นิสิต จะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์จิตชัย เอกปัญญาสกุล)

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080 022 8275

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม
และหนังสือเชิญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ศาสตราจารย์วิทยา จันทศิริลา	ภาควิชาบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นักรบ หนีแสน	อาจารย์ประจำ วิทยาลัยครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
3. อาจารย์ ดร. ประภาศรี พรหมประกาย	มหาวิทยาลัยบูรพา

ที่ อว 8718/739

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

29 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ศาสตราจารย์ ดร.วิทยา จันทศิริลา

เนื่องด้วย นางสาวZHOULING FAN นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการจัดการเรียนการสอนของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ IOC ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวZHOULING FAN และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รักษาการแทนรองคณบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080 022 8275

ที่ อว 8718/739

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

29 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นักรบ หมั่นแสน

เนื่องด้วย นางสาวZHOULING FAN นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการจัดการเรียนการสอนของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ IOC ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวZHOULING FAN และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รักษาการแทนรองคณบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080 022 8275

ที่ อว 8718/739

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

29 มีนาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน อาจารย์ ดร.ประภาศรี พรหมประกาย

เนื่องด้วย นางสาวZHOULING FAN นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาการจัดการเรียนการสอนของคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศกวางสี” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักรกฤษณ์ โปณะทอง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุพล ยงศรี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ IOC ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวZHOULING FAN และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิตรา ศรีสังข์)

รักษาการแทนรองคณบดีฝ่ายวิชาการ

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 080 022 8275

ภาคผนวก ง

คำอำนาจจำแนกและค่าเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนกและค่าเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนกและค่าเชื่อมั่นของแบบสอบถามของความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนภาษาไทยคณะภาษาและวัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มหาวิทยาลัย
ภาษาต่างประเทศกวางสี

ข้อ	ด้าน หลักสูตร	ข้อ	ด้าน อาจารย์ ผู้สอน	ข้อ	ด้านการจัด กิจกรรมการ เรียนการสอน	ข้อ	ด้านการวัด และ ประเมินผล	ข้อ	ด้าน สิ่งสนับสนุน การเรียนรู้
1.	2.780	16.	3.876	31.	2.445	46.	3.012	61.	5.025
2.	3.254	17.	3.754	32.	4.432	47.	4.569	62.	3.643
3.	2.748	18.	3.342	33.	3.487	48.	4.437	63.	5.876
4.	2.924	19.	3.684	34.	3.265	49.	4.320	64.	1.978
5.	2.342	20.	2.987	35.	2.985	50.	2.424	65.	2.897
6.	3.567	21.	5.083	36.	3.765	51.	3.284	66.	3.875
7.	4.685	22.	3.541	37.	3.876	52.	4.876	67.	4.987
8.	3.853	23.	2.765	38.	2.764	53.	3.894	68.	5.765
9.	4.986	24.	3.885	39.	4.214	54.	5.432	69.	4.345
10.	3.657	25.	4.013	40.	4.895	55.	2.980	70.	3.765
11.	4.012	26.	5.897	41.	3.372	56.	3.654	71.	3.897
12.	4.324	27.	4.765	42.	2.998	57.	1.686	72.	2.865
13.	3.132	28.	3.543	43.	3.556	58.	2.987	73.	4.872
14.	2.987	29.	2.541	44.	4.675	59.	3.986	74.	3.834
15.	3.973	30.	1.987	45.	3.564	60.	2.760	75.	3.523

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ $\alpha.91$

หมายเหตุ: ในกรณีที่ข้อคำถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อต่ำกว่า 1.75 ผู้วิจัยจึงทำการปรับสำนวนภาษาที่ใช้ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยไม่ได้ตัดข้อคำถามนั้นออก ดังนั้นจึงได้ข้อคำถามจำนวนทั้งสิ้น 75 ข้อ

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	MISS ZHOULING FAN
วัน เดือน ปี เกิด	24 สิงหาคม 2529
สถานที่เกิด	Guilin City GuangXi Province China
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2552 The Arts Program in Thai For Foreigners Humanities and Social Sciences จาก Kanchanaburi Rajabhat University พ.ศ. 2563 การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการอุดมศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ที่อยู่ปัจจุบัน	187/236 Srivara1 Sio Nathong7 Ratchadapisek 7 Rd. Dindaeng District Bangkok 10400